

Nr. 7 – 2006
Side 845 - 966

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 7
Utgitt 15. juni 2006

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2006

Mai	12.	Lov nr. 14 om endr. i lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet.....	845
Mai	12.	Lov nr. 15 om endr. i jordskifteloven mv.	845
Mai	19.	Lov nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova).....	847
Mai	12.	Delvis ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) (Nr. 509).....	939
Mai	16.	Endr. i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet (Nr. 526).....	941
Mai	12.	Ikrafttr. av lov 12. mai 2006 nr. 14 om endringer i lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet (Nr. 527).....	942
Mai	12.	Ikrafttr. av lov 27. mai 2005 nr. 30 om endringer i plan- og bygningsloven (utbyggingsavtaler) (Nr. 528).....	942
Mai	12.	Ikrafttr. av lov 12. mai 2006 nr. 15 om endringer i jordskifteloven mv. (Nr. 529).....	942
Mai	12.	Deleg. av myndighet til Landbruks- og matdepartementet etter jordskifteloven (Nr. 530).....	942

Forskrifter

2005

Des.	31.	Forskrift om kvartalsoppgave for forvaltningsselskap for verdipapirfond (Nr. 1809).....	857
------	-----	---	-----

2006

April	26.	Forskrift om krav til avgassmålere (Nr. 497).....	858
April	26.	Forskrift om krav til vannmålere (Nr. 498).....	873
April	26.	Forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger (flerdimensjonsmålere) (Nr. 499).....	889
April	26.	Forskrift om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner (Nr. 500).....	912
Mai	15.	Forskrift om opplysningsplikt mv. for krisesentre til barneverntjenesten (Nr. 524).....	940
Mai	15.	Forskrift om beskyttelse av produktbetegnelsen Skjenning som Beskyttet opprinnelsesbetegnelse (Nr. 531).....	942
Mai	12.	Forskrift om brann- og redningstjeneste (BSL E 4–4) (Nr. 545).....	944
Mai	26.	Forskrift om beskyttelse av produktbetegnelsen Fjellmandel fra Oppdal som Beskyttet geografisk betegnelse (Nr. 554).....	965

Endringsforskrifter

2006

Mai	2.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 501).....	933
Mai	5.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 502).....	935
Mai	5.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 (Nr. 503).....	935
Mai	8.	Endr. i forskrift om bingo (Nr. 504).....	935
Mai	11.	Endr. i forskrift om merking mv av næringsmidler (Nr. 505).....	936
Mai	12.	Endr. i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater (Nr. 506).....	936
Mai	2.	Endr. i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbejdede jordbruksvarer (Nr. 507).....	936
Mai	5.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter (Nr. 508).....	938
Mai	12.	Endr. i forskrift om domssogns- og lagdømmeinndeling (Nr. 510).....	939
Mai	15.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 525).....	941
Mai	18.	Endr. i forskrift om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe (Nr. 532).....	943
Mai	19.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) (Nr. 533).....	943
Mai	23.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 534).....	944
Mai	19.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 546).....	962

Mai	19. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 547)	963
Mai	22. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa i Russland (Nr. 548).....	963
Mai	22. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med innførsel av fjær fra visse tredjeland (Nr. 549).....	963
Mai	22. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa ved innførsel av fugler holdt i fangenskap fra visse tredjeland (Nr. 550).....	964
Mai	22. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa ved innførsel av burfugl i privat eie fra visse tredjeland (Nr. 551).....	964
Mai	24. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, fuglevilt, oppdrettsfugler og strutsefugler samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter fra disse, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease (Nr. 552)	964
Mai	22. Endr. i forskrift om arbeidstid for sjåførere og andre innenfor vegtransport (Nr. 553)	965

Diverse

2005

Juni	28. Ikrafttr. av forskrift 30. mars 2005 nr. 283 om endring i forskrift om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v. (Nr. 1808).....	857
------	---	-----

2006

Mai	15. Ikrafttr. av forskrift 21. april 2006 nr. 432 om endring i forskrift om førstehåndsomsetning av råfisk (Nr. 511).....	940
Mai	15. Ikrafttr. av forskrift 21. april 2006 nr. 433 om transitt av fisk fanget av og brakt i land fra EU-fartøy (Nr. 512)	940
Mai	12. Opph. av erklæring om åpning av valgting ved stortingsvalg og sametingsvalg. Delegering av myndighet (Nr. 522).....	940
Mai	12. Opph. av delegering av myndighet etter valglovens § 94 a til å godkjenne forsøk med elektronisk avkryssing i manntall (Nr. 523).....	923

Oversikt over rettelsener	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 15. juni 2006

Nr. 7

12. mai Lov nr. 14 2006

Lov om endringer i lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet.

Ot.prp.nr.42 (2005–2006), Innst.O.nr.42 (2005–2006) og Besl.O.nr.49 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 9. mai 2006. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2006.

I

I lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet gjøres følgende endringer:

§ 5 tredje ledd første punktum skal lyde:

Styret ansetter administrerende direktør.

§ 13 første punktum skal lyde:

Selskapet skal ha en kontrollkomité med tre medlemmer og tre varamedlemmer som for to år av gangen velges av og blant de medlemmer av bedriftsforsamlingen som oppnevnes av Kongen.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

12. mai Lov nr. 15 2006

Lov om endringer i jordskifteloven mv.

Ot.prp.nr.8 (2005–2006) jf. Ot.prp.nr.78 (2004–2005), Innst.O.nr.30 (2005–2006) og Besl.O.nr.38 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 2. og 16. mars 2006. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 12. mai 2006.

Endring i følgende annen lov:

Plan- og bygningslov 14. juni 1985 nr. 77.

I

I lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven) vert det gjort følgjande endringar:

Ny § 1a skal lyde:

Lova gjeld for alle eigedomar dersom ikkje anna følgjer av lova her eller andre lover.

§ 2 første ledd ny bokstav h og i skal lyde:

- h) fordele arealverdiar og fordele kostnader ved ulike sams tiltak innafor byggeområde etter §§ 20–4 nr. 1 og 25 nr. 1 i plan- og bygningslova.
- i) omforme eigedomar og rettar på grunnlag av utenleige eigedomstilhøve som følge av godkjent reguleringsplan eller bebyggelsesplan etter plan- og bygningslova i område som gjeld:
 - 1. eksisterande byggeområde,
 - 2. nytt byggeområde.

§ 3 bokstav b skal lyde:

- b) for eigedomar som omfattast etter § 2 første ledd bokstav h og i, utan at kvar eigedom får sin del av verdauken i skiftetfeltet

§ 5 nytt andre til femte ledd skal lyde:

Sak etter § 2 første ledd bokstav h kan berre krevjast når alle eigarane som blir omfatta av jordskiftesaka, er samde om det. Når det er fastsett vilkår om fordeling i medhald av plan- og bygningslova § 26 første ledd femte

punktum, kan sak etter § 2 første ledd bokstav h likevel krevjast når eigarane av minst 2/3 av eigedomane er samde om det og arealet deira utgjer minst 2/3 av arealet innanfor byggeområdet. Kravet kan då omfatte heile byggeområdet.

Sak etter § 2 første ledd bokstav i nr. 1 kan berre krevjast når alle eigarane som skal omfattast av jordskiftesaka, er samde om det.

Sak etter § 2 første ledd bokstav i nr. 2 kan berre krevjast når eigarane av minst 2/3 av eigedomane er samde om det og arealet deira utgjer minst 2/3 av arealet innanfor byggeområdet. Kravet kan då omfatte heile byggeområdet.

Ved fastsetjing av talet på eigarar i andre ledd andre punktum og fjerde ledd reknast eit foretak ikkje med, dersom ein annan eigar av areal innanfor byggeområdet har avgjerande innverknad over det.

§ 5 noverande andre til sjuande ledd vert sjuande til ellefte ledd.

§ 9 nytt sjuande ledd skal lyde:

I sak etter § 2 første ledd bokstav h og i skal halvparten av jordskiftemeddommarane nemnast opp frå utvalet av skjønnsmenn etter lov 1. juni 1917 nr. 1 om skjønn og ekspropriasjonssaker § 14.

§ 9 noverande sjuande til niande ledd vert åttande til tiande ledd.

§ 19 tredje ledd skal lyde:

Departementet gir nærare reglar om oppmåling og kartlegging.

§ 20a skal lyde:

Når ein skifteplan må grunnast på offentlege vedtak, må slike vedtak ligge føre når retten treff avgjerd om skifteplanen.

§ 25 nytt tredje ledd skal lyde:

For at saker etter § 2 første ledd bokstavane h og i skal få ei anna avgrensing av skiftetfeltet enn det som går fram av jordskiftekravet, må partane vere samde.

§ 25 noverande tredje ledd vert nytt fjerde ledd.

§ 26 første ledd tredje punktum skal lyde:

Skal kravet i saker etter § 2 første ledd bokstavane h og i endrast, må partane vere samde.

§ 28 nytt tredje og fjerde ledd skal lyde:

I sak etter § 2 første ledd bokstavane h og i skal det skiftast slik at kvar eigedom får sin del av verdauken.

I sak etter § 2 første ledd bokstav h skal skiftegrunnlaget fastsetjast på grunnlag av dei eigenskapane eigedomen har til utbyggingsføremål. I sak etter § 2 første ledd bokstav i skal skiftegrunnlaget fastsetjast på grunnlag av den verdauke som bruken av verkemidlane i § 2 første ledd bokstavane a–g gir.

§ 28 noverande tredje ledd vert nytt femte ledd.

§ 29 a skal lyde:

I sak etter § 2 første ledd bokstav h, skal netto verdauke så langt råd er, leggest ut som heile utbyggingsrettar på eller inntil eigen eigedom.

Dersom verdauken for ein eigedom berre utgjer ein del av ein heil utbyggingsrett, skal større delhavar gå framfor mindre når det gjeld retten til å få utlagt utbyggingsrett etter første ledd.

Når partane er samde, kan jordskifteretten overføre areal mot vederlag i pengar i slike høve som nemnt under annet ledd.

§ 34a første ledd skal lyde:

Jordskifteretten kan skipe sams tiltak i samband med utnytting og bruk av eigedomar.

§ 35 bokstav h skal lyde:

- h) fastsette reglar for sams bruk av sand- og grustak, vassrettar, og sams bruk i samband med rekreasjons- og turistformål.

§ 35 ny bokstav j skal lyde:

- j) fastsette reglar for sams bruk i samband med drift og vedlikehald av vegar, parkeringsområde, leikeplassar, grøntområde mv.

§ 41 første ledd andre punktum vert oppheva.

§ 74 første ledd skal lyde:

For jordskiftesak, grensegangssak og rettsutgreiingssak behandla ved jordskifterett skal ein betale 5 gonger rettsgebyret i inngangsgebyr og 1,8 gonger rettsgebyret pr. part (partsgebyr). Ved grensemerking skal det betalast 2 gonger rettsgebyret pr. påbegynt 0,5 km (grenselengdegebyr). I sak etter § 2 første ledd h og i er partsgebyret 5 gonger rettsgebyret pr. part.

Etter § 89 a skal nytt kapittel 11 A lyde:

Kap. 11 A. Mekling

§ 89 b skal lyde:

Kongen kan gi nærare forskrift om arealmekling som forsøksordning i utvalde kommunar. Kongen kan gi forskrift om forsøksordning med utvida mekling i jordskifterettane (rettsmekling).

I forskrifta kan det gjevast reglar om kva sakstypar som skal vere omfatta av forsøksordningane og i kva saker det skal bli vurdert om arealmekling eller rettsmekling skal setjast i verk, om kven som skal leie slik mekling, om teieplikt og vitneforbod for arealmeklarer og rettsmeklarer og partane, om partane sitt ansvar for kostnadene ved meklinga og om gjennomføringa av meklinga elles m.m.

II

I plan- og bygningslov 14. juni 1985 nr. 77 vert det gjort følgjande endring:

§ 26 første ledd nytt femte punktum skal lyde:

Det kan i bestemmelse til reguleringsplan eller bebyggelsesplan stilles krav om fordeling av arealverdier og kostnader ved ulike felles tiltak innenfor planområdet i henhold til jordskifteloven § 2 bokstav h, jf. § 5 annet ledd.

III

Ikrafttreding

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset. Kongen kan sette i kraft dei enkelte føresegner til ulik tid.

19. mai Lov nr. 16 2006

Lov om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova).

Ot.prp.nr.9 (2005–2006) jf Ot.prp.nr.102 (2004–2005), Innst.O.nr.41 (2005–2006) og Besl.O.nr.48 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 9. mai 2006. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunnngjort 19. mai 2006.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven).
- 2 Lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard.
- 3 Lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven).
- 4 Lov 10. februar 1967 om behandlingssmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).
- 5 Lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven).
- 6 Lov 28. april 1978 nr. 18 om behandling av forbrukertvister.
- 7 Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).
- 8 Lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven).
- 9 Plan- og bygningslov 14. juni 1985 nr. 77.
- 10 Lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.
- 11 Lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak.
- 12 Lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v.
- 13 Lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer m.m. (genteknologiloven).
- 14 Lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven).
- 15 Lov 28. juni 1996 nr. 54 om studentsamskipnader.
- 16 Lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet.
- 17 Lov 9. mai 1997 nr. 26 om Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland.
- 18 Lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser.
- 19 Lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven).
- 20 Lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven).
- 21 Lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven).
- 22 Lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven).
- 23 Lov 9. mai 2003 nr. 31 om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet (miljøinformasjonsloven).
- 24 Lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven).
- 25 Lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge.
- 26 Lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven).
- 27 Lov 7. mai 2004 nr. 21 om Riksrevisjonen.
- 28 Lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven).

Kapittel 1 Innleiande føresegner

§ 1. Formål

Formålet med lova er å leggje til rette for at offentlig verksemd er open og gjennomsiktig, for slik å styrkje informasjons- og ytringsfridommen, den demokratiske deltakinga, rettstryggleiken for den enkelte, tilliten til det offentlege og kontrollen frå ålmenta. Lova skal òg leggje til rette for vidarebruk av offentlig informasjon.

§ 2. Verkeområdet til lova

Lova gjeld for

- a) staten, fylkeskommunane og kommunane,

- b) andre rettssubjekt i saker der dei gjer enkeltvedtak eller utferdar forskrift,
- c) sjølvstendige rettssubjekt der stat, fylkeskommune eller kommune direkte eller indirekte har ein eigardel som gir meir enn halvparten av røystene i det øvste organet i rettssubjektet, og
- d) sjølvstendige rettssubjekt der stat, fylkeskommune eller kommune direkte eller indirekte har rett til å velje meir enn halvparten av medlemmene med røysterett i det øvste organet i rettssubjektet.

Bokstavane c og d gjeld ikkje rettssubjekt som hovudsakleg driv næring i direkte konkurranse med og på same vilkår som private. For verksemder som etter offentleg oppkjøp eller liknande kjem inn under bokstavane c eller d, gjeld lova frå og med fjerde månadsskiftet etter den månaden da vilkåra vart oppfylte.

Kongen kan gi forskrift om at lova ikkje skal gjelde for sjølvstendige rettssubjekt eller for visse dokument hos sjølvstendige rettssubjekt som er omfatta av første ledd bokstavane c eller d, dersom det må reknast som nødvendig ut frå omsynet til arten av verksemda, konkurransesituasjonen eller andre særlege tilhøve. Det same gjeld dersom det gjeld unntak frå innsynsretten for det alt vesentlege av dokumenta til verksemda og særlege tungtvegande omsyn tilseier det. Kongen kan gi forskrift om at lova heilt eller delvis skal gjelde for sjølvstendige rettssubjekt som er knytte til stat eller kommune utan å oppfylle vilkåra i første ledd bokstav c eller d, eller som er unnatekne etter første ledd andre punktum.

Lova gjeld ikkje for Stortinget, Riksrevisjonen, Stortingets ombodsmann for forvaltninga og andre organ for Stortinget.

Lova gjeld ikkje for gjeremål som domstolane har etter rettsstellovene. Lova gjeld heller ikkje for gjeremål som andre organ har etter rettsstellovene i eigenskap av rettsstellorgan. Lova gjeld dessutan ikkje for gjeremål som politiet og påtalemakta har etter straffeprosessloven. Kongen kan gi forskrifter om kva lover som skal reknast som rettsstellover, og om at enkelte gjeremål etter rettsstellovene likevel skal vere omfatta av lova.

Lova gjeld for Svalbard dersom ikkje anna blir fastsett av Kongen.

Føresegnene i § 6, § 7 andre ledd, § 8 tredje ledd andre punktum og fjerde og femte ledd og § 30 første ledd tredje punktum og andre ledd gjeld uavhengig av føresegnene i paragrafen her for alle verksemder som er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentleg sektor.

Kapittel 2 Hovudreglane om innsyn

§ 3. Hovudregel

Saksdokument, journalar og liknande register for organet er opne for innsyn dersom ikkje anna følgjer av lov eller forskrift med heimel i lov. Alle kan krevje innsyn i saksdokument, journalar og liknande register til organet hos vedkommande organ.

§ 4. Definisjonar

Med dokument er meint ei logisk avgrensa informasjonsmengd som er lagra på eit medium for seinare lesing, lytting, framsyning, overføring eller liknande.

Saksdokument for organet er dokument som er komne inn til eller lagde fram for eit organ, eller som organet sjølv har oppretta, og som gjeld ansvarsområdet eller verksemda til organet. Eit dokument er oppretta når det er sendt ut av organet. Dersom dette ikkje skjer, skal dokumentet reknast som oppretta når det er ferdigstilt.

Følgjande skal ikkje reknast som saksdokument for organet:

- a) dokument som inngår i bibliotek- eller museumssamling,
- b) dokument som private har overlate til offentleg arkiv for bevaring,
- c) dokument som er overlate til eit organ for offentleggjering i periodisk skrift som blir gitt ut av organet,
- d) avis, tidsskrift, reklamemateriell og liknande som organet mottek utan at det er knytt til ei bestemt sak i organet, og
- e) dokument som ein medarbeidar i organet har motteke i annan eigenskap enn som tilsett i organet.

Omgrepet organ femner i lova her om alle verksemder som lova gjeld for.

§ 5. Utsett innsyn

Organet kan fastsetje at det i ei bestemt sak først skal vere innsyn frå eit seinare tidspunkt i saksførebuinga enn det som følgjer av §§ 3 og 4, såframt det er grunn til å tru at dei dokumenta som ligg føre, gir eit direkte misvisande bilete av saka, og at innsyn derfor kan skade klare samfunnmessige eller private interesser.

For dokument som er utarbeidde av eller til Riksrevisjonen i saker som han vurderer å leggje fram for Stortinget som ledd i den konstitusjonelle kontrollen, gjeld innsyn først når saka er motteken i Stortinget, eller når Riksrevisjonen har varsla vedkommande organ om at saka er ferdigbehandla, jf. lov 7. mai 2004 nr. 21 om Riksrevisjonen § 18 andre ledd.

Dersom vesentlege private eller offentlege omsyn tilseier det, kan innsyn i eit dokument utsettast til det har komme fram til den det vedkjem, eller hendinga der det skal offentleggjerast, har funne stad.

§ 6. Forbod mot forskjellsbehandling

Ved behandling av saker etter lova her eller i andre tilfelle der det blir gitt tilgang til informasjon, er det ikkje høve til noka slags forskjellsbehandling mellom samanliknbare tilfelle eller til å avtale at nokon skal ha einerett på tilgang til informasjon. At ein førespurnad er sett fram av ei offentleg eller offentleg tilknytt verksemd, gir ikkje høve

til forskjellsbehandling når formålet med førespurnaden ikkje har samband med dei offentlege gjeremåla til verksemda.

Forbodet i første ledd er ikkje til hinder for at det kan gjerast avtalar om einerett dersom det er nødvendig for å levere ei teneste i ålmenta si interesse. Det skal gjerast ei ny vurdering av grunngevinga for å gjere slike avtalar kvart tredje år. Avtalar om einerett som blir gjorde i medhald av leddet her, skal vere offentlege. Det kan ikkje gjerast avtalar om einerett til tilgang til informasjon som ålmenta etter føresegnar i lov eller forskrift har eit rettskrav på å få innsyn i.

Dersom ikkje anna blir fastsett av Kongen i forskrift, gjeld føresegnene i paragrafen her berre for verksemdar som er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentleg sektor.

§ 7. *Bruk av offentlig informasjon*

Informasjon som det er gitt tilgang til etter lova her eller anna lovgiving som gir ålmenta rett til innsyn i offentlig verksemd, kan brukast til eitkvart formål dersom ikkje anna lovgiving eller retten til ein tredjeperson er til hinder for det.

I verksemdar som er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentlig sektor, skal eventuelle standardlisensar om bruk av offentlig informasjon vere tilgjengelege i digitalt format, og dei må kunne behandlast elektronisk. Kongen kan i forskrift fastsetje at det same skal gjelde for verksemdar som ikkje er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentlig sektor.

§ 8. *Hovudregel om gratis innsyn*

Organet kan berre krevje betaling for innsyn etter denne lova dersom det har heimel i forskrift etter andre eller tredje ledd.

Kongen kan gi forskrift om betaling for avskrifter, utskrifter eller kopiar. Betalingssatsane skal vere slik at dei samla inntektene ikkje blir større enn dei faktiske kostnadene ved kopiering og utsending av dokument.

Kongen kan gi forskrift om at det kan krevjast betaling for dokument dersom særlege tilhøve ved arten til dokumenta eller verksemda gjer det rimeleg. Betalingssatsane skal fastsetjast slik at dei samla inntektene ikkje blir større enn dei faktiske kostnadene ved innsamling, produksjon, reproduksjon og formidling av informasjonen, med tillegg av ei rimeleg avkastning av investeringane.

For verksemdar som fell utanfor lova her, men som er omfatta av anna lovgiving som gir ålmenta innsyn i offentlig verksemd, eller av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentlig sektor, må dei samla inntektene ved informasjonsutlevering ikkje overstige dei faktiske kostnadene ved innsamling, produksjon, reproduksjon og formidling av informasjonen, med tillegg av ei rimeleg avkastning av investeringane.

Verksemdar som krev betaling for informasjon, skal offentleggjere betalingssatsane i elektronisk form dersom det er mogleg og formålstenleg. På førespurnad skal verksemdene også gi opplysningar om grunnlaget for utrekning av satsane og eventuelt om kva faktorar som vil bli lagde til grunn for utrekninga i særlege høve.

Dersom ikkje anna blir fastsett av Kongen i forskrift, gjeld føresegnene i tredje ledd andre punktum og i fjerde og femte ledd berre for verksemdar som er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentlig sektor.

§ 9. *Rett til å krevje innsyn i ei samanstilling frå databasar*

Alle kan krevje innsyn i ei samanstilling av opplysningar som er elektronisk lagra i databasane til organet dersom samanstillinga kan gjerast med enkle framgangsmåtar.

§ 10. *Plikt til å føre journal. Tilgjengeleggjering av journalar og dokument på Internett*

Organet skal føre journal etter reglane i arkivlova med forskrifter.

Kongen kan gi forskrift om at organ som fører elektronisk journal, skal gjere han allment tilgjengeleg på Internett, og om korleis det skal gjerast.

Organ som er omfatta av lova her, kan gjere dokument allment tilgjengelege på Internett, med unntak for opplysningar som er underlagde teieplikt i lov eller i medhald av lov. Kongen kan gi forskrift om tilgjengeleggjering av dokument på Internett og om at visse typar personopplysningar, jf. personopplysningsloven § 2 nr. 1, og dokument som ein tredjeperson har immaterielle rettar til, ikkje skal gjerast tilgjengelege på denne måten.

§ 11. *Meirininnsyn*

Når det er høve til å gjere unntak frå innsyn, skal organet likevel vurdere å gi heilt eller delvis innsyn. Organet bør gi innsyn dersom omsynet til offentlig innsyn veg tyngre enn behovet for unntak.

§ 12. *Unntak for resten av dokumentet*

Når organet gjer unntak frå innsyn for delar av eit dokument, kan det også gjere unntak for resten av dokumentet dersom

- a) desse delane aleine vil gi eit klart misvisande inntrykk av innhaldet,
- b) det vil vere urimeleg arbeidskrevjande for organet å skilje dei ut, eller
- c) dei unnatekne opplysningane utgjer den vesentlegaste delen av dokumentet.

Kapittel 3 Unntak frå innsynsretten

§ 13. *Opplysningar som er underlagde teieplikt*

Opplysningar som er underlagde teieplikt i lov eller i medhald av lov, er unnatekne frå innsyn.

Føresegnene i forvaltningsloven om teieplikt gir sjølvstendige rettssubjekt som er nemnde i § 2 første ledd bokstav c eller d i lova her, høve til å gjere unntak for dokument og opplysningar i same omfang som dei gir forvaltningsorganet det.

Gjeld innsynskravet eit dokument som inneheld opplysningar som er underlagde teieplikt, og denne plikta fell bort dersom den som har krav på tystnad samtykkjer, skal innsynskravet saman med ei eventuell grunngeving på oppmoding leggjast fram for vedkommande med ein høveleg frist til å svare. Svarar vedkommande ikkje, skal dette reknast som nekting av samtykke.

§ 14. *Dokument utarbeidde for eiga saksførebuing (organinterne dokument)*

Eit organ kan gjere unntak frå innsyn for dokument som organet har utarbeidd for si eiga interne saksførebuing.

Første ledd gjeld ikkje:

- a) dokument eller del av dokument som inneheld den endelege avgjerda til organet i ei sak,
- b) generelle retningslinjer for saksbehandlninga til organet,
- c) føredrag til saker som er avgjorde av Kongen i statsråd, og
- d) presedenskort og liknande, men ikkje dersom kortet gjengir organinterne vurderingar.

Kongen kan gi forskrift om at det ikkje skal kunne gjerast unntak etter første ledd i paragrafen her for bestemte dokument i bestemte statlege eller statleg tilknytte organ.

§ 15. *Dokument innhenta utanfrå for den interne saksførebuinga*

Når det er nødvendig for å sikre forsvarlege interne avgjerdsprosessar, kan organet gjere unntak frå innsyn for dokument som organet har innhenta frå eit underordna organ til bruk i den interne saksførebuinga si. Det same gjeld dokument som eit departement har innhenta frå eit anna departement til bruk i den interne saksførebuinga si.

Det kan vidare gjerast unntak for delar av dokument som inneheld råd om og vurderingar av korleis eit organ bør stille seg i ei sak, og som organet har innhenta til bruk for den interne saksførebuinga si, når det er påkravd av omsyn til ei forsvarleg ivaretaking av det offentlege sine interesser i saka.

Unntaka i paragrafen her gjeld tilsvarende for dokument om innhenting av dokument som er nemnde i første og andre ledd, og innkallingar til og referat frå møte mellom overordna og underordna organ, mellom departement og mellom eit organ og nokon som gir råd eller vurderingar som er nemnde i andre ledd.

Paragrafen her gjeld ikkje for dokument som blir innhenta som ledd i allmenn høyring i ei sak.

§ 16. *Innsyn i interne dokument hos kommunane og fylkeskommunane*

Unntaka i §§ 14 og 15 gjeld ikkje:

- a) saksframlegg med vedlegg til eit kommunalt eller fylkeskommunalt folkevalt organ,
- b) sakliste til møte i folkevalde organ i kommunar og fylkeskommunar,
- c) dokument frå eller til kommunale og fylkeskommunale kontrollutval, revisjonsorgan og klagenemnder, og
- d) dokument i saker der ei kommunal eller fylkeskommunal eining opptrer som ekstern part i høve til ei anna slik eining.

§ 14 gjeld likevel for dokument som blir utveksla mellom kommunale og fylkeskommunale kontrollutval og sekretariatet til utvalet.

Unntaket i § 14 gjeld ikkje for dokument frå eller til eit kommunalt eller fylkeskommunalt særlovsorgan eller eit kommunalt eller fylkeskommunalt føretak etter kommuneloven kapittel 11.

Unntaket i § 14 gjeld heller ikkje for dokument frå eller til ei kommunal eller fylkeskommunal eining på område der einingane har sjølvstendig avgjerdsrett. Unntaket i § 14 gjeld likevel for dokument i saker der administrasjonssjefen eller kommunerådet gjennomfører kontrolltiltak overfor ei eining, og for utkast til vedtak og innstillingar som blir lagde fram for administrasjonssjefen eller kommunerådet før det blir gjort vedtak, eller før ei innstilling blir lagd fram for eit folkevalt organ. Unntaket i § 14 gjeld også for merknader frå administrasjonssjefen eller kommunerådet til slike utkast som er nemnde i førre punktum.

§ 17. *Unntak for visse dokument som gjeld Det Kongelege Hoff*

Det kan gjerast unntak frå innsyn for dokument som gjeld talar som medlemmer av kongehuset skal halde eller har halde, og for dokument som gjeld reiseprogram for medlemmer av kongehuset. Dette gjeld likevel ikkje for den endelege talen etter at han er offentleg framført, og heller ikkje for dokument som gjeld reiseprogram, etter at reisa er gjennomført eller reiseprogrammet er offentleggjort.

§ 18. *Unntak for rettssaksdokument*

Det kan gjerast unntak frå innsyn for dokument som eit organ har utarbeidd eller motteke som part i ei rettssak for norsk domstol.

§ 19. *Unntak for dokument som blir utveksla under konsultasjonar med Sametinget m.m.*

Det kan gjerast unntak frå innsyn for dokument som blir utveksla mellom statlege organ og Sametinget og samiske organisasjonar som ledd i konsultasjonar i samsvar med ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i sjølvstendige statar artikkel 6. Dette gjeld ikkje dokument som blir utveksla som ledd i allmenn høyring i ei sak.

§ 20. Unntak av omsyn til Noregs utanrikspolitiske interesser

Det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar når det er påkravd av omsyn til Noregs utanrikspolitiske interesser dersom:

- a) det følgjer av folkerettslege reglar at Noreg har plikt til å nekte innsyn i opplysningane,
- b) opplysningane er mottekne under føresetnad av eller det følgjer av fast praksis at dei ikkje skal offentleggjerast, eller
- c) opplysningane gjeld norske forhandlingsposisjonar, forhandlingsstrategiar eller liknande og forhandlingane ikkje er avslutta. Etter at forhandlingane er avslutta, kan det framleis gjerast unntak for slike opplysningar dersom det er grunn til å tru at det vil bli teke opp igjen forhandlingar om den same saka.

Opplysningar i offisielle dokument som blir utveksla mellom Noreg og ein mellomstatleg organisasjon i saker som gjeld internasjonal normutvikling som kan få verknad for norsk rett, kan det gjerast unntak for etter første ledd bokstav b berre dersom det er påkravd av omsyn til tungtvegande utanrikspolitiske interesser. Det same gjeld opplysningar om norske forhandlingsposisjonar etter at posisjonane er lagde fram i forhandlingane.

I andre høve enn dei som er nemnde i første og andre ledd, kan det gjerast unntak frå innsyn for opplysningar når det er påkravd av særleg tungtvegande utanrikspolitiske interesser.

§ 21. Unntak av omsyn til nasjonale forsvars- og tryggingssaker

Det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar når det er påkravd av nasjonale tryggingssaker eller forsvar av landet.

§ 22. Unntak i visse budsjettsaker

Det kan gjerast unntak frå innsyn for dokument som er utarbeidde av eit departement, og som gjeld statlege budsjettsaker. Det same gjeld for opplysningar om førebelse budsjetttrammer fastsette av regjering eller departement i dokument frå underliggjande organ og etatar, og frå Det Kongelige Hoff, Domstoladministrasjonen og Sametinget.

§ 23. Unntak av omsyn til det offentlege sin forhandlingsposisjon m.m.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar når det er påkravd av omsyn til ei forsvarleg gjennomføring av økonomi-, lønns-, eller personalforvaltninga til organet.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar som gjeld forhandlingar om rammeavtalar med landbruks-, fiskeri- og reindriftsorganisasjonane når det er påkravd av omsyn til ei forsvarleg gjennomføring av forhandlingane.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for tilbod og protokoll etter regelverk som er gitt i medhald av lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlege innkjøp, til valet av leverandør er gjort.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for dokument som gjeld selskap der staten eller ein kommune eller fylkeskommune har eigarinteresser, og som blir behandla av vedkommande organ som eigar, dersom selskapet ikkje er omfatta av verkeområdet for lova her.

§ 24. Unntak for kontroll- og reguleringstiltak, dokument om lovbrøt og opplysningar som kan lette gjennomføringa av lovbrøt m.m.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar når det er påkravd fordi innsyn ville motverke offentlege kontroll- eller reguleringstiltak eller andre pålegg eller forbod, eller føre til fare for at dei ikkje kan gjennomførast.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for melding, tips eller liknande dokument om lovbrøt frå private. Andre dokument om lovbrøt, blant anna melding og tips frå offentlege organ, kan det gjerast unntak frå innsyn for inntil saka er avgjort.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar når unntak er påkravd fordi innsyn ville lette gjennomføringa av straffbare handlingar. Det same gjeld opplysningar der unntak er påkravd fordi innsyn ville utsetje enkeltpersonar for fare, eller lette gjennomføringa av handlingar som kan skade delar av miljøet som er særleg utsette, eller som er trua av utrydding.

§ 25. Unntak for tilsetjingssaker m.m.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for dokument i sak om tilsetjing eller forfremjing i offentlig teneste.

Unntaket i første ledd gjeld ikkje søkjarlister. Organet skal snarast etter at søknadsfristen er gått ut, setje opp ei søkjarliste som skal innehalde namn, alder, stilling eller yrkestittel og bustad- eller arbeidskommune for kvar søkjar. Det kan likevel gjerast unntak frå innsyn for opplysningar om ein søkjar dersom vedkommande sjølv ber om det. Ved vurderinga av om ei slik oppmoding skal takast til følge, skal det leggast vekt på om det knytter seg særleg offentlig interesse til stillinga. I utlysinga skal det gjerast oppmerksom på at opplysningar om søkjaren kan bli gjort offentlege sjølv om søkjaren har oppmoda om ikkje å bli ført opp på søkjarlista. Dersom oppmodinga ikkje blir teke til følge, skal søkjaren varslast om dette. Det skal gå fram av søkjarlista kor mange søkjarar det har vore til stillinga, og kva kjønn dei har.

Unntaket i første ledd gjeld ikkje nominasjonsvedtak og røysterresultat ved utnemning av biskop.

§ 26. Unntak for eksamenssvar og karakterar m.m.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for svar til eksamen eller liknande prøve og innleverte utkast til konkurranse eller liknande. Det same gjeld tilhøyrande oppgåver inntil vedkommande eksamen eller prøve er halden eller vedkommande konkurranse er lyst ut. Det kan dessutan gjerast unntak frå innsyn for karakterar og vitnemål frå utdanning.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for opplysningar om kven som skal få ein pris, eit heidersteikn eller liknande inntil tildelinga er gjort. For opplysningar om kven som har vore vurdert for ein pris, eit heidersteikn eller liknande, gjeld dette også etter tildelinga.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for personbilete som er teke inn i eit personregister. Det same gjeld opplysningar som er innhenta ved vedvarande eller regelmessig gjenteken personovervaking.

§ 27. Forskriftsheimel

Kongen kan i forskrift fastsetje at det kan gjerast unntak frå innsyn for journalar og alle dokument på saksområde der det kan eller skal gjerast unntak frå innsyn for det alt vesentlege av dokumenta. Slik forskrift kan berre fastsetjast når særleg tungtvegande grunnar taler for det.

Kongen kan i forskrift fastsetje at det kan gjerast unntak frå innsyn for dokument i arkivdepot når det er påkravd av arkivtekniske omsyn.

Kapittel 4 Saksbehandling og klage

§ 28. Innsynskravet

Innsyn kan krevjast skriftleg eller munnleg.

Innsynskravet må gjelde ei bestemt sak eller i rimeleg utstrekning saker av ein bestemt art. Dette gjeld ikkje når det blir kravd innsyn i ein journal eller liknande register.

§ 29. Kva organ skal avgjere innsynskravet mv.

Eit organ som mottek eit innsynskrav, skal vurdere kravet konkret og sjølvstendig. Kravet skal avgjerast utan ugrunna opphald.

Kongen kan i forskrift gi reglar om kva organ som på dei forskjellige saksområda skal ta avgjerd etter paragrafen her.

§ 30. Korleis organet skal gi innsyn

Organet fastset ut frå omsynet til forsvarleg saksbehandling korleis eit dokument skal gjerast kjent. Det kan krevjast papirkopi eller elektronisk kopi av dokumentet. Hos verksemder som er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentleg sektor, og hos andre verksemder der det er fastsett av Kongen i forskrift, gjeld retten til kopi alle eksisterande format og språkversjonar. Retten til kopi gjeld ikkje format eller versjonar av eit dokument som er allment tilgjengelege. Kongen kan gi forskrift om at retten til elektronisk kopi ikkje skal gjelde for dokument som ein tredjeperson har immaterielle rettar til, og for dokument der det er påkravd av arkivtekniske omsyn.

Når verksemder som er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentleg sektor, gir innsyn i informasjon som det knyter seg immaterielle rettar til, skal organet, dersom det har kjennskap til det, opplyse om kven som er innehavar av rettane, eller kva lisenshavar organet har fått informasjonen frå. Dette gjeld likevel ikkje når det er klart unødvendig å gi slike opplysningar. Kongen kan fastsetje i forskrift at føresegnene i leddet her også skal gjelde for verksemder som ikkje er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF).

§ 31. Avslag og grunngeving

Avslag på innsynskrav skal vere skriftleg. Organet skal alltid vise til den føresegna som gir grunnlag for avslaget, og til kva ledd, bokstav eller nummer i føresegna som er brukt. Dersom § 13 er grunnlag for avslaget, skal organet også vise til føresegna som pålegg teieplikt. Byggytter avslaget på forskrift, må organet opplyse om dette, og kva punkt i forskrifta avslaget byggjer på. Avslaget skal også opplyse om høvet til å klage og om klagefristen.

Den som har fått avslag, kan innan tre veker frå avslaget vart motteke, krevje ei nærare grunngeving for avslaget der hovudomsyna som har vore avgjerande for avslaget, skal nemnast. Organet skal gi skriftleg grunngeving snarast råd og seinast innan ti arbeidsdagar etter at kravet vart motteke.

§ 32. Klage

Avgjerder etter denne lova kan påklagast til det forvaltningsorganet som er nærmast overordna det forvaltningsorganet som har gjort vedtaket. Avgjerder om å gi innsyn kan likevel ikkje påklagast. Fylkesmannen er klageinstans for vedtak i kommunalt eller fylkeskommunalt organ. Kongen kan gi forskrift om kva organ som skal vere klageinstans for avgjerder tekne av statlege organ. Kongen kan også gi forskrift om kva organ som skal vere klageinstans for avgjerder av rettssubjekt som er omfatta av § 2 første ledd bokstavane b til d. Når det blir klaga på ei avgjerd frå eit departement, skal departementet opplyse klagaren om at retten til å klage til Sivilombodsmannen ikkje gjeld for avgjerder gjorde av Kongen i statsråd.

Dersom den som har kravd innsyn, ikkje har fått svar innan fem arbeidsdagar etter at organet mottok kravet, skal dette reknast som eit avslag som kan påklagast etter første ledd. Dette gjeld likevel ikkje når Kongen i statsråd er klageorgan. Regelen i første punktum gjeld heller ikkje i slike tilfelle som fell inn under § 13 tredje ledd, og når spørsmål om nedgradering må leggjast fram for eit anna organ.

Klaga skal førebuast og avgjerast utan ugrunna opphald. Elles gjeld reglane i forvaltningsloven kapittel VI så langt dei passar.

Vedtaket til klageinstansen er særleg tvangsgrunnlag etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13 overfor kommunar og fylkeskommunar og rettssubjekt som er omfatta av § 2 første ledd bokstavane b til d.

Kapittel 5 Slutføresegner

§ 33. Iverksettjing og overgangsreglar

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

For rettssubjekt som blir omfatta av lova etter § 2 første ledd bokstav c eller d, gjeld innsynsretten og plikta til å føre journal berre for dokument som er komme inn til eller oppretta av rettssubjektet etter at lova her tek til å gjelde.

Avtalar om einerett til tilgang til informasjon som eksisterer når lova tek til å gjelde, og som ikkje oppfyller vilkåra i § 6 andre ledd, skal opphøyre når avtalen går ut, men likevel seinast den 31. desember 2008.

§ 34. Endringar i andre lover

Frå den tida lova tek til å gjelde, blir desse endringane gjorde i andre lover:

1. I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene blir det gjort desse endringane:

§ 33 b første ledd første punktum skal lyde:

Forvaltningsloven og offentleglova gjelder for domstoladministrasjonens virksomhet.

§ 55 i første ledd skal lyde:

Forvaltningsloven og offentleglova gjelder for utnevning av faste og midlertidige dommere.

§ 238 første ledd skal lyde:

Tilsynsutvalgets avgjørelser om disiplinærtiltak er enkeltvedtak etter forvaltningsloven. Forvaltningsloven og offentleglova gjelder for Tilsynsutvalgets saksbehandling med de særregler som følger av denne paragraf og § 239.

2. I lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard skal § 32 lyde:

Forvaltningsloven og offentleglova gjelder tilsvarende for Longyearbyen lokalstyre som for kommunene.

3. I lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. skal § 27 første ledd lyde:

Vern etter denne lov er ikke til hinder for dokumentinnsyn etter forvaltningsloven og offentleglova eller annen lovgivning.

4. Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker blir endra slik:

§ 2 første ledd bokstav f skal lyde:

- f) dokument: en logisk avgrenset informasjonsmengde som er lagret på et medium for senere lesing, lytting, framføring, overføring eller lignende.

§ 17 annet ledd første punktum skal lyde:

Dersom det under saksforberedelsen mottar opplysninger om en part eller den virksomhet han driver eller planlegger, og parten etter §§ 18 til 19 har rett til å gjøre seg kjent med disse opplysninger, skal de forelegges ham til uttalelse.

§ 17 tredje ledd skal lyde:

Partene bør også for øvrig gjøres kjent med opplysninger av vesentlig betydning som det må forutsettes at de har grunnlag og interesse for å uttale seg om, og som parten etter §§ 18 til 19 har rett til å gjøre seg kjent med. Ved avveiningen skal legges vekt på om rask avgjørelse er ønskelig og om hensynet til parten er tilstrekkelig varetatt på annen måte, for eksempel ved at han er gjort kjent med retten etter §§ 18 til 19 til å se sakens dokumenter.

§ 18 og nye §§ 18 a til 18 d skal lyde:

§ 18. (partenes adgang til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter).

En part har rett til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter, for så vidt ikke annet følger av reglene i §§ 18 til 19. Dersom en mindreårig er part i saken og blir representert av verge, gjelder dette også den mindreårige selv. Retten til innsyn gjelder også etter at det er truffet vedtak i saken. En mindreårig under 15 år skal ikke gjøres kjent med opplysninger som er underlagt lovbestemt taushetsplikt.

Når det er adgang til å gjøre unntak fra innsyn, skal forvaltningsorganet likevel vurdere å gi helt eller delvis innsyn. Innsyn bør gis dersom hensynet til parten veier tyngre enn behovet for unntak.

§ 18 a. (dokument utarbeidet for egen saksforberedelse).

En part har ikke krav på å gjøre seg kjent med dokument som et forvaltningsorgan har utarbeidd for sin egen interne saksforberedelse (organinterne dokumenter). Første punktum gjelder ikke foredrag til saker som blir behandlet av Kongen i statsråd, etter at saken er avgjort, og presedenskort, med mindre kortet gjengir organinterne vurderinger.

Kongen kan gi forskrift om at det ikke skal kunne gjøres unntak etter første ledd for bestemte dokumenter i bestemte statlige eller statlig tilknyttede organer.

§ 18 b. *(dokumenter innhentet utenfra for den interne saksforberedelsen).*

Når det er nødvendig for å sikre forsvarlige interne avgjørelsesprosesser, kan organet gjøre unntak fra innsyn for dokument som organet har innhentet fra et underordnet organ til bruk for sin interne saksforberedelse. Det samme gjelder dokument som et departement har innhentet fra et annet departement til bruk for sin interne saksforberedelse.

Det kan gjøres unntak for deler av dokument som inneholder råd om og vurderinger av hvordan et organ bør opptre i en sak, og som organet har innhentet til bruk for sin interne saksforberedelse, når det er påkrevd av hensyn til en forsvarlig ivaretagelse av det offentliges interesser i saken.

Unntakene i paragrafen her gjelder tilsvarende for dokument om innhenting av dokument som nevnt i første og andre ledd, og innkallinger til og referater fra møter mellom overordnede og underordnede organer, mellom departementer og mellom et organ og noen som gir råd eller vurderinger som nevnt i andre ledd.

§ 18 c. *(innsyn i faktiske opplysninger mv.).*

Selv om dokumentet eller deler av det er unntatt etter reglene i §§ 18 a og 18 b, har parten rett til å gjøre seg kjent med de deler av det som inneholder faktiske opplysninger eller sammendrag eller annen bearbeidelse av faktum. Dette gjelder likevel ikke faktiske opplysninger uten betydning for avgjørelsen og heller ikke når opplysningene eller bearbeidelsen finnes i et annet dokument som parten har tilgang til.

§ 18 d. *(innsyn i interne dokumenter hos kommunene og fylkeskommunene).*

Unntakene i §§ 18 a og 18 b gjelder ikke:

- a) saksframlegg med vedlegg til et kommunalt eller fylkeskommunalt folkevalgt organ,
- b) saksliste til møte i folkevalgte organer i kommuner og fylkeskommuner,
- c) dokument fra eller til kommunale og fylkeskommunale kontrollutvalg, revisjonsorgan og klagenemnder, og
- d) dokument i saker der en kommunal eller fylkeskommunal enhet opptrer som ekstern part overfor en annen slik enhet.

§ 18 a gjelder likevel for dokument som blir utvekslet mellom kommunale og fylkeskommunale kontrollutvalg og utvalgets sekretariat.

Unntaket i § 18 a gjelder ikke for dokument fra eller til et kommunalt eller fylkeskommunalt særlovsorgan eller et kommunalt eller fylkeskommunalt foretak etter kommuneloven kapittel 11.

Unntaket i § 18 a gjelder heller ikke for dokument fra eller til en kommunal eller fylkeskommunal enhet på områder der enhetene har selvstendig avgjørelsesmyndighet. Unntaket i § 18 a gjelder likevel for dokument i saker der administrasjonssjefen eller kommunerådet gjennomfører kontrolltiltak overfor en enhet, og for utkast til vedtak og innstillinger som blir lagt fram for administrasjonssjefen eller kommunerådet før det blir fattet vedtak eller før en innstilling blir lagt fram for et folkevalgt organ. Unntaket i § 18 a gjelder også for administrasjonssjefens eller kommunerådets merknader til slike utkast som nevnt i forrige punktum.

§ 19 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) som er av betydning for Norges utenrikspolitiske interesser eller nasjonale forsvars- og sikkerhetsinteresser, når slike opplysninger kan unntas etter offentleglova §§ 20 og 21,

§ 19 tredje ledd første punktum skal lyde:

Kongen kan gi forskrifter som for særskilte saksområder utfyller eller nærmere fastlegger hvordan §§ 18 til 19 skal anvendes.

§ 20 annet ledd første punktum skal lyde:

På anmodning skal en part gis papirkopi eller elektronisk kopi av dokument.

§ 20 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Kopier skal gis vederlagsfritt.

§ 21 skal lyde:

§ 21. *(klage over avslag på krav om å få gjøre seg kjent med et dokument).*

Avslag på krav om innsyn skal være skriftlig. Blir krav om å få gjøre seg kjent med et bestemt dokument eller opplysning avslått, skal parten gjøres merksam på den bestemmelse som ligger til grunn for avslaget og hvilket ledd og hvilken bokstav i bestemmelsen som er brukt. Avslaget skal opplyse om retten til å klage etter annet ledd og klagefristen etter § 29.

Den som har satt fram kravet, kan påklage avslaget i samsvar med reglene i kap. VI. Fylkesmannen er klageinstans når avslaget er truffet av kommunalt eller fylkeskommunalt organ.

5. I lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester skal § 9 tredje ledd første punktum lyde:

Krav om informasjon kan avslås dersom det er et reelt og saklig behov for det i det enkelte tilfelle og informasjonen eller dokumentet informasjonen finnes i, kan unntas fra offentlighet i medhold av offentleglova kapittel 3.

6. I lov 28. april 1978 nr. 18 om behandling av forbrukertvister blir disse endringane gjorde:

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Dokumentene i Forbrukerrådets klagesaker blir først offentlige etter bestemmelsene i offentleglova fra det tidspunkt saken er endelig avsluttet i Forbrukerrådet eller endelig avgjort av Forbrukertvistutvalget.

§ 7 femte ledd skal lyde:

Dokumentene i Forbrukertvistutvalgets klagesaker blir først offentlige etter bestemmelsene i offentleglova fra det tidspunkt saken er endelig avgjort av utvalget.

7. I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning skal § 8–8 nr. 1 lyde:

Når ligningen er ferdig, utarbeides det en liste for hver kommune over alle som det er foretatt ligningsfastsettelser for. Det kan gis innsyn i og utskrift av opplysninger i listen så langt det følger av bestemmelsen her. Offentleglova får ikke anvendelse ved krav om innsyn i slike lister.

8. I lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall skal § 14 andre og tredje ledd lyde:

Opplysninger som forurensningsmyndigheten har taushetsplikt om etter forvaltningsloven § 13 flg., kan holdes tilbake også av den meldepliktige. Det samme gjelder opplysninger som går inn under offentleglova §§ 20 og 21.

Bestemmelsen i offentleglova § 30 om hvordan dokument skal gjøres kjent og i § 32 om klage over avgjørelse om ikke å gjøre det tilgjengelig, gjelder både når krav om offentlighet av konsekvensanalyse rettes til forurensningsmyndigheten og til den meldepliktige. Klage over avgjørelse truffet av den meldepliktige går til forurensningsmyndigheten.

9. I plan- og bygningslov 14. juni 1985 nr. 77 skal § 16–1 tredje ledd lyde:

Enhver har hos vedkommende myndighet rett til å gjøre seg kjent med alternative utkast til planer som nevnt i annet ledd og med de dokumenter som ligger til grunn for planutkastene med de unntak som følger av § 13 eller §§ 20 til 26 i offentleglova.

10. I lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak skal § 8–1 andre punktum lyde:

Bestemmelsene i offentleglova gjelder for opplysninger som ikke er registrert.

11. I lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak skal § 4 første punktum lyde:

Lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjelder ikke for statsforetak.

12. I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. skal § 4 første punktum lyde:

Lov av 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjelder ikke for dette selskap.

13. I lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer m.m. skal § 12 lyde:

§ 12. Forholdet til offentleglova

Offentleglova gjelder for saker som behandles etter denne lov. Uten hinder av taushetsplikt skal følgende opplysninger likevel alltid være offentlige, med mindre de faller inn under offentleglova §§ 20 og 21:

- beskrivelse av den genmodifiserte organismen, brukerens navn og adresse, formålet med bruken og bruksstedet
- metoder og planer for overvåking og beredskap
- vurderinger av hvilke virkninger som kan forutses.

14. I lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke skal § 38 første ledd lyde:

Forvaltningsloven og offentleglova gjelder for den virksomhet som drives av lovbestemte kirkelige organer.

15. I lov 28. juni 1996 nr. 54 om studentsamskipnader skal § 13 lyde:

Departementet kan bestemme hvilke saksområder innen studentsamskipnadens forvaltning som er av en slik art at forvaltningsloven og offentleglova får anvendelse.

16. I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet blir det gjort disse endringane:

§ 4–9 fjerde ledd skal lyde:

Kongen kan fastsette at lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker ikke skal gjelde for den som har operativansvar etter første ledd.

§ 11–9 første ledd skal lyde:

Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjelder ikke for selskapet.

17. I lov 9. mai 1997 nr. 26 om Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland skal § 5 første ledd første punktum lyde:

Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjelder ikke for fondet.

18. I lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser skal § 7a fjerde ledd lyde:

Offentleglova får anvendelse på den virksomhet som drives av Tvisteløsningsorganet.

19. I lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger skal § 6 første ledd lyde:

Loven her begrenser ikke innsynsrett etter offentleglova, forvaltningsloven eller annen lovbestemt rett til innsyn i personopplysninger.

20. I lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann skal § 24 første ledd lyde:

Søknaden er offentlig i samsvar med reglene i offentleglova.

21. I lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. skal § 14 lyde:

§ 14. Forholdet til forvaltningsloven og offentleglova

Forvaltningsloven og offentleglova gjelder for virksomheten til Norsk Pasientskadeerstatning. Som enkeltvedtak anses avgjørelse om erstatning skal ytes, avgjørelse om erstatningens størrelse, avgjørelse om delutbetaling samt avgjørelse om advokatbistand etter § 11.

22. I lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. blir § 5 andre ledd oppheva. Noverande tredje til femte ledd blir andre til fjerde ledd.

23. I lov 9. mai 2003 nr. 31 om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet blir disse endringane gjorde:

§ 3 første ledd skal lyde:

(1) Denne loven innskrenker ikke retten til opplysninger etter offentleglova, forvaltningsloven eller annen lovgivning.

§ 5 første ledd bokstav a skal lyde:

a) ethvert forvaltningsorgan som er omfattet av offentleglova § 2.

§ 6 skal lyde:

Det er ikke adgang til å ta betaling for den miljøinformasjon som noen har rett til å få utlevert etter loven her, med mindre annet er bestemt i forskrift fastsatt i medhold av denne loven eller offentleglova § 8.

§ 11 første ledd skal lyde:

(1) Krav om miljøinformasjon kan avslås dersom det er et reelt og saklig behov for det i det enkelte tilfelle og informasjonen eller dokumentet informasjonen finnes i, kan unntas fra offentlighet i medhold av offentleglova.

§ 13 første og andre ledd skal lyde:

(1) Organet bestemmer ut fra hensynet til forsvarlig saksbehandling hvordan informasjonen skal gjøres kjent. Det kan kreves papirkopi eller elektronisk kopi av informasjonen i alle eksisterende format og språkversjoner. Organet trenger ikke å gi kopi av format og versjoner av informasjonen som er alminnelig tilgjengelig.

(2) Informasjonen skal være dekkende og forståelig i forhold til informasjonsbehovet kravet gir uttrykk for. Dersom forespørselen kan besvares fyllestgjørende ved å henvise til allment tilgjengelige offentlige registre, rapporter, produktmerking eller lignende, kan informasjonssøker henvises dit. Når det gis innsyn i informasjon som det knytter seg immaterielle rettigheter til, skal organet dersom det har kjennskap til det opplyse om hvem som er innehaver av rettighetene eller hvilken lisenshaver organet har fått informasjonen fra. Dette gjelder likevel ikke når det fremstår som åpenbart unødvendig å gi slike opplysninger. Kongen kan gi forskrift om at bestemmelsene i første ledd annet punktum og annet ledd tredje og fjerde punktum i paragrafen her ikke skal gjelde for visse virksomheter eller typer av virksomheter som ikke omfattes av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om viderebruk av informasjon fra offentlig sektor.

24. I lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon skal § 9–2 andre ledd lyde:

Forslag til enkeltvedtak og uttalelser som nevnt i første ledd er offentlige, men likevel slik at opplysninger som er underlagt lovbestemt taushetsplikt skal unntas fra offentlighet. Offentleglova § 12 gjelder tilsvarende.

25. I lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge blir § 6 andre ledd oppheva. Noverande tredje til femte ledd blir andre til fjerde ledd.

26. I lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger skal § 26 lyde:

§ 26. Forholdet til offentleglova

Offentleglova gjelder ikke i saker om overtredelse av §§ 10, 11, 18 første ledd, 19 første ledd eller vedtak i medhold av denne lov så lenge saken ikke er avsluttet. En sak regnes ikke som avsluttet hvis den er anmeldt til påtalemyndigheten.

27. I lov 7. mai 2004 nr. 21 om Riksrevisjonen blir disse endringane gjorde:

§ 18 første ledd skal lyde:

Enhver kan hos Riksrevisjonen gjøre seg kjent med det offentlige innholdet av dokumenter i en bestemt sak når dokumentet er kommet inn til eller er sendt fra Riksrevisjonen. Bestemmelsene i offentleglova gjelder tilsvarende, så langt de passer.

§ 18 tredje ledd skal lyde:

Stortinget kan gi regler som utfyller eller gjør unntak fra offentleglovas anvendelse på Riksrevisjonen og fastsette i hvilken utstrekning forskrifter gitt i medhold av offentleglova skal gjelde for Riksrevisjonen.

28. I lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke blir disse endringane gjorde:

§ 18 andre ledd skal lyde:

Finnmarkseiendommens saksdokumenter er offentlige etter reglene i offentleglova. Ved avslag på krav om innsyn kan spørsmålet om det er adgang til å unnta dokument fra offentlighet, påklages til fylkesmannen i Finnmark.

§ 46 første ledd første punktum skal lyde:

Domstolloven kapittel 6 om ugildhet og offentleglova gjelder så langt de passer for Finnmarkskommisjonens virksomhet. Ved avslag på krav om innsyn kan spørsmålet om det er adgang til å unnta dokument fra offentlighet, påklages til fylkesmannen i Finnmark.

28. juni Nr. 1808 2005

Ikrafttredelse av forskrift 30. mars 2005 nr. 283 om endring i forskrift om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. juni 2005 med hjemmel i forskrift 19. september 1997 nr. 1019 om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v. og forskrift 30. mars 2005 nr. 283 om endring i forskrift om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v. del II. Kunngjort 16. mai 2006.

§ 1. Fiskeri- og kystdepartementets forskrift 30. mars 2005 nr. 283 om endring i forskrift 19. september 1997 nr. 1019 om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v. trer i kraft 1. juli 2005.

31. des. Nr. 1809 2005

Forskrift om kvartalsoppgave for forvaltningsselskap for verdipapirfond.

Fastsatt av Kredittilsynet 31. desember 2005 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 3, jf. § 1 nr. 13. Kunngjort 19. mai 2006.

I

Kredittilsynet har 31. desember 2005 fastsatt forskrift om kvartalsoppgave for forvaltningsselskap for verdipapirfond, med rapporteringsskjema.

Rundskriv 4/2006:

<http://www.kredittilsynet.no/wbch3.exe?ce=16034>

Rapporteringsskjema for kvartalsoppgave for forvaltningsselskap:

http://www.kredittilsynet.no/erapportering/kvartalsoppgave.forvaltningsselskap_31122005.htm

Rapporteringsskjema for kvartalsoppgave for verdipapirfond:

<http://www.kredittilsynet.no/erapportering//fondinfo.htm>

Veiledning til utfylling av kvartalsoppgave for forvaltningsselskap for verdipapirfond:

http://www.kredittilsynet.no/archive/stab_word//01/05/Runds015.doc

II

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves forskrift 31. mars 2004 nr. 684 om kvartalsoppgave for forvaltningsselskap for verdipapirfond.

26. april Nr. 497 2006

Forskrift om krav til avgassmålere.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 26. april 2006 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 22 og § 50 annet ledd, jf. forskrift 24. mars 2006 nr. 368 om utvidelse av virkeområdet for lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt, samt lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar § 7 og av Justervesenet med hjemmel i forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27b (direktiv 2004/22/EF). Kunngjort 12. mai 2006.

§ 1. (Formål)

Denne forskriften har som formål å sikre at avgassmålere som gjøres tilgjengelig på markedet og som videreselges, oppfyller de krav som anses nødvendig for å sikre tilfredsstillende måleresultater.

§ 2. (Virkeområde)

Denne forskriften fastsetter hvilke krav avgassmålere som er beregnet på inspeksjon og fagmessig vedlikehold av motorkjøretøyer i bruk, skal oppfylle for å kunne gjøres tilgjengelig på markedet.

Forskriften regulerer også videresalg av slike avgassmålere som er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt. Bestemmelsene om samsvarsvurdering og samsvarsmerking, jf. § 6 – § 8, kommer ikke til anvendelse ved slik videresalg. Dersom slike avgassmålere ikke har norsk godkjenning, må de godkjennes (justeres) etter de alminnelige reglene i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt før videresalg foretas.

Forskriften her setter ikke krav til elektromagnetisk utstråling. Dette reguleres av forskrift 10. august 1995 nr. 713 om elektrisk utstyr.

Krav til avgassmålere i bruksfasen er regulert av forskrift 18. juni 2004 nr. 959 om krav til kontrollorgan for periodisk kontroll av kjøretøy og godkjenning av kjøretøyverksteder § 6 bokstav g.

§ 3. (Hvem som er ansvarlig)

Produsenten og dennes representant er ansvarlig for at avgassmålere som gjøres tilgjengelig på markedet har gjennomgått gyldig samsvarsvurdering og bærer gyldig samsvarsmerking etter kravene i denne forskriften.

De øvrige omsetningsledd som gjør avgassmålere tilgjengelig på markedet, er ansvarlig for at de bare omsetter målere som bærer rettmessig samsvarsmerking.

Ved videresalg av avgassmålere er den som selger avgassmåleren ansvarlig for at den oppfyller de grunnleggende krav, jf. § 5 i denne forskriften.

§ 4. (Definisjoner)

- a) *Avgassmåler*: Et måleinstrument til bestemmelse av volumandeler av gitte komponenter av avgassen fra et motorkjøretøy med gnisttenning på den analyserte prøvens fuktighetsnivå, jf. vedlegg 2.
- b) *Gjøre tilgjengelig på markedet*: Å gjøre en avgassmåler tilgjengelig for omsetning til en sluttbruker eller til egen bruk i EØS-området for første gang, enten mot betaling eller vederlagsfritt.
- c) *Videresalg*: Salg av avgassmålere som allerede er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt.
- d) *Produsent*: Med produsent menes enhver fysisk eller juridisk person som konstruerer eller fremstiller avgassmålere, eller som får avgassmålere konstruert og produsert under sitt navn eller varemerke, med sikte på markedsføring eller ibruktaking til egne formål.
- e) *Representant*: En fysisk eller juridisk person som er etablert i EØS-området og har skriftlig tillatelse fra en produsent til å opptre på dennes vegne ved oppfyllelse av visse oppgaver i henhold til denne forskriften.
- f) *Samsvarsvurdering*: En vurdering av om et produkt oppfyller de tekniske krav o.l. som er fastsatt i forskriften her.
- g) *Teknisk kontrollorgan*: Uavhengig tredjepart som i henhold til lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan er utpekt til å foreta samsvarsvurderinger etter bestemmelsene i denne forskriften.
- h) *Samsvarsmerking*: Merking av avgassmålere med «CE»-merke, supplerende metrologisk merking og identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan som beskrevet i vedlegg 5.
- i) *Harmonisert standard*: En teknisk spesifisering vedtatt av europeiske standardiseringsorganer og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som en harmonisert standard.
- j) *Normativt dokument*: Et dokument som inneholder tekniske spesifikasjoner vedtatt av Den internasjonale organisasjonen for legal metrologi (OIML) og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som et normativt dokument.

§ 5. (Grunnleggende krav til avgassmålere)

Avgassmålere som gjøres tilgjengelig på markedet skal minimum oppfylle de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg 1 (Generelle krav) og vedlegg 2 (Spesifikke krav).

En produsent står fritt til å velge enhver teknisk løsning som oppfyller de grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2.

De grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2 skal antas oppfylt når avgassmålerne er i samsvar med

- a) harmonisert standard eller
- b) de deler av et normativt dokument som det er offentliggjort en henvisning til i C-serien av Den europeiske unions tidende.

Dersom avgassmåleren bare er delvis i samsvar med harmonisert standard eller normativt dokument, skal det antas samsvar med de grunnleggende kravene som tilsvarer de elementer i standarden eller det normative dokumentet, som avgassmåleren samsvarer med.

Opplysninger som er nødvendige for å sikre korrekt bruk av avgassmåleren, skal være på norsk.

§ 6. (Samsvarsvurdering – førmarkedskontroll)

Før avgassmålere gjøres tilgjengelig på markedet, skal det være foretatt en samsvarsvurdering som dokumenterer at avgassmålerne oppfyller kravene i vedlegg 1 og 2, jf. § 5 i denne forskriften.

Samsvarsvurderingen skal utføres etter en av følgende prosedyrer for samsvarsvurdering:

- a) Typegodkjenning og førstegangsverifikasjon (modul B + F),
- b) typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul B + D) eller
- c) samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse (modul H1).

Produsenten velger selv hvilken av de tillatte prosedyrene for samsvarsvurdering som skal benyttes. Det nærmere innholdet i samsvarsmodulene er fastsatt i vedlegg 3 (Samsvarsmoduler).

Produsenten skal fremlegge teknisk dokumentasjon som angitt i vedlegg 4 (Teknisk dokumentasjon) der det er relevant. Det skal antas samsvar med de relevante tester nevnt i vedlegg 4 nr. 3 pkt. i) dersom tilsvarende tester er utført i samsvar med relevante dokumenter nevnt i § 5 tredje ledd og dersom testresultatene sikrer samsvar med de grunnleggende krav.

Dokumenter og korrespondanse i forbindelse med samsvarsvurderingen skal være på norsk, engelsk, svensk, dansk eller annet språk som godtas av det tekniske kontrollorganet.

§ 7. (Teknisk kontrollorgan)

I vedlegg 3 er det fastsatt hvilke oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen som skal utføres av teknisk kontrollorgan. Produsenten kan fritt velge mellom de tekniske kontrollorganene som er utpekt til å kunne utføre oppgaver etter denne forskriften.

Virksomheter som skal utføre oppgaver som teknisk kontrollorgan som angitt i samsvarsmodulene i vedlegg 3, skal være utpekt til oppgavene av Nærings- og handelsdepartementet eller utpekende myndighet i et annet EØS-land. Teknisk kontrollorgan skal være meldt og offentliggjort i EØS-området og ha et identifikasjonsnummer.

De nærmere kriteriene som en virksomhet må oppfylle for å kunne utpekes til teknisk kontrollorgan for oppgaver etter denne forskriften, er fastsatt i vedlegg 6 (Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle). Organer som oppfyller kriteriene i relevante harmoniserte standarder som det er henvist til i Den europeiske unions tidende, skal antas å oppfylle de tilsvarende kriterier i vedlegg 6.

§ 8. (Samsvarsmerking)

Avgassmålere som samsvarer med kravene i forskriften her, skal samsvarsmerkes som angitt i vedlegg 5 (Samsvarsmerking). Det er ikke tillatt å påføre samsvarsmerking hvis forskriftens krav ikke er oppfylt.

Merkingen skal påføres av produsenten eller på dennes ansvar. Merkingen kan påføres under produksjonsprosessen hvis det er berettiget.

Avgassmålere som er påført samsvarsmerking, kan ikke hindres gjort tilgjengelig på markedet eller tatt i bruk i Norge under henvisning til forhold som er regulert av denne forskriften.

Det er ikke tillatt å gjøre avgassmålere som ikke har samsvarsmerking tilgjengelig på markedet, uansett om måleren for øvrig oppfyller kravene i denne forskriften.

Merkinger som vil kunne villede tredjeparter med hensyn til samsvarsmerkingens betydning eller form, er forbudt. Enhver annen lovlig merking kan påføres på en avgassmåler forutsatt at samsvarsmerkingens synlighet og lesbarhet ikke reduseres ved dette.

Dersom avgassmåleren omfattes av annet regelverk som dekker andre aspekter enn det som dekkes av denne forskriften og som også krever påføring av «CE»-merking, skal «CE»-merkingen være bekreftelse på at det aktuelle instrumentet også antas å oppfylle kravene i dette andre regelverket. I et slikt tilfelle skal en henvisning til kunngjøringen i Den europeiske unions tidende av de berørte direktivene som ligger til grunn for regelverket, angis i dokumenter, merknader eller instruksjoner som kreves i henhold til disse direktivene, og som følger avgassmåleren.

§ 9. (Tilsyn og følger av brudd på forskriften)

Justervesenet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften overholdes.

Justervesenet kan kreve framlagt dokumentasjon som viser at avgassmålere som gjøres tilgjengelige på markedet eller videreselges oppfyller kravene i denne forskriften.

Dersom samsvarsmerking er påført urettmessig eller avgassmåleren ikke er samsvarsmerket, kan Justervesenet pålegge produsenten eller dennes representant å sørge for at avgassmålerne bringes i samsvar med forskriften, på de vilkår Justervesenet fastsetter.

Justervesenet skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å trekke tilbake avgassmålere fra markedet, forby eller begrense ytterligere tilgjengeliggjøring på markedet eller forby og begrense ytterligere ibruktaking dersom

- a) forholdet ikke bringes i overensstemmelse med forskriftens krav, jf. tredje ledd, eller
- b) avgassmåleren, til tross for at den har gjennomgått samsvarsvurdering og er samsvarsmerket, ikke oppfyller de grunnleggende krav til måleytelse når avgassmåleren er riktig installert og brukes i samsvar med produsentens anvisninger.

§ 10. (Klage)

Vedtak truffet av Justervesenet i medhold av denne forskriften kan påklages til Nærings- og handelsdepartementet i samsvar med de alminnelige bestemmelsene i forvaltningsloven.

§ 11. (Ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft fra og med 30. oktober 2006.

Vedlegg nr. 1 til forskrift om krav til avgassmålere, jf. forskriften § 5. Generelle krav

Kap. I. Innledning

En avgassmåler skal ha en høy grad av måleteknisk beskyttelse, slik at alle berørte parter kan ha tillit til måleresultatet, og den skal konstrueres og fremstilles etter et tilfredsstillende kvalitetsnivå med hensyn til måleteknologi og måldataenes sikkerhet.

De krav som avgassmålere skal oppfylle, er fastsatt nedenfor og supplert etter behov med instrumentspesifikke krav i vedlegg 2 som utdyper visse aspekter ved de generelle kravene.

De løsninger som anvendes for å oppfylle kravene, skal det tas hensyn til avgassmålerens (måleinstrumentets) påtenkte bruk samt den påregnelige feilbruk.

Kap. II. Definisjoner

Målestørrelse

Målestørrelsen er den bestemte størrelsen som skal måles.

Påvirkende størrelse

En påvirkende størrelse er en størrelse som ikke er målestørrelsen, men som påvirker måleresultatet.

Angitte driftsbetingelser

De angitte driftsbetingelser er de verdier av målestørrelsen og påvirkende størrelser som utgjør instrumentets normale driftsbetingelser.

Forstyrrelse

En forstyrrelse er en påvirkende størrelse med en verdi som er innenfor de grenser som er spesifisert i hensiktsmessige krav, men utenfor måleinstrumentets angitte driftsbetingelser. En påvirkende størrelse er uansett en forstyrrelse dersom den ikke er spesifisert i de angitte driftsbetingelser.

Kritisk endringsverdi

Den kritiske endringsverdi er den verdien der endringen i måleresultatet anses som uønsket.

Klimatiske miljøer

De klimatiske miljøer er de omgivelser der måleinstrumenter kan benyttes. Det er definert en rekke temperaturgrenser for å ta høyde for klimaforskjeller mellom EØS-statene.

Kap. III. Krav

1. *Tillatte feil*

1.1. Under de angitte driftsbetingelser og i fravær av en forstyrrelse skal målefeilen ikke overstige den maksimale tillatte målefeil som er fastsatt i vedlegg 2.

Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, uttrykkes den maksimale tillatte målefeil som avviker fra den sanne måleverdi som et tosidig intervall.

1.2. Under de angitte driftsbetingelser og dersom det foreligger en forstyrrelse, er kravet til yteevne som fastsatt i vedlegg 2.

Dersom instrumentet er beregnet brukt i et gitt permanent kontinuerlig elektromagnetisk felt, skal måleresultatet under forsøket med amplitudemodulert elektromagnetisk felt ligge innenfor maksimal tillatt målefeil.

- 1.3. Produsenten skal angi det klimatiske, mekaniske og elektromagnetiske miljø som instrumentet er beregnet brukt i, samt strømforsyning og andre påvirkende størrelser som kan påvirke målenøyaktigheten, idet det tas hensyn til kravene fastsatt i vedlegg 2.

1.3.1. *Klimatiske miljøer*

Produsenten skal angi øvre og nedre temperaturgrense blant verdiene i tabell 1, med mindre annet er angitt i vedlegg 2 og angi hvorvidt instrumentet er konstruert for kondenserende eller ikke-kondenserende fuktighet, samt om den tiltenkte plassering er åpen eller lukket.

Tabell 1

Øvre temperaturgrense	Temperaturgrenser			
	30 °C	40 °C	55 °C	70 °C
Nedre temperaturgrense	5 °C	-10 °C	-25 °C	-40 °C

1.3.2.

- a) Det *mekaniske miljø* klassifiseres i klasse M1 til M3 som beskrevet nedenfor.
- M1 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med minimal eksponering for vibrasjoner og sjokk, f.eks. instrumenter som monteres på lette støttekonstruksjoner og utsettes for ubetydelige vibrasjoner og sjokk fra lokale sprengninger, byggearbeider, smelling med dører osv.
- M2 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med betydelig eller høyt vibrasjons- og sjokknivå, f.eks. forårsaket av maskiner og forbipasserende kjøretøyer i nærheten, eller av at instrumentet er plassert i umiddelbar nærhet av tunge maskiner, transportbånd osv.
- M3 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med høyt og meget høyt vibrasjons- og sjokknivå, for eksempel instrumenter montert direkte på maskiner, transportbånd osv.
- b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med det mekaniske miljø:
- vibrasjon,
 - mekanisk sjokk.

1.3.3.

- a) Det *elektromagnetiske miljø* klassifiseres i klasse E1, E2 eller E3 som beskrevet nedenfor, med mindre annet er fastsatt i vedlegg 2.
- E1 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i bygninger som brukes til bolig- og handelsformål, og lette industribygninger.
- E2 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i andre industribygg.
- E3 Denne klassen omfatter instrumenter som får strøm fra batteriet i et kjøretøy. Slike instrumenter skal oppfylle kravene for E2 samt følgende tilleggskrav:
- spenningsfall forårsaket av oppladning av startkretsen i forbrenningsmotorer,
 - spenningstransienter ved frakopling av utladet batteri mens motoren er i drift.
- b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelse i forbindelse med elektromagnetiske miljøer:
- spenningsavbrudd,
 - kortvarig redusert spenning,
 - spenningstransienter på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
 - elektrostatisk utladninger,
 - høyfrekvente elektromagnetisk felt,
 - overførte høyfrekvente elektromagnetiske felt på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
 - overspenning på forsyningsledninger og/eller signalledninger.

1.3.4

Det skal tas hensyn til følgende andre påvirkende størrelser når det er hensiktsmessig:

- spenningsvariasjon,
- variasjoner i nettfrekvens,
- nettgenererte magnetiske felt,
- andre størrelser som kan påvirke instrumentets nøyaktighet i vesentlig grad.

- 1.4. Ved utførelse av forsøk i henhold til denne forskriften gjelder følgende:

1.4.1. *Grunnleggende regler for forsøk og bestemmelse av feil*

De grunnleggende kravene angitt i 1.1 og 1.2 skal kontrolleres for hver relevant påvirkende størrelse. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, gjelder disse grunnleggende kravene når hver påvirkende størrelse påføres og virkningen av den vurderes separat, idet alle andre påvirkende størrelser holdes relativt konstant ved sine referanseverdier.

Måleforsøk skal utføres under og etter påføring av den påvirkende størrelsen, alt etter hva som tilsvarer normal driftsstatus for instrumentet når denne påvirkende størrelsen kan antas å opptre.

1.4.2. *Omgivelsesfuktighet*

- Alt etter klimaforholdene ved drift på stedet der instrumentet tenkes brukt, kan det mest hensiktsmessige enten være forsøk med fuktig varme i stasjonær tilstand (ikke-kondenserende) eller fuktig varme med syklisk (kondenserende) forløp.
- Det sykliske forsøket med fuktig varme er hensiktsmessig dersom kondensering er viktig, eller dersom dampgjennomtrengning vil bli fremskyndet av virkningen av pusting. Ved forhold der ikke-kondenserende fuktighet er en faktor, er fuktig varme i stasjonær tilstand hensiktsmessig.

2. *Reproduserbarhet*

Dersom måleinstrumentet brukes til å måle den samme målestørrelsen, men på ulike steder og av ulike brukere, skal måleresultatene av påfølgende målinger være i nært samsvar. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimal tillatt målefeil.

3. *Repetierbarhet*

Dersom målestørrelsen har samme verdi og måleforholdene er uendret, skal de påfølgende måleresultatene stemme godt overens. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimale tillatte målefeil.

4. *Oppløsning og følsomhet*

Et måleinstrument skal være tilstrekkelig følsomt, og skal ha tilstrekkelig oppløsning tilpasset måleoppgaven.

5. *Holdbarhet*

Et måleinstrument skal være konstruert slik at dets måletekniske egenskaper er tilstrekkelig stabile i et tidsrom som produsenten fastsetter, forutsatt at det monteres, vedlikeholdes og brukes korrekt i samsvar med produsentens anvisninger og i det miljø det er bestemt for.

6. *Pålitelighet*

Et måleinstrument skal konstrueres slik at virkningen av en funksjonsfeil som medfører et unøyaktig måleresultat, reduseres så langt som mulig, med mindre en slik feil er åpenbar.

7. *Egnethet*

7.1. Et måleinstrument skal ikke være av en slik art at det lett kan brukes til bedrageri, og muligheten for utilsiktet feilbruk skal være minst mulig.

7.2. Et måleinstrument skal være egnet til den påtenkte bruk, idet det tas hensyn til de i praksis forekommende driftsbetingelser, og det skal ikke stilles urimelige krav til brukeren for å oppnå et korrekt måleresultat.

7.3. Dersom et måleinstrument er beregnet til måling av verdier av målestørrelsen som er konstant over tid, skal måleinstrumentet være ufølsomt overfor små variasjoner i målestørrelsens verdi, eller det skal reagere på en hensiktsmessig måte.

7.4. Et måleinstrument skal være robust og framstilt av materialer som er velegnet til de påtenkte driftsbetingelser.

7.5. Et måleinstrument skal være konstruert slik at målefunksjonen skal kunne kontrolleres etter at instrumentet er markedsført og tatt i bruk. Om nødvendig skal særskilt utstyr eller programvare til denne kontrollen være en del av instrumentet. Testprosedyren skal være beskrevet i bruksanvisningen.

Dersom et måleinstrument har tilknyttet programvare med andre funksjoner enn målefunksjonen, skal programvaren som har avgjørende betydning for målefunksjonen, kunne identifiseres, og den skal ikke utsettes for forstyrrende påvirkning fra de tilknyttede programvarefunksjonene.

8. *Beskyttelse mot manipulering*

8.1. Dersom måleinstrumentet koples til en annen anordning direkte eller ved fjerntilkopling, skal dets måletekniske egenskaper ikke påvirkes av anordningen på en feilaktig måte.

8.2. Komponenter som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være konstruert slik at de kan sikres. De anvendte sikkerhetstiltak skal gjøre det mulig å påvise om inngrep har funnet sted.

8.3. Programvare som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være merket tilsvarende, og skal være sikret. Identifikasjon av slik programvare skal lett framskaffes fra måleinstrumentet. Eventuell informasjon eller indikasjon på at det har funnet sted et inngrep skal være tilgjengelig i et rimelig tidsrom.

8.4. Måledata, programvare som er av avgjørende betydning for måleegenskapene og måletekniske viktige parametere som lagres eller overføres, skal være beskyttet på hensiktsmessig vis mot tilsiktede eller utilsiktede endringer.

9. *Opplysninger som skal påføres eller følge måleinstrumentet*
- 9.1. Et måleinstrument skal være påført følgende påskrifter:
- produsentens merke eller navn,
 - opplysninger om dets nøyaktighet,
- samt, dersom det er relevant:
- relevante opplysninger om bruksbetingelser,
 - målekapasitet,
 - måleområde,
 - identitetsmerke,
 - nummer på sertifikat for EF-typegodkjenning eller EF-konstruksjonsundersøkelse,
 - opplysninger om tilleggsutstyr som gir måleresultater, overholder bestemmelsene fastsatte forskrifter vedrørende lovregulert måleteknisk kontroll.
- 9.2. Dersom et instruments dimensjoner er for små eller dets konstruksjon for følsom til at de relevante opplysninger kan påføres, skal disse være påført på eventuell emballasje samt i de følgedokumenter som kreves i henhold til denne forskriften.
- 9.3. Med instrumentet skal det følge opplysninger om betjening, med mindre måleinstrumentet er så enkelt at dette er unødvendig. Opplysningene skal være lette å forstå, og skal i relevant omfang omfatte følgende:
- angitte driftsbetingelser,
 - mekanisk og elektromagnetisk miljøklasse,
 - øvre og nedre temperaturgrense, om kondensasjon er akseptabelt eller ikke, åpen eller lukket plassering,
 - anvisninger for montering, vedlikehold, reparasjoner og tillatte innstillinger,
 - anvisninger for korrekt betjening og eventuelle særlige bruksvilkår,
 - vilkår for kompatibilitet med grensesnitt, underenheter eller måleinstrumenter.
- 9.4. For grupper av identiske måleinstrumenter som brukes på samme sted, er det ikke nødvendig med individuelle bruksanvisninger.
- 9.5. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, skal skalaintervallet for en målt verdi være på formen 1×10^n , 2×10^n eller 5×10^n , hvor n er et heltall eller null. Målenheten eller dens symbol skal vises nær tallverdien.
- 9.6. Det skal benyttes målenheter og symboler som er i samsvar med bestemmelsene i forskrift 10. juni 1977 nr. 1 om målenheter med hensyn til målenheter og symboler.
- 9.7. Alle merker og påskrifter skal være klare og utvetydige, og de skal ikke kunne viskes bort eller fjernes.
10. *Visning av resultat*
- 10.1. Resultatet skal vises på en display eller som papirutskrift.
- 10.2. Alle resultater skal være tydelige og utvetydige og ledsages av de merker og påskrifter som er nødvendige for å opplyse brukeren om resultatets betydning. Resultatet som vises, skal være lett lesbart under normale bruksforhold. Ytterligere informasjon kan vises under forutsetning av at den ikke kan forveksles med de måletekniske kontrollerte resultatene.
- 10.3. Ved utskrift skal skriften eller registreringen være lett lesbar og ikke kunne fjernes.
11. *Samsvarsvurdering*
- Et måleinstrument skal være konstruert slik at det lett kan vurderes om det er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.

Vedlegg nr. 2 til forskrift om krav til avgassmålere, jf. forskriften § 5. Spesifikke krav

Definisjoner

Avgassmåler

En avgassmåler er et måleinstrument til bestemmelse av volumandeler av gitte komponenter av avgassen fra et motorkjøretøy med gnisttenning, på den analyserte prøvens fuktighetsnivå.

Disse gasskomponentene er karbonmonoksid (CO), karbondioksid (CO₂), oksygen (O₂) og hydrokarboner (HC).

Innholdet av hydrokarboner skal uttrykkes som konsentrasjon av n-heksan (C₆ H₁₄), målt med nærinfrarød absorpsjonsteknikk.

Volumandelene av gasskomponentene uttrykkes som prosentdel (% vol) for CO, CO₂ og O₂ og i deler per million (ppm vol).

Videre beregner en avgassmåler lambdaverdien fra volumandelene av komponentene i eksosen.

Lambda

Lambda er en dimensjonsløs verdi som representerer en motors forbrenningseffektivitet i form av luft/drivstofforhold i eksosgassene. Den bestemmes med en standardisert referanseformel.

*Spesifikke krav**Instrumentklasser*

1. To klasser (0 og I) defineres for avgassmålere. De relevante minste måleområder for disse klassene er vist i tabell 1.

*Tabell 1**Klasser og måleområder*

<i>Parameter</i>	<i>Klasse 0 og I</i>
CO-andel	fra 0 til 5% vol
CO ₂ -andel	fra 0 til 16% vol
HC-andel	fra 0 til 2 000 ppm vol
O ₂ -andel	fra 0 til 21% vol
λ	fra 0,8 til 1,2

Angitte driftsbetingelser

2. Verdiene av de angitte driftsbetingelser skal angis av produsenten som følger:

- 2.1. For de klimatiske og mekaniske påvirkende størrelser:
- et minste temperaturintervall på 35 °C for det klimatiske miljø,
 - som mekanisk miljø anvendes klasse M1.
- 2.2. For påvirkende størrelser som skyldes elektrisk strømforsyning:
- spennings- og frekvensområde for vekselspenningsforsyning,
 - grensene for likespenningsforsyning.
- 2.3. For lufttrykk:
- Minimums- og maksimumsverdier for lufttrykket er for begge klasser: $p_{\min} \leq 860$ hPa, $p_{\max} \geq 1\,060$ hPa.

Maksimal tillatte målefeil

3. Maksimal tillatte målefeil er definert som følger:

- 3.1. For hver av de målte andelene er maksimale tillatte målefeil ved angitte driftsbetingelser i henhold til punkt 1.1 i vedlegg 1 den største av de to verdiene i tabell 2. Absoluttverdier uttrykkes i % vol eller ppm vol hvor prosentverdier er prosent av sann verdi.

*Tabell 2**Maksimal tillatte målefeil*

<i>Parameter</i>	<i>Klasse 0</i>	<i>Klasse I</i>
CO-andel	$\pm 0,03\%$ vol $\pm 5\%$	$\pm 0,06\%$ vol $\pm 5\%$
CO ₂ -andel	$\pm 0,5\%$ vol $\pm 5\%$	$\pm 0,5\%$ vol $\pm 5\%$
HC-andel	± 10 ppm vol $\pm 5\%$	± 12 ppm vol $\pm 5\%$
O ₂ -andel	$\pm 0,1\%$ vol $\pm 5\%$	$\pm 0,1\%$ vol $\pm 5\%$

- 3.2. Maksimal tillatte målefeil ved lambdaberegningen er 0,3%. Den konvensjonelle sanne verdien beregnes etter formelen definert i punkt 5.3.7.3 i vedlegg I til direktiv 98/69/EF om tiltak mot luftforurensning forårsaket av utslipp fra motorvogner og om endring av direktiv 70/220/EØF().

Til dette formålet anvendes verdiene instrumentet viser, til beregning.

Tillatt virkning av forstyrrelser

4. For hver av volumandelene instrumentet måler, er den kritiske endringsverdien lik maksimal tillatt målefeil for gjeldende parameter.
5. Virkningen av en elektromagnetisk forstyrrelse skal være slik at
- endringen i måleresultatet ikke er større enn den kritiske endringsverdien fastsatt i punkt 4, eller at
 - måleresultatet vises slik at det ikke kan tas for et gyldig resultat.

Andre krav

6. Oppløsningen skal være lik eller én størrelsesorden høyere enn verdiene vist i tabell 3.

Tabell 3
Oppløsning

	CO	CO ₂	O ₂	HC
Klasse 0 og klasse I	0,01% vol	0,1% vol	¹	1 ppm vol
¹ 0,01% vol for målte verdier under eller lik 4% vol, ellers 0,1% vol.				

Lambdaverdien skal vises med en oppløsning på 0,001.

7. Standardavviket for 20 målinger skal ikke overstige en tredel av absoluttverdien av maksimal tillatt målefeil for hver aktuelle gassvolumandel.
8. Til måling av CO, CO₂ og HC skal instrumentet, herunder det spesifiserte gasshåndteringssystemet, angi 95% av den endelige verdien som er bestemt med kalibreringsgasser, innen 15 sekunder fra bytte fra en gass med null innhold, f.eks. frisk luft. Til måling av O₂ skal instrumentet under lignende forhold angi en verdi som avviker mindre enn 0,1% vol fra null innen 60 sekunder etter bytte fra frisk luft til en oksygenfri gass.
9. Komponentene i eksosgassen, bortsett fra komponentene hvis verdier måles, skal ikke påvirke måleresultatene med mer enn halvparten av absoluttverdien av maksimal tillatt målefeil når disse komponentene er til stede i følgende maksimale volumandeler:
 - 6% vol CO,
 - 16% vol CO₂,
 - 10% vol O₂,
 - 5% vol H₂,
 - 0,3% vol NO,
 - 2 000 ppm vol HC (som n-heksan),
 - vanndamp til metning.
10. En avgassmåler skal ha en anordning for innregulering med funksjoner for nullstilling, gasskalibrering og intern regulering. Innreguleringsfunksjonen for nullstilling og intern regulering skal være automatisk.
11. For automatiske eller halvautomatiske innreguleringsfunksjoner skal instrumentet ikke kunne utføre en måling så lenge reguleringene ikke er gjort.
12. En avgassmåler skal oppdage hydrokarbonrester i gasshåndteringssystemet. Det skal ikke være mulig å utføre en måling dersom hydrokarbonrestene som er til stede før målingen, overstiger 20 ppm vol.
13. En avgassmåler skal ha en anordning for automatisk oppdagelse av enhver funksjonsfeil i føleren til oksygenkanalen som følge av slitasje eller brudd i tilkoplingslinjen.
14. Dersom avgassmåleren kan fungere med forskjellige former for brennstoff (f.eks. bensin eller flytende gass), skal det være mulighet for å velge passende koeffisienter for lambdaberegningen uten tvetydighet med hensyn til relevant formel.

Vedlegg nr. 3 til forskrift om krav til avgassmålere, jf. forskriften § 6. Samsvarsmoduler

Modul B – Typegodkjenning

1. «Typegodkjenning» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der et teknisk kontrollorgan undersøker et måleinstruments tekniske konstruksjon og garanterer og erklærer at den tekniske konstruksjonen oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
2. Typegodkjenningen kan utføres på en av følgende måter, og det tekniske kontrollorganet treffer beslutning om egnet framgangsmåte og nødvendige eksemplarer:
 - a) undersøkelse av et eksemplar av det komplette måleinstrumentet som er representativt for den planlagte produksjonen,
 - b) undersøkelse av eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, av én eller flere kritiske deler av måleinstrumentet og vurdering av den tekniske dokumentasjonens egnethet for de andre delene av måleinstrumentet ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3,
 - c) vurdering av egnetheten til måleinstrumentets tekniske konstruksjon ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3, uten undersøkelse av et eksemplar.
3. Søknaden om typegodkjenning skal sendes inn av produsenten til et teknisk kontrollorgan. Søknaden skal inneholde følgende:
 - produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom denne har sendt inn søknaden,

- en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon,
 - eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, slik det tekniske kontrollorganet krever,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet for de deler av måleinstrumentet som det ikke kreves prøveeksemplarer av. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.
4. Det tekniske kontrollorganet skal:
- For prøveeksemplarene;
- 4.1. undersøke den tekniske dokumentasjonen, kontrollere at prøveeksemplarene er produsert i samsvar med den tekniske dokumentasjonen og fastslå hvilke komponenter som er utformet i samsvar med de relevante bestemmelser i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, og hvilke som er utformet uten at de relevante bestemmelser i disse dokumentene er blitt brukt,
 - 4.2. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om disse løsningene er brukt korrekt,
 - 4.3. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt ikke å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om løsningene som produsenten har valgt, oppfyller de grunnleggende krav i denne forskriften,
 - 4.4. avtale med søkeren hvor de nødvendige undersøkelser og tester skal utføres.
For andre deler av måleinstrumentet;
 - 4.5. undersøke den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen for å vurdere om den tekniske konstruksjonen til de andre delene av måleinstrumentet er egnet.
For produksjonsprosessen;
 - 4.6. undersøke den tekniske dokumentasjonen for å sikre at produsenten har tilstrekkelige midler til å sikre ensartet produksjon.
- 5.1. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport om aktiviteter utført i henhold til punkt 4 og resultatene av dem. Med forbehold for bestemmelsen i vedlegg 6 nr. 8, skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
- 5.2. Dersom den tekniske konstruksjonen oppfyller kravene til måleinstrumentet i denne forskriften, skal det tekniske kontrollorganet utstede et EF-typegodkjenningssertifikat til produsenten. Sertifikatet skal inneholde navn og adresse til produsenten og eventuelt dennes representant, konklusjonene fra undersøkelsen, eventuelle vilkår for sertifikatets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av instrumentet. Det kan være knyttet ett eller flere vedlegg til sertifikatet.
- Typegodkjenningssertifikatet og tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig til å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:
- instrumenttypens måletekniske egenskaper,
 - hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.);
 - opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentene og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med typen,
 - eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,
 - for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.
- Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i denne forbindelse og kunne stille denne til rådighet for utpekende myndighet.
6. Produsenten skal underrette det tekniske kontrollorganet som oppbevarer den tekniske dokumentasjonen med hensyn til EF-typegodkjenningssertifikatet, om alle endringer i instrumentet som kan ha påvirket instrumentets samsvar med de grunnleggende kravene eller sertifikatets gyldighetsvilkår. Slike endringer krever ytterligere godkjenning i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typegodkjenningssertifikatet.

7. Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om
 - EF-typegodkjenningssertifikater og vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.
 Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-typegodkjenningssertifikat.
 Det tekniske kontrollorganet skal oppbevare den tekniske dokumentasjonen som produsenten har sendt inn, fram til utløpet av sertifikatets gyldighetsperiode.
8. Produsenten skal oppbevare en kopi av EF-typegodkjenningssertifikatet med vedlegg og tillegg samt den tekniske dokumentasjonen i ti år etter produksjonen av siste måleinstrument.
9. Produsentens representant kan sende inn søknaden nevnt i punkt 3 og utføre pliktene nevnt i punkt 6 og 8. Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området og ikke har noen representant, påfaller plikten til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning, den personen produsenten utpeker.

Modul D – Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen

1. «Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for produksjon, kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
 Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen for den godkjente typen og et eksemplar av EF-typegodkjenningssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med typen slik den er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet, og med de relevante kravene i denne forskriften.
 Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
 Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
 I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
 Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
 Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
 Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 4.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 4.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.

Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
6. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 4.3 og 4.4.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 5.2 og 6 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul F – Førstegangsverifikasjon

1. «Førstegangsverifikasjon» er den del av en prosedyre for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at måleinstrumentene som er blitt kontrollert i henhold til punkt 3, er i samsvar med typen som er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de produserte instrumentene er i samsvar med den godkjente typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

3. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester for å kontrollere instrumentenes samsvar med typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Undersøkelsene og testene for å kontrollere samsvar med de måletekniske krav utføres, etter produsentens valg, enten ved undersøkelse og prøving av hvert instrument som angitt i punkt 4, eller ved undersøkelse og prøving av instrumentene på statistisk grunnlag som angitt i punkt 5.
4. *Førstegangsverifikasjon av hvert enkelt instrument*
 - 4.1. Alle instrumentene undersøkes enkeltvis, og det utføres relevante tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, for å kontrollere at de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
 - 4.2. Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og tester, og skal sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.

Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

5. *Førstegangsverifikasjon basert på statistisk verifikasjon*

- 5.1. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen skal sikre at hvert produserte parti er homogent, og skal framlegge sine instrumenter for kontroll i form av homogene partier.
- 5.2. Av hvert parti tas det et utplukk etter kravene i punkt 5.3. Alle instrumenter i utplukket skal undersøkes enkeltvis, og relevante tester som fastsatt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, utføres for å fastslå om de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem, slik at det kan fastslås om partiet skal godkjennes eller underkjennes. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- 5.3. Den statistiske prosedyren skal oppfylle følgende krav:
 - Den statistiske verifikasjonen skal være basert på attributtmetoden. Prøvetakingssystemet skal sikre at
 - dersom det i et parti er mindre enn 1% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mer enn 95% sannsynlighet for at partiet aksepteres,
 - dersom det i et parti er mer enn 7% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mindre enn 5% sannsynlighet for at partiet aksepteres.
- 5.4. Dersom et parti godkjennes, godkjennes alle instrumenter i partiet unntatt instrumenter fra utplukket som ble funnet ikke å bestå testene.
 - Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.
 - Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.
- 5.5. Dersom et parti blir underkjent, skal det tekniske kontrollorganet treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre at partiet gjøres tilgjengelig på markedet. I tilfelle hyppige underkjenninger av partier kan det tekniske kontrollorganet innstille den statistiske kontrollen og treffe hensiktsmessige tiltak.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen på hvert måleinstrument som er i samsvar med den godkjente typen og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
 - Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
 - Dersom det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3 samtykker, skal produsenten også sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene på vegne av det tekniske kontrollorganet.
7. Produsenten kan, dersom det tekniske kontrollorganet gir sitt samtykke og på dettes ansvar, sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene under produksjonsprosessen.

Representant

8. Produsentens forpliktelser kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant, med unntak av forpliktelsene omhandlet i punkt 2 og 5.1.

Modul H1 – Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse

1. «Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon og produksjon og for kontroll og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 5. Det skal etter framgangsmåten i punkt 4 ha blitt undersøkt at måleinstrumentets tekniske konstruksjon er egnet.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
 - Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
- Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
- Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
- kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til konstruksjons- og produktkvalitet,
 - tekniske konstruksjonsspesifikasjoner, herunder standarder, som blir brukt, og, dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke blir brukt i sin helhet, hvordan det er sikret at de grunnleggende krav i denne forskriften som gjelder for instrumentene, vil bli oppfylt,
 - teknikker for konstruksjonskontroll og konstruksjonssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes ved konstruksjon av instrumenter i forbindelse med den aktuelle instrumentkategorien,
 - tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den nødvendige produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
- I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
- Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
- Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
- Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.
- 3.6. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Konstruksjonsundersøkelse

- 4.1. Produsenten skal sende inn en søknad om undersøkelse av konstruksjonen til det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1.
- 4.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå instrumentets konstruksjon, produksjonen av det og dets funksjon, og skal gjøre det mulig å vurdere samsvaret med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal inneholde
- produsentens navn og adresse,
 - en skriftlig erklæring på at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon og funksjon,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.

- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere søknaden, og dersom konstruksjonen overholder de bestemmelser i denne forskriften som gjelder for måleinstrumentet, skal det utstede et EF-sertifikat for konstruksjonsundersøkelse til produsenten. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene av undersøkelsen, eventuelle vilkår for dets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av det godkjente instrumentet.
- 4.3.1. Alle relevante deler av den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet.
- 4.3.2. EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse med tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig for å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:
- instrumentkonstruksjonens måletekniske egenskaper,
 - hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.),
 - opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentet og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med konstruksjonen,
 - eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,
 - for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.
- 4.3.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i den forbindelse og stille den til rådighet for utpekende myndighet. Med forbehold av vedlegg 6 nr. 8 skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
- Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.
- Dersom produsenten nektes et sertifikat for konstruksjonskontroll, skal det tekniske kontrollorganet gi en detaljert begrunnelse for avslaget.
- 4.4. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse orientert om eventuelle grunnleggende endringer i den godkjente konstruksjonen. Endringer i den godkjente konstruksjonen må tilleggs godkjennes av det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse, dersom slike endringer kan påvirke samsvaret med de grunnleggende krav i denne forskriften, sertifikatets gyldighetsvilkår eller instrumentets foreskrevne bruksvilkår. Denne tilleggs godkjenningen gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.5. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig stille til rådighet for utpekende myndighet,
- EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse samt vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.
- Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-sertifikat for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.6. Produsenten eller dennes representant skal oppbevare et eksemplar av EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse samt dets vedlegg og tillegg sammen med den tekniske dokumentasjonen i ti år etter at det siste måleinstrumentet er produsert.
- Dersom verken produsenten eller dennes representant er etablert i EØS-området, påhviler forpliktelsen til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning den person produsenten har utpekt.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 5.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 5.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel resultater av analyser, beregninger, tester osv.,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 5.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
7. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen for kvalitetssystemet nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 5.3 og 5.4.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 6.2 og 7 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Vedlegg nr. 4 til forskrift om krav til avgassmålere, jf. forskriften § 6. Teknisk dokumentasjon

1. Den tekniske dokumentasjonen skal på en tydelig måte beskrive avgassmålerens konstruksjon, produksjon og virkemåte, og skal gjøre det mulig å vurdere om avgassmålere (måleinstrumentet) er i samsvar med relevante krav i denne forskriften.
2. Den tekniske dokumentasjonen skal være tilstrekkelig detaljert til å sikre
 - a) definisjon av måletekniske egenskaper,
 - b) at de produserte instrumentenes måleytelser kan reproduseres når de er riktig innstilte med høvelige hjelpemidler, og
 - c) instrumentets integritet (f.eks. dokumentasjon om type plombering og identifikasjon av programvare).
3. Den tekniske dokumentasjonen skal i den grad det er relevant for vurdering og identifikasjon av type og/eller instrument, omfatte
 - a) en generell beskrivelse av instrumentet,
 - b) overordnede konstruksjons- og produksjonstegninger og planer over komponenter, underenheter, kretser osv.,
 - c) produksjonsmetoder som sikrer enhetlig produksjon,
 - d) eventuelt en beskrivelse av de elektroniske anordningene med tegninger, diagrammer, flytskjemaer med logiske og generelle opplysninger om programvare, som forklarer egenskaper og virkemåte,
 - e) nødvendige beskrivelser og forklaringer for å forstå bokstav b), c) og d), herunder instrumentets virkemåte,
 - f) en liste over de standarder og/eller normative dokumenter, som nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd, som helt eller delvis skal anvendes,
 - g) beskrivelser av løsninger som benyttes for å oppfylle grunnleggende krav, dersom standardene og/eller de normative dokumentene nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd ikke er anvendt,
 - h) resultater av konstruksjonsberegninger, kontrollundersøkelser osv.,
 - i) relevante testresultater, om nødvendig, for å påvise at type og/eller instrumenter er i samsvar med kravene i denne forskriften under angitte driftsvilkår og under angitte miljøforstyrrelser.
 - j) EF-typegodkjenningssertifikater eller EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse for instrumenter som inneholder deler som er identiske med dem som inngår i konstruksjonen.
4. Produsenten skal angi hvor plomberinger og merker er anbrakt.
5. Produsenten skal angi vilkårene for kompatibilitet med grensesnitt og underenheter dersom det er relevant.

Vedlegg nr. 5 til forskrift om krav til avgassmålere, jf. forskriften § 8. Samsvarsmerking

1. Samsvarsmerkingen består av
 - a) «CE»-merking,
 - b) supplerende metrologisk merking og
 - c) identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorganet.
2. «CE»-merkingen består av symbolet «CE» i samsvar med utformingen gjengitt i nr. I.B(d) i vedlegget til beslutning 93/465/EØF. «CE»-merkingen skal være minst 5 mm høy.
3. Den supplerende metrologiske merkingen består av bokstaven «M» og de siste to sifrene i årstallet for påføring, omgitt av et rektangel. Rektangelets høyde skal være lik høyden til «CE»-merkingen. Den supplerende metrologiske merkingen skal følge umiddelbart etter «CE»-merkingen.

4. Identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan skal, dersom det kreves i prosedyren for samsvarsvurdering, følge etter «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen.
5. Dersom avgassmåleren består av en rekke anordninger som virker sammen, men som ikke er underenheter, skal merkingene påføres på målerens hovedanordning.
6. «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen skal være uutslettelig og varig. Det berørte tekniske kontrollorgans identifikasjonsnummer skal være uutslettelig og varig eller selvdestruerende ved fjerning. All merking skal være klart synlig og lett tilgjengelig.

Vedlegg nr. 6 til forskrift om krav til avgassmålere, jf. forskriften § 7. Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle

1. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal ikke være konstruktør, produsent, leverandør, installatør eller bruker av måleinstrumentene som de inspiserer, og ikke representant for noen av disse. Videre kan de ikke være direkte involvert i konstruksjon, produksjon, markedsføring eller vedlikehold av instrumentene, eller representere parter som er involvert i disse aktivitetene. Dette kriteriet utelukker imidlertid ikke på noen måte muligheten for utveksling av tekniske opplysninger mellom produsenten og organet med henblikk på samsvarsvurdering.
2. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal være frie fra alle påvirkninger og motiver, særlig finansielle, som kan påvirke deres vurdering eller resultatene av samsvarsvurderingen, særlig fra personer eller grupper av personer med interesse i resultatene av vurderingene.
3. Samsvarsvurderingen skal utføres med høyeste grad av faglig integritet og nødvendig kompetanse innen måleteknikk. Dersom organet overdrar bestemte oppgaver, skal det først forsikre seg om at underleverandøren oppfyller kravene i denne forskriften, særlig i dette vedlegget. Organet skal kunne stille de relevante dokumenter om vurdering av underleverandørens kvalifikasjoner og arbeidet vedkommende utfører i henhold til denne forskriften, til rådighet for utpekende myndighet.
4. Organet skal være i stand til å utføre alle de samsvarsvurderingsoppgaver som det er utpekt for, enten disse oppgavene utføres av organet selv eller på vegne av det under dets ansvar. Det skal ha til rådighet nødvendig personale, og skal ha nødvendig utstyr og lokaler til å utføre de tekniske og administrative oppgavene som samsvarsvurderingen innebærer på en ordentlig måte.
5. Organets personale skal ha
 - solid teknisk og faglig opplæring som omfatter alle samsvarsvurderingsoppgaver som organet er utpekt til,
 - tilfredsstillende kunnskap om reglene som gjelder for de oppgaver det utfører, og tilstrekkelig erfaring med disse oppgavene,
 - nødvendig evne til å utarbeide sertifikater, protokoller og rapporter som viser at oppgavene er utført.
6. Det skal sikres at organet, dets leder og personalet er upartiske. Organets godtgjøring skal ikke være avhengig av resultatene av oppgavene det utfører. Godtgjøringen til organets leder og personale skal ikke avhenge av antallet oppgaver som utføres, eller av resultatene av slike oppgaver.
7. Organet skal tegne ansvarsforsikring dersom dets erstatningsansvar ikke dekkes av staten i henhold til nasjonal lovgivning.
8. Organets leder og personale er bundet av taushetsplikt med hensyn til alle opplysninger som innhentes i forbindelse med utøvelsen av plikter i henhold til denne forskriften, unntatt overfor den myndigheten som har utpekt organet.

26. april Nr. 498 2006

Forskrift om krav til vannmålere.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 26. april 2006 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 22 og § 50 annet ledd samt lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar § 7 og av Justervesenet med hjemmel i forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11 og § 16. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27b (direktiv 2004/22/EF). Kunnngjørt 12. mai 2006.

§ 1. (Formål)

Denne forskriften har som formål å sikre at vannmålere som gjøres tilgjengelig på markedet og som videreselges, oppfyller de krav som anses nødvendig for å sikre tilfredsstillende måleresultater.

§ 2. (Virkeområde)

Denne forskriften fastsetter hvilke krav vannmålere skal oppfylle for å kunne gjøres tilgjengelig på markedet.

Forskriften regulerer også videresalg av vannmålere som er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt. Bestemmelsene om samsvarsvurdering og samsvarsmerking, jf. § 6 – § 8, kommer ikke til anvendelse ved slik videresalg. Dersom slike vannmålere ikke har norsk godkjenning, må de godkjennes (justeres) etter de alminnelige reglene i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt før videresalg foretas.

Forskriften her setter ikke krav til elektromagnetisk utstråling. Dette reguleres av forskrift 10. august 1995 nr. 713 om elektrisk utstyr.

§ 3. (Hvem som er ansvarlig)

Produsenten og dennes representant er ansvarlig for at vannmålere som gjøres tilgjengelig på markedet har gjennomgått gyldig samsvarsvurdering og bærer gyldig samsvarsmerking etter kravene i denne forskriften.

De øvrige omsetningsledd som gjør vannmålere tilgjengelig på markedet, er ansvarlig for at de bare omsetter målere som bærer rettmessig samsvarsmerking.

Ved videresalg av vannmålere er den som selger vannmåleren ansvarlig for at den oppfyller de grunnleggende krav, jf. § 5 i denne forskriften.

§ 4. (Definisjoner)

- a) *Vannmåler*: Et instrument som er beregnet på å måle, registrere og vise det vannvolumet som strømmer gjennom måleren.
- b) *Gjøre tilgjengelig på markedet*: Å gjøre en vannmåler tilgjengelig for omsetning til en sluttbruker eller til egen bruk i EØS-området for første gang, enten mot betaling eller vederlagsfritt.
- c) *Videresalg*: Salg av vannmålere som allerede er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt.
- d) *Produsent*: Med produsent menes enhver fysisk eller juridisk person som konstruerer eller fremstiller vannmålere, eller som får vannmålere konstruert og produsert under sitt navn eller varemerke, med sikte på markedsføring eller ibruktaking til egne formål.
- e) *Representant*: En fysisk eller juridisk person som er etablert i EØS-området og har skriftlig tillatelse fra en produsent til å opptre på dennes vegne ved oppfyllelse av visse oppgaver i henhold til denne forskriften.
- f) *Samsvarsvurdering*: En vurdering av om et produkt oppfyller de tekniske krav o.l. som er fastsatt i forskriften her.
- g) *Teknisk kontrollorgan*: Uavhengig tredjepart som i henhold til lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan er utpekt til å foreta samsvarsvurderinger etter bestemmelsene i denne forskriften.
- h) *Samsvarsmerking*: Merking av vannmålere med «CE»-merke, supplerende metrologisk merking og identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan som beskrevet i vedlegg 5.
- i) *Harmonisert standard*: En teknisk spesifisering vedtatt av europeiske standardiseringsorganer og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som en harmonisert standard.
- j) *Normativt dokument*: Et dokument som inneholder tekniske spesifiseringer vedtatt av Den internasjonale organisasjonen for legal metrologi (OIML) og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som et normativt dokument.

§ 5. (Grunnleggende krav til vannmålere)

Vannmålere som gjøres tilgjengelig på markedet skal minimum oppfylle de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg 1 (Generelle krav) og vedlegg 2 (Spesifikke krav).

En produsent står fritt til å velge enhver teknisk løsning som oppfyller de grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2.

De grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2 skal antas oppfylt når vannmålerne er i samsvar med

- a) harmonisert standard eller
- b) de deler av et normativt dokument som det er offentliggjort en henvisning til i C-serien av Den europeiske unions tidende.

Dersom vannmåleren bare er delvis i samsvar med harmonisert standard eller normativt dokument, skal det antas samsvar med de grunnleggende kravene som tilsvarer de elementer i standarden eller det normative dokumentet, som vannmåleren samsvarer med.

Opplysninger som er nødvendige for å sikre korrekt bruk av vannmåleren, skal være på norsk.

§ 6. (Samsvarsvurdering – førmarkedskontroll)

Før vannmålere gjøres tilgjengelig på markedet, skal det være foretatt en samsvarsvurdering som dokumenterer at vannmålerne oppfyller kravene i vedlegg 1 og 2, jf. § 5 i denne forskriften.

Samsvarsvurderingen skal utføres etter en av følgende prosedyrer for samsvarsvurdering:

- a) Typegodkjenning og førstegangsverifikasjon (modul B + F),
- b) typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul B + D) eller
- c) samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse (modul H1).

Produsenten velger selv hvilken av de tillatte prosedyrene for samsvarsvurdering som skal benyttes. Det nærmere innholdet i samsvarsmodulene er fastsatt i vedlegg 3 (Samsvarsmoduler).

Produsenten skal fremlegge teknisk dokumentasjon som angitt i vedlegg 4 (Teknisk dokumentasjon) der det er relevant. Det skal antas samsvar med de relevante tester nevnt i vedlegg 4 nr. 3 pkt. i) dersom tilsvarende tester er utført i samsvar med relevante dokumenter nevnt i § 5 tredje ledd og dersom testresultatene sikrer samsvar med de grunnleggende krav.

Dokumenter og korrespondanse i forbindelse med samsvarsvurderingen skal være på norsk, engelsk, svensk, dansk eller annet språk som godtas av det tekniske kontrollorganet.

§ 7. (Teknisk kontrollorgan)

I vedlegg 3 er det fastsatt hvilke oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen som skal utføres av teknisk kontrollorgan. Produsenten kan fritt velge mellom de tekniske kontrollorganene som er utpekt til å kunne utføre oppgaver etter denne forskriften.

Virksomheter som skal utføre oppgaver som teknisk kontrollorgan som angitt i samsvarsmodulene i vedlegg 3, skal være utpekt til oppgavene av Nærings- og handelsdepartementet eller utpekende myndighet i et annet EØS-land. Teknisk kontrollorgan skal være meldt og offentliggjort i EØS-området og ha et identifikasjonsnummer.

De nærmere kriteriene som en virksomhet må oppfylle for å kunne utpekes til teknisk kontrollorgan for oppgaver etter denne forskriften, er fastsatt i vedlegg 6 (Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle). Organer som oppfyller kriteriene i relevante harmoniserte standarder som det er henvist til i Den europeiske unions tidende, skal antas å oppfylle de tilsvarende kriterier i vedlegg 6.

§ 8. (Samsvarsmerking)

Vannmålere som samsvarer med kravene i forskriften her, skal samsvarsmerkes som angitt i vedlegg 5 (Samsvarsmerking). Det er ikke tillatt å påføre samsvarsmerking hvis forskriftens krav ikke er oppfylt.

Merkingen skal påføres av produsenten eller på dennes ansvar. Merkingen kan påføres under produksjonsprosessen hvis det er berettiget.

Vannmålere som er påført samsvarsmerking, kan ikke hindres gjort tilgjengelig på markedet eller tatt i bruk i Norge under henvisning til forhold som er regulert av denne forskriften.

Det er ikke tillatt å gjøre vannmålere som ikke har samsvarsmerking tilgjengelig på markedet, uansett om måleren for øvrig oppfylder kravene i denne forskriften.

Merkinger som vil kunne villede tredjeparter med hensyn til samsvarsmerkingens betydning eller form, er forbudt. Enhver annen lovlig merking kan påføres på en vannmåler forutsatt at samsvarsmerkingens synlighet og lesbarhet ikke reduseres ved dette.

Dersom vannmåleren omfattes av annet regelverk som dekker andre aspekter enn det som dekkes av denne forskriften og som også krever påføring av «CE»-merking, skal «CE»-merkingen være bekreftelse på at det aktuelle instrumentet også antas å oppfylle kravene i dette andre regelverket. I et slikt tilfelle skal en henvisning til kunngjøringen i Den europeiske unions tidende av de berørte direktivene som ligger til grunn for regelverket, angis i dokumenter, merknader eller instruksjoner som kreves i henhold til disse direktivene, og som følger vannmåleren.

§ 9. (Tilsyn og følger av brudd på forskriften)

Justervesenet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften overholdes.

Justervesenet kan kreve framlagt dokumentasjon som viser at vannmålere som gjøres tilgjengelige på markedet eller videreselges oppfylder kravene i denne forskriften.

Dersom samsvarsmerking er påført urettmessig eller vannmåleren ikke er samsvarsmerket, kan Justervesenet pålegge produsenten eller dennes representant å sørge for at vannmålerne bringes i samsvar med forskriften, på de vilkår Justervesenet fastsetter.

Justervesenet skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å trekke tilbake vannmålere fra markedet, forby eller begrense ytterligere tilgjengeliggjøring på markedet eller forby og begrense ytterligere ibruktaking dersom

- a) forholdet ikke bringes i overensstemmelse med forskriftens krav, jf. tredje ledd, eller
- b) vannmåleren, til tross for at den har gjennomgått samsvarsvurdering og er samsvarsmerket, ikke oppfylder de grunnleggende krav til måleytelse når vannmåleren er riktig installert og brukes i samsvar med produsentens anvisninger.

§ 10. (Klage)

Vedtak truffet av Justervesenet i medhold av denne forskriften kan påklages til Nærings- og handelsdepartementet i samsvar med de alminnelige bestemmelsene i forvaltningsloven.

§ 11. (Ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft fra og med 30. oktober 2006.

Vedlegg nr. 1 til forskrift om krav til vannmålere, jf. forskriften § 5. Generelle krav

Kap. I. Innledning

En vannmåler skal ha en høy grad av måleteknisk beskyttelse, slik at alle berørte parter kan ha tillit til måleresultatet, og den skal konstrueres og fremstilles etter et tilfredsstillende kvalitetsnivå med hensyn til måleteknologi og måledataenes sikkerhet.

De krav som vannmålere skal oppfylle, er fastsatt nedenfor og supplert etter behov med instrumentspesifikke krav i vedlegg 2 som utdyper visse aspekter ved de generelle kravene.

De løsninger som anvendes for å oppfylle kravene, skal det tas hensyn til vannmålerens (måleinstrumentets) påtenkte bruk samt den påregnelige feilbruk.

Kap. II. Definisjoner

Målestørrelse

Målestørrelsen er den bestemte størrelsen som skal måles.

Påvirkende størrelse

En påvirkende størrelse er en størrelse som ikke er målestørrelsen, men som påvirker måleresultatet.

Angitte driftsbetingelser

De angitte driftsbetingelser er de verdier av målestørrelsen og påvirkende størrelser som utgjør instrumentets normale driftsbetingelser.

Forstyrrelse

En forstyrrelse er en påvirkende størrelse med en verdi som er innenfor de grenser som er spesifisert i hensiktsmessige krav, men utenfor måleinstrumentets angitte driftsbetingelser. En påvirkende størrelse er uansett en forstyrrelse dersom den ikke er spesifisert i de angitte driftsbetingelser.

Kritisk endringsverdi

Den kritiske endringsverdi er den verdien der endringen i måleresultatet anses som uønsket.

Klimatiske miljøer

De klimatiske miljøer er de omgivelser der måleinstrumenter kan benyttes. Det er definert en rekke temperaturgrenser for å ta høyde for klimaforskjeller mellom EØS-statene.

Forsyningsvirksomhet

En forsyningsvirksomhet er en leverandør av elektrisitet, gass, varme eller vann.

Kap. III. Krav

1. Tillatte feil

1.1. Under de angitte driftsbetingelser og i fravær av en forstyrrelse skal målefeilen ikke overstige den maksimale tillatte målefeil som er fastsatt i vedlegg 2.

Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, uttrykkes den maksimale tillatte målefeil som avviket fra den sanne måleverdi som et tosidig intervall.

1.2. Under de angitte driftsbetingelser og dersom det foreligger en forstyrrelse, er kravet til yteevne som fastsatt i vedlegg 2.

Dersom instrumentet er beregnet brukt i et gitt permanent kontinuerlig elektromagnetisk felt, skal måleresultatet under forsøket med amplitudemodulert elektromagnetisk felt ligge innenfor maksimal tillatt målefeil.

1.3. Produsenten skal angi det klimatiske, mekaniske og elektromagnetiske miljø som instrumentet er beregnet brukt i, samt strømforsyning og andre påvirkende størrelser som kan påvirke målenøyaktigheten, idet det tas hensyn til kravene fastsatt i vedlegg 2.

1.3.1. Klimatiske miljøer

Produsenten skal angi øvre og nedre temperaturgrense blant verdiene i tabell 1, med mindre annet er angitt i vedlegg 2, og angi hvorvidt instrumentet er konstruert for kondenserende eller ikke-kondenserende fuktighet, samt om den tiltenkte plassering er åpen eller lukket.

Tabell 1

	Temperaturgrenser			
Øvre temperaturgrense	30 °C	40 °C	55 °C	70 °C
Nedre temperaturgrense	5 °C	- 10 °C	- 25 °C	- 40 °C

1.3.2.

a) Det *mekaniske miljø* klassifiseres i klasse M1 til M3 som beskrevet nedenfor.

M1 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med minimal eksponering for vibrasjoner og sjokk, f.eks. instrumenter som monteres på lette støttekonstruksjoner og utsettes for ubetydelige vibrasjoner og sjokk fra lokale sprengninger, byggearbeider, smelling med dører osv.

M2 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med betydelig eller høyt vibrasjons- og sjokknivå, f.eks. forårsaket av maskiner og forbipasserende kjøretøyer i nærheten, eller av at instrumentet er plassert i umiddelbar nærhet av tunge maskiner, transportbånd osv.

M3 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med høyt og meget høyt vibrasjons- og sjokknivå, for eksempel instrumenter montert direkte på maskiner, transportbånd osv.

- b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med det mekaniske miljø:
- vibrasjon,
 - mekanisk sjokk.

1.3.3.

- a) Det *elektromagnetiske miljø* klassifiseres i klasse E1, E2 eller E3 som beskrevet nedenfor, med mindre annet er fastsatt i vedlegg 2.

E1 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i bygninger som brukes til bolig- og handelsformål, og lette industribygninger.

E2 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i andre industribygg.

E3 Denne klassen omfatter instrumenter som får strøm fra batteriet i et kjøretøy. Slike instrumenter skal oppfylle kravene for E2 samt følgende tilleggskrav:

- spenningsfall forårsaket av oppladning av startkretsen i forbrenningsmotorer,
- spenningstransienter ved frakopling av utladet batteri mens motoren er i drift.

- b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med elektromagnetiske miljøer:

- spenningsavbrudd,
- kortvarig redusert spenning,
- spenningstransienter på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
- elektrostatiske utladninger,
- høyfrekvente elektromagnetisk felt,
- overførte høyfrekvente elektromagnetiske felt på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
- overspenning på forsyningsledninger og/eller signalledninger.

1.3.4.

Det skal tas hensyn til følgende andre påvirkende størrelser når det er hensiktsmessig:

- spenningsvariasjon,
- variasjoner i nettfrekvens,
- nettgenererte magnetiske felt,
- andre størrelser som kan påvirke instrumentets nøyaktighet i vesentlig grad.

1.4.

Ved utførelse av forsøk i henhold til denne forskriften gjelder følgende:

1.4.1.

Grunnleggende regler for forsøk og bestemmelse av feil

De grunnleggende kravene angitt i punkt 1.1 og 1.2 skal kontrolleres for hver relevant påvirkende størrelse. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, gjelder disse grunnleggende kravene når hver påvirkende størrelse påføres og virkningen av den vurderes separat, idet alle andre påvirkende størrelser holdes relativt konstant ved sine referanseverdier.

Måleforsøk skal utføres under og etter påføring av den påvirkende størrelsen, alt etter hva som tilsvarende normal driftsstatus for instrumentet når denne påvirkende størrelsen kan antas å opptre.

1.4.2.

Omgivelsesfuktighet

- Alt etter klimaforholdene ved drift på stedet der instrumentet tenkes brukt, kan det mest hensiktsmessige enten være forsøk med fuktig varme i stasjonær tilstand (ikke-kondenserende) eller fuktig varme med syklisk (kondenserende) forløp.
- Det sykliske forsøket med fuktig varme er hensiktsmessig dersom kondensering er viktig, eller dersom dampgjennomtrengning vil bli fremskyndet av virkningen av pusting. Ved forhold der ikke-kondenserende fuktighet er en faktor, er fuktig varme i stasjonær tilstand hensiktsmessig.

2.

Reproduserbarhet

Dersom måleinstrumentet brukes til å måle den samme målestørrelsen, men på ulike steder og av ulike brukere, skal resultatene av påfølgende målinger være i nært samsvar. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimal tillatt målefeil.

3.

Repetierbarhet

Dersom målestørrelsen har samme verdi og måleforholdene er uendret, skal de påfølgende måleresultatene stemme godt overens. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimale tillatte målefeil.

4.

Oppløsning og følsomhet

Et måleinstrument skal være tilstrekkelig følsomt, og skal ha tilstrekkelig oppløsning tilpasset måleoppgaven.

5. *Holdbarhet*

Et måleinstrument skal være konstruert slik at dets måletekniske egenskaper er tilstrekkelig stabile i et tidsrom som produsenten fastsetter, forutsatt at det monteres, vedlikeholdes og brukes korrekt i samsvar med produsentens anvisninger og i det miljø det er bestemt for.

6. *Pålitelighet*

Et måleinstrument skal konstrueres slik at virkningen av en funksjonsfeil som medfører et unøyaktig måleresultat, reduseres så langt som mulig, med mindre en slik feil er åpenbar.

7. *Egnethet*

7.1. Et måleinstrument skal ikke være av en slik art at det lett kan brukes til bedrageri, og muligheten for utilsiktet feilbruk skal være minst mulig.

7.2. Et måleinstrument skal være egnet til den påtenkte bruk, idet det tas hensyn til de i praksis forekommende driftsbetingelser, og det skal ikke stilles urimelige krav til brukeren for å oppnå et korrekt måleresultat.

7.3. Et måleinstrument som anvendes med gjennomstrømning eller elektrisk strøm utenfor det kontrollerte området, skal ikke ha unødige systematiske feil.

7.4. Dersom et måleinstrument er beregnet til måling av verdier av målestørrelsen som er konstant over tid, skal måleinstrumentet være ufølsomt overfor små variasjoner i målestørrelsens verdi, eller det skal reagere på en hensiktsmessig måte.

7.5. Et måleinstrument skal være robust og framstilt av materialer som er velegnet til de påtenkte driftsbetingelser.

7.6. Et måleinstrument skal være konstruert slik at målefunksjonen skal kunne kontrolleres etter at instrumentet er markedsført og tatt i bruk. Om nødvendig skal særskilt utstyr eller programvare til denne kontrollen være en del av instrumentet. Testprosedyren skal være beskrevet i bruksanvisningen.

Dersom et måleinstrument har tilknyttet programvare med andre funksjoner enn målefunksjonen, skal programvaren som har avgjørende betydning for målefunksjonen, kunne identifiseres, og den skal ikke utsettes for forstyrrende påvirkning fra de tilknyttede programvarefunksjonene.

8. *Beskyttelse mot manipulering*

8.1. Dersom måleinstrumentet koples til en annen anordning direkte eller ved fjerntilkopling, skal dets måletekniske egenskaper ikke påvirkes av anordningen på en feilaktig måte.

8.2. Komponenter som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være konstruert slik at de kan sikres. De anvendte sikkerhetstiltak skal gjøre det mulig å påvise om inngrep har funnet sted.

8.3. Programvare som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være merket tilsvarende, og skal være sikret.

Identifikasjon av slik programvare skal lett framskaffes fra måleinstrumentet.

Eventuell informasjon eller indikasjon på at det har funnet sted et inngrep skal være tilgjengelig i et rimelig tidsrom.

8.4. Måledata, programvare som er av avgjørende betydning for måleegenskapene, og måletekniske viktige parametere som lagres eller overføres, skal være beskyttet på hensiktsmessig vis mot tilsiktede eller utilsiktede endringer.

8.5. Visningen av samlet mengde eller visningene som samlet mengde kan utledes fra, og som helt eller delvis danner grunnlaget for betaling, skal ikke kunne tilbakestilles under bruk.

9. *Opplysninger som skal påføres eller følge måleinstrumentet*

9.1. Et måleinstrument skal være påført følgende påskrifter:

- produsentens merke eller navn,
- opplysninger om dets nøyaktighet,

samt, dersom det er relevant:

- relevante opplysninger om bruksbetingelser,
- målekapasitet,
- måleområde,
- identitetsmerke,
- nummer på sertifikat for EF-typegodkjenning eller EF-konstruksjonsundersøkelse,
- opplysninger om tilleggsutstyr som gir måleresultater, overholder bestemmelsene i fastsatte forskrifter vedrørende lovregulert måleteknisk kontroll.

9.2. Dersom et instruments dimensjoner er for små eller dets konstruksjon for følsom til at de relevante opplysninger kan påføres, skal disse være påført på eventuell emballasje samt i de følgedokumenter som kreves i henhold til denne forskriften.

9.3. Med instrumentet skal det følge opplysninger om betjening, med mindre måleinstrumentet er så enkelt at dette er unødvendig. Opplysningene skal være lette å forstå, og skal i relevant omfang omfatte følgende:

- angitte driftsbetingelser,
 - mekanisk og elektromagnetisk miljøklasse,
 - øvre og nedre temperaturgrense, om kondensasjon er akseptabelt eller ikke, åpen eller lukket plassering,
 - anvisninger for montering, vedlikehold, reparasjoner og tillatte innstillinger,
 - anvisninger for korrekt betjening og eventuelle særlige bruksvilkår,
 - vilkår for kompatibilitet med grensesnitt, underenheter eller måleinstrumenter.
- 9.4. For grupper av identiske måleinstrumenter er det ikke nødvendig med individuelle bruksanvisninger.
- 9.5. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, skal skalaintervallet for en målt verdi være på formen 1×10^n , 2×10^n eller 5×10^n , hvor n er et heltall eller null. Målenheten eller dens symbol skal vises nær tallverdien.
- 9.6. Det skal benyttes målenheter og symboler som er i samsvar med bestemmelsene i forskrift 10. juni 1977 nr. 1 om målenheter med hensyn til målenheter og symboler.
- 9.7. Alle merker og påskrifter skal være klare og utvetydige og de skal ikke kunne fjernes eller flyttes.
10. *Visning av resultat*
- 10.1. Resultatet skal vises på en display eller som papirutskrift.
- 10.2. Alle resultater skal være tydelige og utvetydige og ledsages av de merker og påskrifter som er nødvendige for å opplyse brukeren om resultatets betydning. Resultatet som vises, skal være lett lesbart under normale bruksforhold. Ytterligere informasjon kan vises under forutsetning av at den ikke kan forveksles med de måletekniske kontrollerte resultatene.
- 10.3. Ved utskrift skal skriften eller registreringen være lett lesbar og ikke kunne fjernes.
- 10.4. Uansett om et måleinstrument som er beregnet på forsyningsmåling, kan fjernavleses eller ikke, skal det være utstyrt med et metrologisk kontrollert display eller visning som brukeren kan avlese uten bruk av hjelpemidler. Det som avleses på displayet eller visningen er måleresultatet som danner grunnlaget for prisen som skal betales.
11. *Samsvarsvurdering*
- Et måleinstrument skal være konstruert slik at det lett kan vurderes om det er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.

Vedlegg nr. 2 til forskrift om krav til vannmålere, jf. forskriften § 5. Spesifikke krav

Definisjoner

Minste strømningsrate (Q_1)

Den laveste strømningsraten der vannmåleren gir angivelser som oppfyller kravene med hensyn til maksimal tillatte målefeil.

Overgangsstrømningsrate (Q_2)

Overgangsstrømningsraten er den verdien for strømningsrate som opptrer mellom permanent og minste strømningsrate, der strømningsrateområdet deles i to områder, «øvre område» og «nedre område». Hvert område har en karakteristisk maksimal tillatt målefeil.

Permanent strømningsrate (Q_3)

Den høyeste strømningsraten der vannmåleren fungerer tilfredsstillende ved normale bruksforhold, dvs. under jevne eller tilbakevendende strømningsforhold.

Overlaststrømningsrate (Q_4)

Strømningsrate ved overbelastning er den høyeste strømningsraten der måleren fungerer tilfredsstillende over kort tid uten å ta skade.

Spesifikke krav

Angitte driftsbetingelser

Produsenten skal angi angitte driftsbetingelser for instrumentet, særlig følgende:

1. Vannets strømningsrate.
Verdiene for strømningsrateområdet skal oppfylle følgende vilkår:
 $Q_3 / Q_1 \geq 10$
 $Q_2 / Q_1 = 1,6$
 $Q_4 / Q_3 = 1,25$
 Inntil 30. april 2009 (dvs. i fem år fra ikrafttreddelsen av direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter) kan forholdet Q_2 / Q_1 være: 1,5, 2,5, 4 eller 6,3.
2. Temperaturintervallet for vannet.
Verdiene for temperaturintervallet skal oppfylle følgende vilkår:

0,1 °C til minst 30 °C, eller
30 °C til minst 90 °C.

Måleren kan være konstruert til å virke i begge intervaller.

3. Det relative trykkintervallet for vannet er fra 0,3 bar til minst 10 bar ved Q_3 .
4. For strømforsyningen: nominell vekselspenningsforsyning og/eller grenseverdier for likestrømsforsyning.

Maksimal tillatt målefeil

5. Maksimal tillatt målefeil, positiv eller negativ, for volumer som leveres ved strømningsrater mellom overgangsstrømningsraten (Q_2) (medregnet) og overlaststrømningsraten (Q_4), er:
2% for vann med en temperatur på ≤ 30 °C,
3% for vann med en temperatur på > 30 °C.
6. Maksimal tillatt målefeil, positiv eller negativ, for volumer som leveres ved strømningsrater mellom minste strømningsrate (Q_1) og overgangsstrømningsrate (Q_2) (ikke medregnet), er 5% uavhengig av vanntemperaturen.

7. Tillatt virkning av forstyrrelser

7.1. Elektromagnetisk immunitet

- 7.1.1. Virkningen av en elektromagnetisk forstyrrelse på en vannmåler skal være slik at
 - endringen i måleresultatet ikke er større enn den kritiske endringsverdien som definert i punkt 8.1.4, eller
 - måleresultatet angis slik at det ikke kan tolkes som et gyldig resultat, for eksempel en kortvarig variasjon som ikke kan tolkes, registreres eller overføres som måleresultat.
- 7.1.2. Etter å ha vært utsatt for en elektromagnetisk forstyrrelse skal vannmåleren
 - gjenoppta driften innenfor maksimal tillatt feil, og
 - ha alle målefunksjoner i behold, og
 - gjøre det mulig å hente alle måledata som var til stede like før forstyrrelsen.
- 7.1.3. Den kritiske endringen er den minst av følgende to verdier:
 - volumet som tilsvarer halvparten av maksimal tillatte målefeil i det øvre området av det målte volumet,
 - volumet som tilsvarer maksimal tillatte målefeil i det volum som tilsvarer ett minutt ved strømningsraten Q_3 .

7.2. Holdbarhet

Når det er gjennomført et egnet forsøk der det tas hensyn til tidsrommet produsenten har anslått, skal følgende kriterier være oppfylt:

- 7.2.1. Variasjonen i måleresultatet etter holdbarhetsforsøket skal, når det sammenlignes med måleresultatet ved start, ikke overstige
 - 3% av det målte volumet mellom Q_1 (medregnet) og Q_2 (ikke medregnet),
 - 1,5% av det målte volumet mellom Q_2 (medregnet) og Q_4 (medregnet).
- 7.2.2. Visningsfeilen for volumet målt etter holdbarhetsforsøket skal ikke overstige
 - $\pm 6\%$ av det målte volumet mellom Q_1 (medregnet) og Q_2 (ikke medregnet),
 - $\pm 2,5\%$ av det målte volumet mellom Q_2 (medregnet) og Q_4 (medregnet) for vannmålere beregnet på måling av vann med en temperatur på mellom 0,1 °C og 30 °C,
 - $\pm 3,5\%$ av det målte volumet mellom Q_2 (medregnet) og Q_4 (medregnet) for vannmålere beregnet på måling av vann med en temperatur på mellom 30 °C og 90 °C.

8. Egnethet

- 8.1. Måleren skal kunne monteres for drift i enhver posisjon, med mindre annet er angitt klart på måleren.
- 8.2. Produsenten skal angi om måleren er beregnet på måling av tilbakestrømning. I så fall skal tilbakestrømningsvolumet enten trekkes fra det akkumulerte volumet eller registreres separat. Samme maksimal tillatte målefeil gjelder for strømninger i begge retninger.
Vannmålere som ikke er beregnet på måling av tilbakestrømning, skal enten hindre tilbakestrømning eller motstå en utilsiktet tilbakestrømning uten endring eller degradering av måleegenskaper.

9. Målenheter

Det målte volumet skal vises i kubikkmeter.

10. Egnethet til forventet bruk

Selger av vannmåler må påse at denne er egnet, ut i fra de angitte driftsbetingelser, jf. punkt 1–3, til nøyaktig måling av det forbruk som er forventet eller kan forventes.

*Vedlegg nr. 3 til forskrift om krav til vannmålere, jf. forskriften § 6. Samsvarsmoduler**Modul B – Typegodkjenning*

1. «Typegodkjenning» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der et teknisk kontrollorgan undersøker et måleinstruments tekniske konstruksjon og garanterer og erklærer at den tekniske konstruksjonen oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
2. Typegodkjenningen kan utføres på en av følgende måter, og det tekniske kontrollorganet treffer beslutning om egnet framgangsmåte og nødvendige eksemplarer:
 - a) undersøkelse av et eksemplar av det komplette måleinstrumentet som er representativt for den planlagte produksjonen,
 - b) undersøkelse av eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, av én eller flere kritiske deler av måleinstrumentet og vurdering av den tekniske dokumentasjonens egnethet for de andre delene av måleinstrumentet ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3,
 - c) vurdering av egnetheten til måleinstrumentets tekniske konstruksjon ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3, uten undersøkelse av et eksemplar.
3. Søknaden om typegodkjenning skal sendes inn av produsenten til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom denne har sendt inn søknaden,
 - en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon,
 - eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, slik det tekniske kontrollorganet krever,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet for de deler av måleinstrumentet som det ikke kreves prøveeksemplarer av. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.
4. Det tekniske kontrollorganet skal:
For prøveeksemplarene;
 - 4.1. undersøke den tekniske dokumentasjonen, kontrollere at prøveeksemplarene er produsert i samsvar med den tekniske dokumentasjonen og fastslå hvilke komponenter som er utformet i samsvar med de relevante bestemmelser i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, og hvilke som er utformet uten at de relevante bestemmelser i disse dokumentene er blitt brukt,
 - 4.2. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om disse løsningene er brukt korrekt,
 - 4.3. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt ikke å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om løsningene som produsenten har valgt, oppfyller de grunnleggende krav i denne forskriften,
 - 4.4. avtale med søkeren hvor de nødvendige undersøkelser og tester skal utføres.
For andre deler av måleinstrumentet;
 - 4.5. undersøke den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen for å vurdere om den tekniske konstruksjonen til de andre delene av måleinstrumentet er egnet.
For produksjonsprosessen;
 - 4.6. undersøke den tekniske dokumentasjonen for å sikre at produsenten har tilstrekkelige midler til å sikre ensartet produksjon.
- 5.1. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport om aktiviteter utført i henhold til punkt 4 og resultatene av dem. Med forbehold for bestemmelsen i vedlegg 6 nr. 8, skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
- 5.2. Dersom den tekniske konstruksjonen oppfyller kravene til måleinstrumentet i denne forskriften, skal det tekniske kontrollorganet utstede et EF-typegodkjenningssertifikat til produsenten. Sertifikatet skal inneholde navn og adresse til produsenten og eventuelt dennes representant, konklusjonene fra undersøkelsen, eventuelle vilkår for sertifikatets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av instrumentet. Det kan være knyttet ett eller flere vedlegg til sertifikatet.
Typegodkjenningssertifikatet og tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er

nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig til å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:

- instrumenttypens måletekniske egenskaper,
- hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.),
- opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentene og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med typen,
- eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,
- for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.

Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.

- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i denne forbindelse og kunne stille denne til rådighet for utpekende myndighet.
6. Produsenten skal underrette det tekniske kontrollorganet som oppbevarer den tekniske dokumentasjonen med hensyn til EF-typegodkjenningssertifikatet, om alle endringer i instrumentet som kan ha påvirket instrumentets samsvar med de grunnleggende kravene eller sertifikatets gyldighetsvilkår. Slike endringer krever ytterligere godkjenning i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typegodkjenningssertifikatet.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om
 - EF-typegodkjenningssertifikater og vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-typegodkjenningssertifikat.
Det tekniske kontrollorganet skal oppbevare den tekniske dokumentasjonen som produsenten har sendt inn, fram til utløpet av sertifikatets gyldighetsperiode.
8. Produsenten skal oppbevare en kopi av EF-typegodkjenningssertifikatet med vedlegg og tillegg samt den tekniske dokumentasjonen i ti år etter produksjonen av siste måleinstrument.
9. Produsentens representant kan sende inn søknaden nevnt i punkt 3 og utføre pliktene nevnt i punkt 6 og 8. Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området og ikke har noen representant, påfaller plikten til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning, den personen produsenten utpeker.

Modul D – Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen

1. «Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for produksjon, kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen for den godkjente typen og et eksemplar av EF-typegodkjenningssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar instrumentene er i samsvar med typen slik den er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet, og med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,

- registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
- I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
- Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
- Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
- Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 4.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 4.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
- Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
6. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
- dokumentasjonen nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 4.3 og 4.4.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 5.2 og 6 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul F – Førstegangsverifikasjon

1. «Førstegangsverifikasjon» er den del av en prosedyre for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at måleinstrumentene som er blitt kontrollert i henhold til punkt 3, er i samsvar med typen som er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de produserte instrumentene er i samsvar med den godkjente typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

3. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester for å kontrollere instrumentenes samsvar med typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Undersøkelsene og testene for å kontrollere samsvar med de måletekniske krav utføres, etter produsentens valg, enten ved undersøkelse og prøving av hvert instrument som angitt i punkt 4, eller ved undersøkelse og prøving av instrumentene på statistisk grunnlag som angitt i punkt 5.

4. *Førstegangsverifikasjon av hvert enkelt instrument*

- 4.1. Alle instrumentene undersøkes enkeltvis, og det utføres relevante tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, for å kontrollere at de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- 4.2. Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og tester, og skal sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.

Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

5. *Førstegangsverifikasjon basert på statistisk verifikasjon*

- 5.1. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen skal sikre at hvert produserte parti er homogent, og skal framlegge sine instrumenter for kontroll i form av homogene partier.
- 5.2. Av hvert parti tas det et utplukk etter kravene i punkt 5.3. Alle instrumenter i utplukket skal undersøkes enkeltvis, og relevante tester som fastsatt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, utføres for å fastslå om de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem, slik at det kan fastslås om partiet skal godkjennes eller underkjennes. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- 5.3. Den statistiske prosedyren skal oppfylle følgende krav:

Den statistiske verifikasjonen skal være basert på attributtmetoden. Prøvetakingssystemet skal sikre at

- dersom det i et parti er mindre enn 1% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mer enn 95% sannsynlighet for at partiet aksepteres,
- dersom det i et parti er mer enn 7% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mindre enn 5% sannsynlighet for at partiet aksepteres.

- 5.4. Dersom et parti godkjennes, godkjennes alle instrumenter i partiet unntatt instrumenter fra utplukket som ble funnet ikke å bestå testene.

Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.

Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

- 5.5. Dersom et parti blir underkjent, skal det tekniske kontrollorganet treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre at partiet gjøres tilgjengelig på markedet. I tilfelle hyppige underkjenninger av partier kan det tekniske kontrollorganet innstille den statistiske kontrollen og treffe hensiktsmessige tiltak.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen på hvert måleinstrument som er i samsvar med den godkjente typen og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.

Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.

Dersom det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3 samtykker, skal produsenten også sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene på vegne av det tekniske kontrollorgan.

7. Produsenten kan, dersom det tekniske kontrollorganet gir sitt samtykke og på dettes ansvar, sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene under produksjonsprosessen.

Representant

8. Produsentens forpliktelser kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant, med unntak av forpliktelsene omhandlet i punkt 2 og 5.1.

Modul H1 – Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse

1. «Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfylder forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter oppfylder de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon og produksjon og for kontroll og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 5. Det skal etter framgangsmåten i punkt 4 ha blitt undersøkt at måleinstrumentets tekniske konstruksjon er egnet.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til konstruksjons- og produktkvalitet,
 - tekniske konstruksjonsspesifikasjoner, herunder standarder, som blir brukt, og, dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke blir brukt i sin helhet, hvordan det er sikret at de grunnleggende krav i denne forskriften som gjelder for instrumentene, vil bli oppfylt,
 - teknikker for konstruksjonskontroll og konstruksjonssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes ved konstruksjon av instrumenter i forbindelse med den aktuelle instrumentkategorien,
 - tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den nødvendige produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfylder kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfylder kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.
- 3.6. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Konstruksjonsundersøkelse

- 4.1. Produsenten skal sende inn en søknad om undersøkelse av konstruksjonen til det tekniske kontrollorgan nevnt i punkt 3.1.

- 4.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå instrumentets konstruksjon, produksjonen av det og dets funksjon, og skal gjøre det mulig å vurdere samsvaret med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal inneholde
- produsentens navn og adresse,
 - en skriftlig erklæring på at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon og funksjon,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere søknaden, og dersom konstruksjonen overholder de bestemmelser i denne forskriften som gjelder for måleinstrumentet, skal det utstede et EF-sertifikat for konstruksjonsundersøkelse til produsenten. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene av undersøkelsen, eventuelle vilkår for dets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av det godkjente instrumentet.
- 4.3.1. Alle relevante deler av den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet.
- 4.3.2. EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse med tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig for å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:
- instrumentkonstruksjonens måletekniske egenskaper,
 - hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.),
 - opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentet og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med konstruksjonen,
 - eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,
 - for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.
- 4.3.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i den forbindelse og stille den til rådighet for utpekende myndighet. Med forbehold av vedlegg 6 nr. 8 skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
- Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.
- Dersom produsenten nektes et sertifikat for konstruksjonskontroll, skal det tekniske kontrollorganet gi en detaljert begrunnelse for avslaget.
- 4.4. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse orientert om eventuelle grunnleggende endringer i den godkjente konstruksjonen. Endringer i den godkjente konstruksjonen må tilleggs godkjennes av det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse, dersom slike endringer kan påvirke samsvaret med de grunnleggende krav i denne forskriften, sertifikatets gyldighetsvilkår eller instrumentets foreskrevne bruksvilkår. Denne tilleggs godkjenningen gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.5. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig stille til rådighet for utpekende myndighet,
- EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse samt vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.
- Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-sertifikat for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.6. Produsenten eller dennes representant skal oppbevare et eksemplar av EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse samt dets vedlegg og tillegg sammen med den tekniske dokumentasjonen i ti år etter at det siste måleinstrumentet er produsert.
- Dersom verken produsenten eller dennes representant er etablert i EØS-området, påhviler forpliktelsen til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning den person produsenten har utpekt.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 5.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.

- 5.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel resultater av analyser, beregninger, tester osv.,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 5.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
- Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
7. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
- dokumentasjonen for kvalitetssystemet nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 5.3 og 5.4.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 6.2 og 7 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Vedlegg nr. 4 til forskrift om krav til vannmålere, jf. forskriften § 6. Teknisk dokumentasjon

1. Den tekniske dokumentasjonen skal på en tydelig måte beskrive vannmålerens konstruksjon, produksjon og virkemåte, og skal gjøre det mulig å vurdere om vannmåleren (måleinstrumentet) er i samsvar med relevante krav i denne forskriften.
2. Den tekniske dokumentasjonen skal være tilstrekkelig detaljert til å sikre
 - a) definisjon av måletekniske egenskaper,
 - b) at de produserte instrumentenes måleytelser kan reproduseres når de er riktig innstilte med høvelige hjelpemidler, og
 - c) instrumentets integritet (f.eks. dokumentasjon om type plombering og identifikasjon av programvare).
3. Den tekniske dokumentasjonen skal i den grad det er relevant for vurdering og identifikasjon av type og/eller instrument, omfatte
 - a) en generell beskrivelse av instrumentet,
 - b) overordnede konstruksjons- og produksjonstegninger og planer over komponenter, underenheter, kretser osv.,
 - c) produksjonsmetoder som sikrer enhetlig produksjon,
 - d) eventuelt en beskrivelse av de elektroniske anordningene med tegninger, diagrammer, flytskjemaer med logiske og generelle opplysninger om programvare, som forklarer egenskaper og virkemåte,
 - e) nødvendige beskrivelser og forklaringer for å forstå bokstav b), c) og d), herunder instrumentets virkemåte,
 - f) en liste over de standarder og/eller normative dokumenter, som nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd, som helt eller delvis skal anvendes,
 - g) beskrivelser av løsninger som benyttes for å oppfylle grunnleggende krav, dersom standardene og/eller de normative dokumentene nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd ikke er anvendt,
 - h) resultater av konstruksjonsberegninger, kontrollundersøkelser osv.,
 - i) relevante testresultater, om nødvendig, for å påvise at type og/eller instrumenter er i samsvar med
 - I. kravene i denne forskriften under angitte driftsbetingelser og under angitte miljøforstyrrelser.
 - II. holdbarhetsangivelsene.

- j) EF-typegodkjenningssertifikater eller EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse for instrumenter som inneholder deler som er identiske med dem som inngår i konstruksjonen.
- 4. Produsenten skal angi hvor plomberinger og merker er anbrakt.
- 5. Produsenten skal angi vilkårene for kompatibilitet med grensesnitt og underenheter dersom det er relevant.

Vedlegg nr. 5 til forskrift om krav til vannmålere, jf. forskriften § 8. Samsvarsmerking

1. Samsvarsmerkingen består av
 - a) «CE»-merking,
 - b) supplerende metrologisk merking og
 - c) identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorganet.
2. «CE»-merkingen består av symbolet «CE» i samsvar med utformingen gjengitt i nr. I.B(d) i vedlegget til beslutning 93/465/EØF. «CE»-merkingen skal være minst 5 mm høy.
3. Den supplerende metrologiske merkingen består av bokstaven «M» og de siste to sifrene i årstallet for påføring, omgitt av et rektangel. Rektangelets høyde skal være lik høyden til «CE»-merkingen. Den supplerende metrologiske merkingen skal følge umiddelbart etter «CE»-merkingen.
4. Identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan skal, dersom det kreves i prosedyren for samsvarsvurdering, følge etter «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen.
5. Dersom vannmåleren består av en rekke anordninger som virker sammen, men som ikke er underenheter, skal merkingene påføres på målerens hovedanordning.
6. «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen skal være uutslettelig og varig. Det berørte tekniske kontrollorgans identifikasjonsnummer skal være uutslettelig og varig eller selvdestruerende ved fjerning. All merking skal være klart synlig og lett tilgjengelig.

Vedlegg nr. 6 til forskrift om krav til vannmålere, jf. forskriften § 7. Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle

1. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal ikke være konstruktør, produsent, leverandør, installatør eller bruker av måleinstrumentene som de inspiserer, og ikke representant for noen av disse. Videre kan de ikke være direkte involvert i konstruksjon, produksjon, markedsføring eller vedlikehold av instrumentene, eller representere parter som er involvert i disse aktivitetene. Dette kriteriet utelukker imidlertid ikke på noen måte muligheten for utveksling av tekniske opplysninger mellom produsenten og organet med henblikk på samsvarsvurdering.
2. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal være frie fra alle påvirkninger og motiver, særlig finansielle, som kan påvirke deres vurdering eller resultatene av samsvarsvurderingen, særlig fra personer eller grupper av personer med interesse i resultatene av vurderingene.
3. Samsvarsvurderingen skal utføres med høyeste grad av faglig integritet og nødvendig kompetanse innen måleteknikk. Dersom organet overdrar bestemte oppgaver, skal det først forsikre seg om at underleverandøren oppfyller kravene i denne forskriften, særlig i dette vedlegget. Organet skal kunne stille de relevante dokumenter om vurdering av underleverandørens kvalifikasjoner og arbeidet vedkommende utfører i henhold til denne forskriften, til rådighet for utpekende myndighet.
4. Organet skal være i stand til å utføre alle de samsvarsvurderingsoppgaver som det er utpekt for, enten disse oppgavene utføres av organet selv eller på vegne av det under dets ansvar. Det skal ha til rådighet nødvendig personale, og skal ha nødvendig utstyr og lokaler til å utføre de tekniske og administrative oppgavene som samsvarsvurderingen innebærer på en ordentlig måte.
5. Organets personale skal ha
 - solid teknisk og faglig opplæring som omfatter alle samsvarsvurderingsoppgaver som organet er utpekt til,
 - tilfredsstillende kunnskap om reglene som gjelder for de oppgaver det utfører, og tilstrekkelig erfaring med disse oppgavene,
 - nødvendig evne til å utarbeide sertifikater, protokoller og rapporter som viser at oppgavene er utført.
6. Det skal sikres at organet, dets leder og personalet er upartiske. Organets godtgjøring skal ikke være avhengig av resultatene av oppgavene det utfører. Godtgjøringen til organets leder og personale skal ikke avhenge av antallet oppgaver som utføres, eller av resultatene av slike oppgaver.
7. Organet skal tegne ansvarsforsikring dersom dets erstatningsansvar ikke dekkes av staten i henhold til nasjonal lovgivning.
8. Organets leder og personale er bundet av taushetsplikt med hensyn til alle opplysninger som innhentes i forbindelse med utøvelsen av plikter i henhold til denne forskriften, unntatt overfor den myndigheten som har utpekt organet.

26. april Nr. 499 2006**Forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger (flerdimensjonsmålere).**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 26. april 2006 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 22 og § 50 annet ledd samt lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar § 7 og av Justervesenet med hjemmel i forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27b (direktiv 2004/22/EF). Kunngjort 12. mai 2006.

*Kap. I. Innledende bestemmelser***§ 1. (Formål)**

Denne forskriften har som formål å sikre at instrumenter til flerdimensjonale målinger, heretter kalt «flerdimensjonsmålere», oppfyller de krav som anses nødvendig for å sikre tilfredsstillende måleresultater når de gjøres tilgjengelig på markedet, videreselges og brukes som grunnlag for beregning av økonomiske oppgjør.

§ 2. (Virkeområde)

Denne forskriften fastsetter hvilke krav flerdimensjonsmålere skal oppfylle for å kunne gjøres tilgjengelig på markedet og for å kunne brukes som grunnlag for beregning av økonomiske oppgjør.

Forskriften regulerer også videresalg av flerdimensjonsmålere som er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt. Bestemmelsene om samsvarsvurdering og samsvarsmerking, jf. § 6 – § 8, kommer ikke til anvendelse ved slik videresalg. Dersom slike flerdimensjonsmålere ikke har norsk godkjenning, må de godkjennes (justeres) etter de alminnelige reglene i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt før videresalg foretas.

Forskriften her setter ikke krav til elektromagnetisk utstråling. Dette reguleres av forskrift 10. august 1995 nr. 713 om elektrisk utstyr.

§ 3. (Hvem som er ansvarlig)

Produsenten og dennes representant er ansvarlig for at flerdimensjonsmålere som gjøres tilgjengelig på markedet har gjennomgått gyldig samsvarsvurdering og bærer gyldig samsvarsmerking etter kravene i denne forskriften.

De øvrige omsetningsledd som gjør flerdimensjonsmålere tilgjengelig på markedet, er ansvarlig for at de bare omsetter flerdimensjonsmålere som bærer rettmessig samsvarsmerking.

Ved videresalg av flerdimensjonsmålere er den som selger flerdimensjonsmåleren ansvarlig for at den oppfyller de grunnleggende krav, jf. § 5 i denne forskriften.

Bruker av flerdimensjonsmålere er ansvarlig for at de krav som stilles til flerdimensjonsmålere i bruk, jf. kap. III, er oppfylt.

§ 4. (Definisjoner)

- a) *Instrument til flerdimensjonale målinger (flerdimensjonsmåler)*: Et instrument som anvendes til å bestemme kantlengden (lengde, høyde, bredde) til den minste omsluttende parallelepiped av et produkt.
- b) *Gjøre tilgjengelig på markedet*: Å gjøre en flerdimensjonsmåler tilgjengelig for omsetning til en sluttbruker eller til egen bruk i EØS-området for første gang, enten mot betaling eller vederlagsfritt.
- c) *Videresalg*: Salg av flerdimensjonsmålere som allerede er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt.
- d) *Produsent*: Med produsent menes enhver fysisk eller juridisk person som konstruerer eller fremstiller flerdimensjonsmålere eller som får flerdimensjonsmålere konstruert og produsert under sitt navn eller varemerke, med sikte på markedsføring eller ibruktaking til egne formål.
- e) *Representant*: En fysisk eller juridisk person som er etablert i EØS-området og har skriftlig tillatelse fra en produsent til å opptre på dennes vegne ved oppfyllelse av visse oppgaver i henhold til denne forskriften.
- f) *Samsvarsvurdering*: En vurdering av om et produkt oppfyller de tekniske krav o.l. som er fastsatt i forskriften her.
- g) *Teknisk kontrollorgan*: Uavhengig tredjepart som i henhold til lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan er utpekt til å foreta samsvarsvurderinger etter bestemmelsene i denne forskriften.
- h) *Samsvarsmerking*: Merking av flerdimensjonsmålere med «CE»-merke, supplerende metrologisk merking og identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan som beskrevet i vedlegg 5.
- i) *Harmonisert standard*: En teknisk spesifikasjon vedtatt av europeiske standardiseringsorganer og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som en harmonisert standard.
- j) *Normativt dokument*: Et dokument som inneholder tekniske spesifikasjoner vedtatt av Den internasjonale organisasjonen for legal metrologi (OIML) og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som et normativt dokument.
- k) *Bruker*: Virksomhet eller enkeltperson som er ansvarlig for målingen med flerdimensjonsmåleren, normalt eier av måleren.

*Kap. II. Krav til flerdimensjonsmålere som gjøres tilgjengelig på markedet***§ 5. (Grunnleggende krav til flerdimensjonsmålere)**

Flerdimensjonsmålere som gjøres tilgjengelig på markedet skal minimum oppfylle de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg 1 (Generelle krav) og vedlegg 2 (Spesifikke krav).

En produsent står fritt til å velge enhver teknisk løsning som oppfyller de grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2.

De grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2 skal antas oppfylt når flerdimensjonsmålerne er i samsvar med

- a) harmonisert standard eller
- b) de deler av et normativt dokument som det er offentliggjort en henvisning til i C-serien av Den europeiske unions tidende.

Dersom flerdimensjonsmåleren bare er delvis i samsvar med harmonisert standard eller normativt dokument, skal det antas samsvar med de grunnleggende kravene som tilsvarer de elementer i standarden eller det normative dokumentet, som flerdimensjonsmåleren samsvarer med.

Opplysninger som er nødvendige for å sikre korrekt bruk av flerdimensjonsmåleren, skal være på norsk.

§ 6. (Samsvarsvurdering – førmarkedskontroll)

Før flerdimensjonsmålere gjøres tilgjengelig på markedet, skal det være foretatt en samsvarsvurdering som dokumenterer at flerdimensjonsmålerne oppfyller kravene i vedlegg 1 og 2, jf. § 5 i denne forskriften.

Samsvarsvurderingen skal utføres etter en av følgende prosedyrer for samsvarsvurdering:

For mekaniske eller elektromekaniske instrumenter:

- a) Samsvarserklæring basert på produktverifikasjon (modul F1),
- b) samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt (modul E1),
- c) samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul D1),
- d) typegodkjenning og førstegangsverifikasjon (modul B + F),
- e) typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt (modul B + E),
- f) typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul B + D),
- g) samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring (modul H),
- h) samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse (modul H1) eller
- i) samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon (modul G).

For elektroniske instrumenter eller instrumenter som inneholder programvare:

- a) Typegodkjenning og førstegangsverifikasjon (modul B + F),
- b) typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul B + D),
- c) samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse (modul H1) eller
- d) samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon (modul G).

Produsenten velger selv hvilken av de tillatte prosedyrene for samsvarsvurdering som skal benyttes. Det nærmere innholdet i samsvarsmodulene er fastsatt i vedlegg 3 (Samsvarsmoduler).

Produsenten skal fremlegge teknisk dokumentasjon som angitt i vedlegg 4 (Teknisk dokumentasjon) der det er relevant. Det skal antas samsvar med de relevante tester nevnt i vedlegg 4 nr. 3 pkt. i) dersom tilsvarende tester er utført i samsvar med relevante dokumenter nevnt i § 5 tredje ledd og dersom testresultatene sikrer samsvar med de grunnleggende krav.

Dokumenter og korrespondanse i forbindelse med samsvarsvurderingen skal være på norsk, engelsk, svensk, dansk eller annet språk som godtas av det tekniske kontrollorganet.

§ 7. (Teknisk kontrollorgan)

I vedlegg 3 er det fastsatt hvilke oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen som skal utføres av teknisk kontrollorgan. Produsenten kan fritt velge mellom de tekniske kontrollorganene som er utpekt til å kunne utføre oppgaver etter denne forskriften.

Virksomheter som skal utføre oppgaver som teknisk kontrollorgan som angitt i samsvarsmodulene i vedlegg 3, skal være utpekt til oppgavene av Nærings- og handelsdepartementet eller utpekende myndighet i et annet EØS-land. Teknisk kontrollorgan skal være meldt og offentliggjort i EØS-området og ha et identifikasjonsnummer.

De nærmere kriteriene som en virksomhet må oppfylle for å kunne utpekes til teknisk kontrollorgan for oppgaver etter denne forskriften, er fastsatt i vedlegg 6 (Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle). Organer som oppfyller kriteriene i relevante harmoniserte standarder som det er henvisning til i Den europeiske unions tidende, skal antas å oppfylle de tilsvarende kriterier i vedlegg 6.

§ 8. (Samsvarsmerking)

Flerdimensjonsmålere som samsvarer med kravene i forskriften her, skal samsvarsmerkes som angitt i vedlegg 5 (Samsvarsmerking). Det er ikke tillatt å påføre samsvarsmerking hvis forskriftens krav ikke er oppfylt.

Merkingen skal påføres av produsenten eller på dennes ansvar. Merkingen kan påføres under produksjonsprosessen hvis det er berettiget.

Flerdimensjonsmålere som er påført samsvarsmerking, kan ikke hindres gjort tilgjengelig på markedet eller tatt i bruk i Norge under henvisning til forhold som er regulert av denne forskriften.

Det er ikke tillatt å gjøre flerdimensjonsmålere som ikke har samsvarsmerking tilgjengelig på markedet, uansett om flerdimensjonsmåleren for øvrig oppfyller kravene i denne forskriften.

Merkinger som vil kunne villede tredjeparter med hensyn til samsvarsmerkingens betydning eller form, er forbudt. Enhver annen lovlig merking kan påføres på en flerdimensjonsmåler forutsatt at samsvarsmerkingens synlighet og lesbarhet ikke reduseres ved dette.

Dersom flerdimensjonsmåleren omfattes av annet regelverk som dekker andre aspekter enn det som dekkes av denne forskriften og som også krever påføring av «CE»-merking, skal «CE»-merkingen være bekreftelse på at den aktuelle måleren også antas å oppfylle kravene i dette andre regelverket. I et slikt tilfelle skal en henvisning til kunngjøringen i Den europeiske unions tidende av de berørte direktivene som ligger til grunn for regelverket, angis i dokumenter, merknader eller instruksjoner som kreves i henhold til disse direktivene, og som følger flerdimensjonsmåleren.

Kap. III. Krav til flerdimensjonsmålere i bruksfasen

§ 9. (Krav til flerdimensjonsmålere i bruk)

Hvilke krav flerdimensjonsmålere skal oppfylle under bruk, vil avhenge av om de er godkjent for å gjøres tilgjengelig på markedet etter denne forskriften, jf. kap. II, eller om de er godkjent i Norge i henhold til tidligere regelverk.

Flerdimensjonsmålere som det stilles krav til når de er i bruk, jf. § 2, skal oppfylle følgende krav:

- a) Flerdimensjonsmålere som skal være godkjent etter bestemmelsene i kap. II når de gjøres tilgjengelig på markedet, skal minimum oppfylle de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg 1 og 2.
- b) Flerdimensjonsmålere som er godkjent i Norge i henhold til tidligere regelverk, skal under bruk oppfylle de kravene som var fastsatt i det regelverket som var gjeldende da de ble typegodkjent.

Flerdimensjonsmålere som ikke er rettmessig samsvarsmerket eller har gyldig typegodkjenning og nyjustering, er ikke tillatt å bruke.

§ 10. (Kontroll og godkjenning av flerdimensjonsmålere i bruk)

Flerdimensjonsmålere som er underlagt krav når de brukes, jf. § 2, skal kontrolleres og godkjennes (justeres) av Justervesenet hvert tredje år, jf. lov om mål og vekt § 12 og forskrift om justering § 16.

Dersom flerdimensjonsmåleren ikke lenger tilfredsstillende fastsatte krav, må den repareres og omjusteres eller tas ut av bruk, jf. lov om mål og vekt § 11.

§ 11. (Utførelse av kontrollen – testing av flerdimensjonsmålere)

Testing av flerdimensjonsmålere i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R129 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

Kap. IV. Øvrige bestemmelser

§ 12. (Tilsyn og følger av brudd på forskriften)

Justervesenet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften overholdes.

Justervesenet kan kreve framlagt dokumentasjon som viser at flerdimensjonsmålere som gjøres tilgjengelige på markedet eller videreselges oppfylder kravene i denne forskriften.

Dersom samsvarsmerking er påført urettmessig eller flerdimensjonsmåleren ikke er samsvarsmerket, kan Justervesenet pålegge produsenten eller dennes representant å sørge for at flerdimensjonsmåleren bringes i samsvar med forskriften, på de vilkår Justervesenet fastsetter.

Justervesenet skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å trekke tilbake flerdimensjonsmålere fra markedet, forby eller begrense ytterligere tilgjengeliggjøring på markedet eller forby og begrense ytterligere ibruktaking dersom

- a) forholdet ikke bringes i overensstemmelse med forskriftens krav, jf. tredje ledd, eller
- b) flerdimensjonsmåleren, til tross for at det har gjennomgått samsvarsvurdering og er samsvarsmerket, ikke oppfylder de grunnleggende krav til måleytelse når flerdimensjonsmåleren er riktig installert og brukes i samsvar med produsentens anvisninger.

Flerdimensjonsmålere som ikke oppfylder lovens krav når de er i bruk, kan stenges, ubrukbargjøres eller gis midlertidig brukstillatelse i samsvar med lov om mål og vekt § 39 og forskrift om justering § 18.

§ 13. (Klage)

Vedtak truffet av Justervesenet i medhold av denne forskriften kan påklages til Nærings- og handelsdepartementet i samsvar med de alminnelige bestemmelsene i forvaltningsloven.

§ 14. (Overgangsregler)

Flerdimensjonsmålere som er typegodkjent før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt, kan fortsatt gjøres tilgjengelig på markedet inntil gyldighetstiden for typegodkjenningen bortfaller, men uansett ikke etter 30. oktober 2016.

§ 15. (Ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft fra og med 30. oktober 2006.

Vedlegg nr. 1 til forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger, jf. forskriften § 5.
Generelle krav

Kap. I. Innledning

En flerdimensjonsmåler skal ha en høy grad av måleteknisk beskyttelse, slik at alle berørte parter kan ha tillit til måleresultatet, og den skal konstrueres og framstilles etter et tilfredsstillende kvalitetsnivå med hensyn til måleteknologi og måledataenes sikkerhet.

De krav som flerdimensjonsmålere skal oppfylle, er fastsatt nedenfor og supplert med instrumentspesifikke krav i vedlegg 2 som utdyper visse aspekter ved de generelle kravene.

De løsninger som anvendes for å oppfylle kravene, skal det tas hensyn til flerdimensjonsmålerens (måleinstrumentets) påtenkte bruk samt den påregnelige feilbruk.

Kap. II. Definisjoner

Målestørrelse

Målestørrelsen er den bestemte størrelsen som skal måles.

Påvirkende størrelse

En påvirkende størrelse er en størrelse som ikke er målestørrelsen, men som påvirker måleresultatet.

Angitte driftsbetingelser

De angitte driftsbetingelser er de verdier av målestørrelsen og påvirkende størrelser som utgjør instrumentets normale driftsbetingelser.

Forstyrrelse

En forstyrrelse er en påvirkende størrelse med en verdi som er innenfor de grenser som er spesifisert i hensiktsmessige krav, men utenfor måleinstrumentets angitte driftsbetingelser. En påvirkende størrelse er uansett en forstyrrelse dersom den ikke er spesifisert i de angitte driftsbetingelser.

Kritisk endringsverdi

Den kritiske endringsverdi er den verdien der endringen i måleresultatet anses som uønsket.

Direktesalg

En handelstransaksjon er direktesalg dersom

- måleresultatet danner grunnlaget for prisen som betales,
- minst en av de involverte parter i transaksjonen i forbindelse med målingen er en kunde eller en annen part som krever et lignende beskyttelsesnivå, og
- alle parter i transaksjonen godtar måleresultatet på den tid og det sted transaksjonen skjer.

Klimatiske miljøer

De klimatiske miljøer er de omgivelser der måleinstrumenter kan benyttes. Det er definert en rekke temperaturgrenser for å ta høyde for klimaforskjeller mellom EØS-statene.

Kap. III. Krav

1. *Tillatte feil*

1.1. Under de angitte driftsbetingelser og i fravær av en forstyrrelse skal målefeilen ikke overstige den maksimale tillatte målefeil som er fastsatt i vedlegg 2.

Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, uttrykkes den maksimale tillatte målefeil som avviket fra den sanne måleverdi som et tosidig intervall.

1.2. Under de angitte driftsbetingelser og dersom det foreligger en forstyrrelse, er kravet til yteevne som fastsatt i vedlegg 2.

Dersom instrumentet er beregnet brukt i et gitt permanent kontinuerlig elektromagnetisk felt, skal måleresultatet under forsøket med amplitudemodulert elektromagnetisk felt ligge innenfor maksimal tillatt målefeil.

1.3. Produsenten skal angi det klimatiske, mekaniske og elektromagnetiske miljø som instrumentet er beregnet brukt i, samt strømforsyning og andre påvirkende størrelser som kan påvirke målenøyaktigheten, idet det tas hensyn til kravene fastsatt i vedlegg 2.

1.3.1. *Klimatiske miljøer*

Produsenten skal angi øvre og nedre temperaturgrense blant verdiene i tabell 1, med mindre annet er angitt i vedlegg 2, og angi hvorvidt instrumentet er konstruert for kondenserende eller ikke-kondenserende fuktighet, samt om den tiltenkte plassering er åpen eller lukket.

Tabell 1

	Temperaturgrenser			
	30 °C	40 °C	55 °C	70 °C
Øvre temperaturgrense	30 °C	40 °C	55 °C	70 °C
Nedre temperaturgrense	5 °C	-10 °C	-25 °C	-40 °C

1.3.2.

- a) Det *mekaniske miljø* klassifiseres i klasse M1 til M3 som beskrevet nedenfor.
- M1 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med minimal eksponering for vibrasjoner og sjokk, f.eks. instrumenter som monteres på lette støttekonstruksjoner og utsettes for ubetydelige vibrasjoner og sjokk fra lokale sprengninger, byggearbeider, smelling med dører osv.
- M2 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med betydelig eller høyt vibrasjons- og sjokknivå, f.eks. forårsaket av maskiner og forbipasserende kjøretøyer i nærheten, eller av at instrumentet er plassert i umiddelbar nærhet av tunge maskiner, transportbånd osv.
- M3 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med høyt og meget høyt vibrasjons- og sjokknivå, for eksempel instrumenter montert direkte på maskiner, transportbånd osv.
- b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med det mekaniske miljø:
- vibrasjon,
 - mekanisk sjokk.

1.3.3.

- a) Det *elektromagnetiske miljø* klassifiseres i klasse E1, E2 eller E3 som beskrevet nedenfor, med mindre annet er fastsatt i vedlegg 2.
- E1 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i bygninger som brukes til bolig- og handelsformål, og lette industribygninger.
- E2 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i andre industribygg.
- E3 Denne klassen omfatter instrumenter som får strøm fra batteriet i et kjøretøy. Slike instrumenter skal oppfylle kravene for E2 samt følgende tilleggskrav:
- spenningsfall forårsaket av oppladning av startkretsen i forbrenningsmotorer,
 - spenningstransienter ved frakopling av utladet batteri mens motoren er i drift.
- b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med elektromagnetiske miljøer:
- spenningsavbrudd,
 - kortvarig redusert spenning,
 - spenningstransienter på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
 - elektrostatisk utladninger,
 - høyfrekvente elektromagnetisk felt,
 - overførte høyfrekvente elektromagnetiske felt på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
 - overspenning på forsyningsledninger og/eller signalledninger.

1.3.4.

- Det skal tas hensyn til følgende andre påvirkende størrelser når det er hensiktsmessig:
- spenningsvariasjon,
 - variasjoner i nettfrekvens,
 - nettgenererte magnetiske felt,
 - andre størrelser som kan påvirke instrumentets nøyaktighet i vesentlig grad.

1.4.

Ved utførelse av forsøk i henhold til denne forskriften gjelder følgende:

1.4.1.

Grunnleggende regler for forsøk og bestemmelse av feil

De grunnleggende kravene angitt i punkt 1.1 og 1.2 skal kontrolleres for hver relevant påvirkende størrelse. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, gjelder disse grunnleggende kravene når hver påvirkende størrelse påføres og virkningen av den vurderes separat, idet alle andre påvirkende størrelser holdes relativt konstant ved sine referanseverdier.

Måleforsøk skal utføres under og etter påføring av den påvirkende størrelsen, alt etter hva som tilsvarende normal driftsstatus for instrumentet når denne påvirkende størrelsen kan antas å opptre.

1.4.2.

Omgivelsesfuktighet

- Alt etter klimaforholdene ved drift på stedet der instrumentet tenkes brukt, kan det mest hensiktsmessige enten være forsøk med fuktig varme i stasjonær tilstand (ikke-kondenserende) eller fuktig varme med syklisk (kondenserende) forløp.

- Det sykliske forsøket med fuktig varme er hensiktsmessig dersom kondensering er viktig, eller dersom dampgjennomtrengning vil bli fremskyndet av virkningen av pusting. Ved forhold der ikke-kondenserende fuktighet er en faktor, er fuktig varme i stasjonær tilstand hensiktsmessig.

2. *Reproduserbarhet*

Dersom måleinstrumentet brukes til å måle den samme målestørrelsen, men på ulike steder og av ulike brukere, skal resultatene av påfølgende målinger være i nært samsvar. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimal tillatt målefeil.

3. *Repeterbarhet*

Dersom målestørrelsen har samme verdi og måleforholdene er uendret, skal de påfølgende måleresultatene stemme godt overens. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimale tillatte målefeil.

4. *Oppløsning og følsomhet*

Et måleinstrument skal være tilstrekkelig følsomt, og skal ha tilstrekkelig oppløsning tilpasset måleoppgaven.

5. *Holdbarhet*

Et måleinstrument skal være konstruert slik at dets måletekniske egenskaper er tilstrekkelig stabile i et tidsrom som produsenten fastsetter, forutsatt at det monteres, vedlikeholdes og brukes korrekt i samsvar med produsentens anvisninger og i det miljø det er bestemt for.

6. *Pålitelighet*

Et måleinstrument skal konstrueres slik at virkningen av en funksjonsfeil som medfører et unøyaktig måleresultat, reduseres så langt som mulig, med mindre en slik feil er åpenbar.

7. *Egnethet*

7.1. Et måleinstrument skal ikke være av en slik art at det lett kan brukes til bedrageri, og muligheten for utilsiktet feilbruk skal være minst mulig.

7.2. Et måleinstrument skal være egnet til den påtenkte bruk, idet det tas hensyn til de i praksis forekommende driftsbetingelser, og det skal ikke stilles urimelige krav til brukeren for å oppnå et korrekt måleresultat.

7.3. Dersom et måleinstrument er beregnet til måling av verdier av målestørrelsen som er konstant over tid, skal måleinstrumentet være ufølsomt overfor små variasjoner i målestørrelsens verdi, eller det skal reagere på en hensiktsmessig måte.

7.4. Et måleinstrument skal være robust og framstilt av materialer som er velegnet til de påtenkte driftsbetingelser.

7.5. Et måleinstrument skal være konstruert slik at målefunksjonen skal kunne kontrolleres etter at instrumentet er markedsført og tatt i bruk. Om nødvendig skal særskilt utstyr eller programvare til denne kontrollen være en del av instrumentet. Testprosedyren skal være beskrevet i bruksanvisningen.

Dersom et måleinstrument har tilknyttet programvare med andre funksjoner enn målefunksjonen, skal programvaren som har avgjørende betydning for målefunksjonen, kunne identifiseres, og den skal ikke utsettes for forstyrrende påvirkning fra de tilknyttede programvarefunksjonene.

8. *Beskyttelse mot manipulering*

8.1. Dersom måleinstrumentet koples til en annen anordning direkte eller ved fjerntilkopling, skal dets måletekniske egenskaper ikke påvirkes av anordningen på en feilaktig måte.

8.2. Komponenter som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være konstruert slik at de kan sikres. De anvendte sikkerhetstiltak skal gjøre det mulig å påvise om inngrep har funnet sted.

8.3. Programvare som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være merket tilsvarende, og skal være sikret.

Identifikasjon av slik programvare skal lett framskaffes fra måleinstrumentet.

Eventuell informasjon eller indikasjon på at det har funnet sted et inngrep skal være tilgjengelig i et rimelig tidsrom.

8.4. Måledata, programvare som er av avgjørende betydning for måleegenskapene, og måletekniske viktige parametere som lagres eller overføres, skal være beskyttet på hensiktsmessig vis mot tilsiktede eller utilsiktede endringer.

9. *Opplysninger som skal påføres eller følge måleinstrumentet*

9.1. Et måleinstrument skal være påført følgende påskrifter:

- produsentens merke eller navn,
 - opplysninger om dets nøyaktighet,
- samt, dersom det er relevant:
- relevante opplysninger om bruksbetingelser,

- målekapasitet,
 - måleområde,
 - identitetsmerke,
 - nummer på sertifikat for EF-typegodkjenning eller EF-konstruksjonsundersøkelse,
 - opplysninger om tilleggsutstyr som gir måleresultater, overholder bestemmelsene i fastsatte forskrifter vedrørende lovregulert måleteknisk kontroll.
- 9.2. Med instrumentet skal det følge opplysninger om betjening, med mindre måleinstrumentet er så enkelt at dette er unødvendig. Opplysningene skal være lette å forstå, og skal i relevant omfang omfatte følgende:
- angitte driftsbetingelser,
 - mekanisk og elektromagnetisk miljøklasse,
 - øvre og nedre temperaturgrense, om kondensasjon er akseptabelt eller ikke, åpen eller lukket plassering,
 - anvisninger for montering, vedlikehold, reparasjoner og tillatte innstillinger,
 - anvisninger for korrekt betjening og eventuelle særlige bruksvilkår,
 - vilkår for kompatibilitet med grensesnitt, underenheter eller måleinstrumenter.
- 9.3. For grupper av identiske måleinstrumenter som brukes på samme sted, er det ikke nødvendig med individuelle bruksanvisninger.
- 9.4. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, skal skalaintervallet for en målt verdi være på formen 1×10^n , 2×10^n eller 5×10^n , hvor n er et heltall eller null. Målenheten eller dens symbol skal vises nær tallverdien.
- 9.5. Det skal benyttes målenheter og symboler som er i samsvar med bestemmelsene i forskrift 10. juni 1977 nr. 1 om målenheter med hensyn til målenheter og symboler.
- 9.6. Alle merker og påskrifter skal være klare og utvetydige, og de skal ikke kunne fjernes eller flyttes.
10. *Visning av resultat*
- 10.1. Resultatet skal vises på et display eller som papirutskrift.
- 10.2. Alle resultater skal være tydelige og utvetydige og ledsages av de merker og påskrifter som er nødvendige for å opplyse brukeren om resultatets betydning. Resultatet som vises, skal være lett lesbart under normale bruksforhold. Ytterligere informasjon kan vises under forutsetning av at den ikke kan forveksles med de måletekniske kontrollerte resultatene.
- 10.3. Ved utskrift skal skriften eller registreringen være lett lesbar og ikke kunne fjernes.
- 10.4. Et måleinstrument for handelstransaksjoner i form av direktesalg skal være konstruert slik at måleresultatene vises for begge parter i transaksjonen når det er montert hensiktsmessig. Enhver kvittering som er avgjørende for direktesalg og som kunden får gjennom en tilknyttet anordning som ikke oppfyller krav i denne forskriften, skal være påført relevante opplysninger om begrensingen.
11. *Ytterligere behandling av data for å avslutte en handelstransaksjon*
- 11.1. Måleinstrumenter skal på en varig måte registrere måleresultatet sammen med opplysninger som identifiserer den bestemte transaksjonen, når
- målingen ikke kan gjentas og
 - måleinstrumentet normalt er beregnet brukt når den ene parten i transaksjonen er fraværende.
- 11.2. I tillegg skal et varig bevis på måleresultatet og opplysninger for identifikasjon av transaksjonen kunne stilles til rådighet på anmodning idet målingen avsluttes.
12. *Samsvarsvurdering*
- Et måleinstrument skal være konstruert slik at det lett kan vurderes om det er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.

Vedlegg nr. 2 til forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger, jf. forskriften § 5.
Spesifikke krav

1. *Elektromagnetisk immunitet*
- 1.1. Virkningen av en elektromagnetisk forstyrrelse på et instrument til dimensjonsmåling skal være slik at
- endringen i måleresultatet ikke er større en den kritiske endringsverdien som definert i punkt 1.2, eller
 - det er umulig å utføre noen måling, eller
 - det er kortvarige variasjoner i måleresultatet som ikke kan tolkes, registreres eller overføres som måleresultat, eller
 - det er variasjoner i måleresultatet som er alvorlige nok til at de merkes av alle parter med interesse i måleresultatet.
- 1.2. Den kritiske endringsverdien er lik ett skalaintervall (d).
2. *Driftsforhold*
- 2.1. *Måleområde*
- Aktuelle dimensjoner skal være innenfor måleområdet produsenten har angitt for instrumentet.

2.2. *Minimumsdimensjon*

Nedre grense for minimumsdimensjonen for alle verdier av skalaintervallet er gitt i tabell 1.

Tabell 1

<i>Skalaintervall (d)</i>	<i>Minimumsdimensjon (min) (nedre grense)</i>
$d \leq 2 \text{ cm}$	10 d
$2 \text{ cm} < d \leq 10 \text{ cm}$	20 d
$10 \text{ cm} < d$	50 d

2.3. *Produktets hastighet*

Hastigheten skal være innenfor området angitt av produsenten for instrumentet.

3. *Maksimal tillatte målefeil*

Maksimal tillatte målefeil er $\pm 1,0 \text{ d}$.

*Vedlegg nr. 3 til forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger, jf. forskriften § 6.
Samsvarsmoduler*

Modul B – Typegodkjenning

1. «Typegodkjenning» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der et teknisk kontrollorgan undersøker et måleinstruments tekniske konstruksjon og garanterer og erklærer at den tekniske konstruksjonen oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
2. Typegodkjenningen kan utføres på en av følgende måter, og det tekniske kontrollorganet treffer beslutning om egnet framgangsmåte og nødvendige eksemplarer:
 - a) undersøkelse av et eksemplar av det komplette måleinstrumentet som er representativt for den planlagte produksjonen,
 - b) undersøkelse av eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, av én eller flere kritiske deler av måleinstrumentet og vurdering av den tekniske dokumentasjonens egnethet for de andre delene av måleinstrumentet ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3,
 - c) vurdering av egnetheten til måleinstrumentets tekniske konstruksjon ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3, uten undersøkelse av et eksemplar.
3. Søknaden om typegodkjenning skal sendes inn av produsenten til et teknisk kontrollorgan. Søknaden skal inneholde følgende:
 - produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom denne har sendt inn søknaden,
 - en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon,
 - eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, slik det tekniske kontrollorganet krever,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet for de deler av måleinstrumentet som det ikke kreves prøveeksemplarer av. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.
4. Det tekniske kontrollorganet skal:
 - 4.1. For prøveeksemplarene;
 - undersøke den tekniske dokumentasjonen, kontrollere at prøveeksemplarene er produsert i samsvar med den tekniske dokumentasjonen og fastslå hvilke komponenter som er utformet i samsvar med de relevante bestemmelser i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, og hvilke som er utformet uten at de relevante bestemmelser i disse dokumentene er blitt brukt,
 - 4.2. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om disse løsningene er brukt korrekt,

- 4.3. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt ikke å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om løsningene som produsenten har valgt, oppfyller de grunnleggende krav i denne forskriften,
- 4.4. avtale med søkeren hvor de nødvendige undersøkelser og tester skal utføres.
For andre deler av måleinstrumentet;
- 4.5. undersøke den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen for å vurdere om den tekniske konstruksjonen til de andre delene av måleinstrumentet er egnet.
For produksjonsprosessen;
- 4.6. undersøke den tekniske dokumentasjonen for å sikre at produsenten har tilstrekkelige midler til å sikre ensartet produksjon.
- 5.1. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport om aktiviteter utført i henhold til punkt 4 og resultatene av dem. Med forbehold for bestemmelsen i vedlegg 6 nr. 8, skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
- 5.2. Dersom den tekniske konstruksjonen oppfyller kravene til måleinstrumentet i denne forskriften, skal det tekniske kontrollorganet utstede et EF-typegodkjenningssertifikat til produsenten. Sertifikatet skal inneholde navn og adresse til produsenten og eventuelt dennes representant, konklusjonene fra undersøkelsen, eventuelle vilkår for sertifikatets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av instrumentet. Det kan være knyttet ett eller flere vedlegg til sertifikatet.
Typegodkjenningssertifikatet og tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig til å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:
- instrumenttypens måletekniske egenskaper,
 - hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.);
 - opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentene og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med typen,
 - eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,
 - for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.
- Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i denne forbindelse og kunne stille denne til rådighet for utpekende myndighet.
6. Produsenten skal underrette det tekniske kontrollorganet som oppbevarer den tekniske dokumentasjonen med hensyn til EF-typegodkjenningssertifikatet, om alle endringer i instrumentet som kan ha påvirket instrumentets samsvar med de grunnleggende kravene eller sertifikatets gyldighetsvilkår. Slike endringer krever ytterligere godkjenning i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typegodkjenningssertifikatet.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om
- EF-typegodkjenningssertifikater og vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.
- Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-typegodkjenningssertifikat.
Det tekniske kontrollorganet skal oppbevare den tekniske dokumentasjonen som produsenten har sendt inn, fram til utløpet av sertifikatets gyldighetsperiode.
8. Produsenten skal oppbevare en kopi av EF-typegodkjenningssertifikatet med vedlegg og tillegg samt den tekniske dokumentasjonen i ti år etter produksjonen av siste måleinstrument.
9. Produsentens representant kan sende inn søknaden nevnt i punkt 3 og utføre pliktene nevnt i punkt 6 og 8. Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området og ikke har noen representant, påfaller plikten til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning, den personen produsenten utpeker.

Modul D – Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen

1. «Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for produksjon, kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan. Søknaden skal inneholde følgende:
- alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen for den godkjente typen og et eksemplar av EF-typegodkjenningssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med typen slik den er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet, og med de relevante kravene i denne forskriften.
- Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
- Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
- kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
- I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
- Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
- Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
- Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 4.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 4.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

- 5.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
6. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
- dokumentasjonen nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 4.3 og 4.4.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 5.2 og 6 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul D1 – Samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen

1. «Samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfylder forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at det berørte måleinstrumentet oppfylder de relevante kravene i denne forskriften.

Teknisk dokumentasjon

2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon.
3. Produsenten skal stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet.

Produksjon

4. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for produksjon, kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 5, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 6.

Kvalitetssystem

- 5.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
- alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen nevnt i punkt 2.
- 5.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fyllestgjørende beskrivelse av
- kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfylder kravene nevnt i punkt 5.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standard, når henvisningen til denne er offentliggjort.

I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.

Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.

- 5.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det, slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 5.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.

Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 5.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelsen for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 6.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 6.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen nevnt i punkt 2,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 6.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 6.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 7.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 5.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 7.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
- Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
8. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
- dokumentasjonen nevnt i punkt 5.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 5.5, som godkjent,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 5.5, 6.3 og 6.4.
9. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

10. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3, 5.1, 5.5, 7.2 og 8 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul E – Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt

1. «Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter er i samsvar med typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen av den godkjente typen og et eksemplar av EF-typegodkjenningssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med typen slik den er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet, og med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fyllestgjørende beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - undersøkelsene og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standard, når henvisningen til denne er offentliggjort.
I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det, slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelsen for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 4.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 4.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som er i samsvar med EF-typegodkjenningscertifikatet og som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
6. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorgan nevnt i punkt 3.5 siste ledd, punkt 4.3 og punkt 4.4.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 5.2 og 6 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul E1 – Samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt

1. «Samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.

Teknisk dokumentasjon

2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon.
3. Produsenten skal stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet.

Produksjon

4. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 5, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 6.

Kvalitetssystem

- 5.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen nevnt i punkt 2.
- 5.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fyllestgjørende beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,

- registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 5.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standard, når henvisningen til denne er offentliggjort.
- I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
- Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 5.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 5.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
- Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 5.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
- Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.
- Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging
- 6.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 6.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen nevnt i punkt 2,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 6.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 6.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 7.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 5.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 7.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
- Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene, i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
8. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
- dokumentasjonen nevnt i punkt 5.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 5.5,
 - resultatene og rapportene fra det teknisk kontrollorganet nevnt i punkt 5.5, 6.3 og 6.4.
9. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

10. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3, 5.1, 5.5, 7.2 og 8 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul F – Førstegangsverifikasjon

1. «Førstegangsverifikasjon» er den del av en prosedyre for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at måleinstrumentene som er blitt kontrollert i henhold til punkt 3, er i samsvar med typen som er beskrevet i EF-typegodkjenningscertifikatet og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de produserte instrumentene er i samsvar med den godkjente typen beskrevet i EF-typegodkjenningscertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

3. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester for å kontrollere instrumentenes samsvar med typen beskrevet i EF-typegodkjenningscertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Undersøkelsene og testene for å kontrollere samsvar med de måletekniske krav utføres, etter produsentens valg, enten ved undersøkelse og prøving av hvert instrument som angitt i punkt 4, eller ved undersøkelse og prøving av instrumentene på statistisk grunnlag som angitt i punkt 5.

4. Førstegangsverifikasjon av hvert enkelt instrument

- 4.1. Alle instrumentene undersøkes enkeltvis, og det utføres relevante tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, for å kontrollere at de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.

- 4.2. Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og tester, og skal sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.

Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

5. Førstegangsverifikasjon basert på statistisk verifikasjon

- 5.1. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen skal sikre at hvert produserte parti er homogent, og skal framlegge sine instrumenter for kontroll i form av homogene partier.

- 5.2. Av hvert parti tas det et utplukk etter kravene i punkt 5.3. Alle instrumenter i utplukket skal undersøkes enkeltvis, og relevante tester som fastsatt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, utføres for å fastslå om de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem, slik at det kan fastslås om partiet skal godkjennes eller underkjennes. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.

- 5.3. Den statistiske prosedyren skal oppfylle følgende krav:

Den statistiske verifikasjonen skal være basert på attributtmetoden. Prøvetakingssystemet skal sikre at

- dersom det i et parti er mindre enn 1% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mer enn 95% sannsynlighet for at partiet aksepteres,
- dersom det i et parti er mer enn 7% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mindre enn 5% sannsynlighet for at partiet aksepteres.

- 5.4. Dersom et parti godkjennes, godkjennes alle instrumenter i partiet unntatt instrumenter fra utplukket som ble funnet ikke å bestå testene.

Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.

Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

- 5.5. Dersom et parti blir underkjent, skal det tekniske kontrollorganet treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre at partiet gjøres tilgjengelig på markedet. I tilfelle hyppige underkjenninger av partier kan det tekniske kontrollorganet innstille den statistiske kontrollen og treffe hensiktsmessige tiltak.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen på hvert måleinstrument som er i samsvar med den godkjente typen og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.

Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.

Dersom det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3 samtykker, skal produsenten også sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene på vegne av det tekniske kontrollorgan.

7. Produsenten kan, dersom det tekniske kontrollorganet gir sitt samtykke og på dettes ansvar, sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene under produksjonsprosessen.

Representant

8. Produsentens forpliktelser kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant, med unntak av forpliktelsene omhandlet i punkt 2 og 5.1.

Modul F1 – Samsvarserklæring basert på produktverifikasjon

1. «Samsvarserklæring basert på produktverifikasjon» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at måleinstrumentene som omfattes av bestemmelsene i punkt 5, oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Teknisk dokumentasjon

2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon.
3. Produsenten skal stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet.

Produksjon

4. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de produserte instrumentene oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

5. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester for å kontrollere instrumentenes samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.

Undersøkelsene og testene for å kontrollere samsvar med de måletekniske krav utføres, etter produsentens valg, enten ved undersøkelse og prøving av hvert instrument som angitt i punkt 6, eller ved undersøkelse og prøving av instrumentene på statistisk grunnlag som angitt i punkt 7.

6. Førstegangsverifikasjon av hvert enkelt instrument

- 6.1. Alle instrumentene undersøkes enkeltvis, og det utføres relevante tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, for å kontrollere at de er i samsvar med de måletekniske krav som gjelder for dem. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- 6.2. Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.

Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

7. Førstegangsverifikasjon basert på statistisk verifikasjon

- 7.1. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen skal sikre at hvert produserte parti er homogent, og skal framlegge sine instrumenter for kontroll i form av homogene partier.
- 7.2. Av hvert parti tas det et utplukk etter kravene i punkt 7.3. Alle instrumenter i utplukket skal undersøkes enkeltvis, og relevante tester som fastsatt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, utføres for å fastslå om de er i samsvar med de måletekniske krav som gjelder for dem, slik at det kan fastslås om partiet skal godkjennes eller underkjennes. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- 7.3. Den statistiske prosedyren skal oppfylle følgende krav:

Den statistiske verifikasjonen skal være basert på attributtmetoden. Prøvetakingssystemet skal sikre at

- dersom det i et parti er mindre enn 1% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mer enn 95% sannsynlighet for at partiet aksepteres,
 - dersom det i et parti er mer enn 7% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mindre enn 5% sannsynlighet for at partiet aksepteres.
- 7.4. Dersom et parti godkjennes, godkjennes alle instrumenter i partiet unntatt instrumenter fra utplukket som ble funnet ikke å bestå testene.
- Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene, og skal sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.
- Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.
- 7.5. Dersom et parti blir underkjent, skal det tekniske kontrollorganet treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre at partiet gjøres tilgjengelig på markedet. I tilfelle hyppige underkjenninger av partier kan det tekniske kontrollorganet innstille den statistiske kontrollen og treffe hensiktsmessige tiltak.

Skriftlig samsvarserklæring

- 8.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 8.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
- Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene, i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
- Dersom det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 5 samtykker, skal produsenten også sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene på vegne av det tekniske kontrollorganet.
9. Produsenten kan, dersom det tekniske kontrollorganet gir sitt samtykke og på dettes ansvar, sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene under produksjonsprosessen.

Representant

10. Produsentens forpliktelser kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant, med unntak av forpliktelsene omhandlet i punkt 4 og 7.1.

Modul G – Samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon

1. «Samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at et måleinstrument som omfattes av bestemmelsene i punkt 4 oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Teknisk dokumentasjon

2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 4, og skal stille den til rådighet for det tekniske kontrollorgan nevnt i punkt 4. Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon.
- Produsenten skal stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år.

Produksjon

3. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at det produserte instrumentet oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

4. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter for å kontrollere instrumentets samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette sitt identifikasjonsnummer på det godkjente instrumentet eller sørge for å få det påsatt.
- Produsenten skal stille samsvarssertifikatet til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 4, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. Det skal utarbeides en samsvarserklæring som stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter at instrumentet er produsert. Det skal identifisere instrumentet det er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med måleinstrumentet.

Representant

6. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 2 og 4.2 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul H – Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring

1. «Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon og produksjon og for kontroll og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til konstruksjons- og produktkvalitet,
 - tekniske konstruksjonsspesifikasjoner, herunder standarder, som blir brukt, og, dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke blir brukt i sin helhet, hvordan det er sikret at de grunnleggende krav i denne forskriften som gjelder for instrumentene, vil bli oppfylt,
 - teknikker for konstruksjonskontroll og konstruksjonssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes ved konstruksjon av instrumenter i forbindelse med den aktuelle instrumentkategorien,
 - tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelsene og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den nødvendige produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.

Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfylder kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 4.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfylder forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel resultater av analyser, beregninger, tester osv.,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 4.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfylder de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.

Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
6. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen for kvalitetssystemet nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 4.3 og 4.4.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 5.2 og 6 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul H1 – Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse

1. «Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfylder forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter oppfylder de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon og produksjon og for kontroll og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 5. Det skal etter framgangsmåten i punkt 4 ha blitt undersøkt at måleinstrumentets tekniske konstruksjon er egnet.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.

Søknaden skal inneholde følgende:

 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
- Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
- Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
- kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til konstruksjons- og produktkvalitet,
 - tekniske konstruksjonsspesifikasjoner, herunder standarder, som blir brukt, og, dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke blir brukt i sin helhet, hvordan det er sikret at de grunnleggende krav i denne forskriften som gjelder for instrumentene, vil bli oppfylt,
 - teknikker for konstruksjonskontroll og konstruksjonssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes ved konstruksjon av instrumenter i forbindelse med den aktuelle instrumentkategorien,
 - tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den nødvendige produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
- I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
- Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
- Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
- Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.
- 3.6. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Konstruksjonsundersøkelse

- 4.1. Produsenten skal sende inn en søknad om undersøkelse av konstruksjonen til det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1.
- 4.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå instrumentets konstruksjon, produksjonen av det og dets funksjon, og skal gjøre det mulig å vurdere samsvaret med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal inneholde
- produsentens navn og adresse,
 - en skriftlig erklæring på at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon og funksjon,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere søknaden, og dersom konstruksjonen overholder de bestemmelser i denne forskriften som gjelder for måleinstrumentet, skal det utstede et EF-sertifikat for

- konstruksjonsundersøkelse til produsenten. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene av undersøkelsen, eventuelle vilkår for dets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av det godkjente instrumentet.
- 4.3.1. Alle relevante deler av den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet.
- 4.3.2. EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse med tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig for å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:
- instrumentkonstruksjonens måletekniske egenskaper,
 - hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.),
 - opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentet og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med konstruksjonen,
 - eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,
 - for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.
- 4.3.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i den forbindelse og stille den til rådighet for utpekende myndighet. Med forbehold av vedlegg 6 nr. 8 skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
- Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.
- Dersom produsenten nektes et sertifikat for konstruksjonskontroll, skal det tekniske kontrollorganet gi en detaljert begrunnelse for avslaget.
- 4.4. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse orientert om eventuelle grunnleggende endringer i den godkjente konstruksjonen. Endringer i den godkjente konstruksjonen må tilleggs godkjennes av det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse, dersom slike endringer kan påvirke samsvaret med de grunnleggende krav i denne forskriften, sertifikatets gyldighetsvilkår eller instrumentets foreskrevne bruksvilkår. Denne tilleggs godkjenningen gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.5. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig stille til rådighet for utpekende myndighet,
- EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse samt vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.
- Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-sertifikat for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.6. Produsenten eller dennes representant skal oppbevare et eksemplar av EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse samt dets vedlegg og tillegg sammen med den tekniske dokumentasjonen i ti år etter at det siste måleinstrumentet er produsert.
- Dersom verken produsenten eller dennes representant er etablert i EØS-området, påhviler forpliktelsen til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning den person produsenten har utpekt.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 5.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 5.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel resultater av analyser, beregninger, tester osv.,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 5.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
7. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen for kvalitetssystemet nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 5.3 og 5.4.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 6.2 og 7 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Vedlegg nr. 4 til forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger, jf. forskriften § 6. Teknisk dokumentasjon

1. Den tekniske dokumentasjonen skal på en tydelig måte beskrive flerdimensjonsmålerens konstruksjon, produksjon og virkemåte, og skal gjøre det mulig å vurdere om flerdimensjonsmåleren (instrumentet) er i samsvar med relevante krav i denne forskriften.
2. Den tekniske dokumentasjonen skal være tilstrekkelig detaljert til å sikre
 - a) definisjon av måletekniske egenskaper,
 - b) at de produserte instrumentenes måleytelser kan reproduseres når de er riktig innstilte med høvelige hjelpemidler, og
 - c) instrumentets integritet (f.eks. dokumentasjon om type plombering og identifikasjon av programvare).
3. Den tekniske dokumentasjonen skal i den grad det er relevant for vurdering og identifikasjon av type og/eller instrument, omfatte
 - a) en generell beskrivelse av instrumentet,
 - b) overordnede konstruksjons- og produksjonstegninger og planer over komponenter, underenheter, kretser osv.,
 - c) produksjonsmetoder som sikrer enhetlig produksjon,
 - d) eventuelt en beskrivelse av de elektroniske anordningene med tegninger, diagrammer, flytskjemaer med logiske og generelle opplysninger om programvare, som forklarer egenskaper og virkemåte,
 - e) nødvendige beskrivelser og forklaringer for å forstå bokstav b), c) og d), herunder instrumentets virkemåte,
 - f) en liste over de standarder og/eller normative dokumenter, som nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd, som helt eller delvis skal anvendes,
 - g) beskrivelser av løsninger som benyttes for å oppfylle grunnleggende krav, dersom standardene og/eller de normative dokumentene nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd ikke er anvendt,
 - h) resultater av konstruksjonsberegninger, kontrollundersøkelser osv.,
 - i) relevante testresultater, om nødvendig, for å påvise at type og/eller instrumenter er i samsvar med kravene i denne forskriften under angitte driftsbetingelser og under angitte miljøforstyrrelser,
 - j) EF-typegodkjenningssertifikater eller EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse for instrumenter som inneholder deler som er identiske med dem som inngår i konstruksjonen.
4. Produsenten skal angi hvor plomberinger og merker er anbrakt.
5. Produsenten skal angi vilkårene for kompatibilitet med grensesnitt og underenheter dersom det er relevant.

*Vedlegg nr. 5 til forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger, jf. forskriften § 8.**Samsvarsmerking*

1. Samsvarsmerkingen består av
 - a) «CE»-merking,
 - b) supplerende metrologisk merking og
 - c) identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorganet.
2. «CE»-merkingen består av symbolet «CE» i samsvar med utformingen gjengitt i nr. I.B(d) i vedlegget til beslutning 93/465/EØF. «CE»-merkingen skal være minst 5 mm høy.

3. Den supplerende metrologiske merkingen består av bokstaven «M» og de siste to sifrene i årstallet for påføring, omgitt av et rektangel. Rektangelets høyde skal være lik høyden til «CE»-merkingen. Den supplerende metrologiske merkingen skal følge umiddelbart etter «CE»-merkingen.
4. Identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan skal, dersom det kreves i prosedyren for samsvarsvurdering, følge etter «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen.
5. Dersom flerdimensjonsmåleren består av en rekke anordninger som virker sammen, men som ikke er underenheter, skal merkingene påføres på flerdimensjonsmålerens hovedanordning.
6. «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen skal være uutslettelig og varig. Det berørte tekniske kontrollorgans identifikasjonsnummer skal være uutslettelig og varig eller selvdestruerende ved fjerning. All merking skal være klart synlig og lett tilgjengelig.

Vedlegg nr. 6 til forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger, jf. forskriften § 7.

Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle

1. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal ikke være konstruktør, produsent, leverandør, installatør eller bruker av måleinstrumentene som de inspiserer, og ikke representant for noen av disse. Videre kan de ikke være direkte involvert i konstruksjon, produksjon, markedsføring eller vedlikehold av instrumentene, eller representere parter som er involvert i disse aktivitetene. Dette kriteriet utelukker imidlertid ikke på noen måte muligheten for utveksling av tekniske opplysninger mellom produsenten og organet med henblikk på samsvarsvurdering.
2. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal være frie fra alle påvirkninger og motiver, særlig finansielle, som kan påvirke deres vurdering eller resultatene av samsvarsvurderingen, særlig fra personer eller grupper av personer med interesse i resultatene av vurderingene.
3. Samsvarsvurderingen skal utføres med høyeste grad av faglig integritet og nødvendig kompetanse innen måleteknikk. Dersom organet overdrar bestemte oppgaver, skal det først forsikre seg om at underleverandøren oppfyller kravene i denne forskriften, særlig i dette vedlegget. Organet skal kunne stille de relevante dokumenter om vurdering av underleverandørens kvalifikasjoner og arbeidet vedkommende utfører i henhold til denne forskriften, til rådighet for utpekende myndighet.
4. Organet skal være i stand til å utføre alle de samsvarsvurderingsoppgaver som det er utpekt for, enten disse oppgavene utføres av organet selv eller på vegne av det under dets ansvar. Det skal ha til rådighet nødvendig personale, og skal ha nødvendig utstyr og lokaler til å utføre de tekniske og administrative oppgavene som samsvarsvurderingen innebærer på en ordentlig måte.
5. Organets personale skal ha
 - solid teknisk og faglig opplæring som omfatter alle samsvarsvurderingsoppgaver som organet er utpekt til,
 - tilfredsstillende kunnskap om reglene som gjelder for de oppgaver det utfører, og tilstrekkelig erfaring med disse oppgavene,
 - nødvendig evne til å utarbeide sertifikater, protokoller og rapporter som viser at oppgavene er utført.
6. Det skal sikres at organet, dets leder og personalet er upartiske. Organets godtgjøring skal ikke være avhengig av resultatene av oppgavene det utfører. Godtgjøringen til organets leder og personale skal ikke avhenge av antallet oppgaver som utføres, eller av resultatene av slike oppgaver.
7. Organet skal tegne ansvarsforsikring dersom dets erstatningsansvar ikke dekkes av staten i henhold til nasjonal lovgivning.
8. Organets leder og personale er bundet av taushetsplikt med hensyn til alle opplysninger som innhentes i forbindelse med utøvelsen av plikter i henhold til denne forskriften, unntatt overfor den myndigheten som har utpekt organet.

26. april Nr. 500 2006

Forskrift om krav til automatiske gravimetrisk fyllemaskiner.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 26. april 2006 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 22 og § 50 annet ledd samt lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar § 7 og av Justervesenet med hjemmel i forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11 og § 16. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27b (direktiv 2004/22/EF). Forskriftens vedlegg 2 pkt. 7 er meldt til EFTAs overvåkingsorgan i henhold til kravene i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven) og direktiv 98/34/EF endret ved direktiv 98/48/EF. Kunngjort 12. mai 2006.

Kap. I. Innledende bestemmelser

§ 1. (Formål)

Denne forskriften har som formål å sikre at automatiske gravimetrisk fyllemaskiner som gjøres tilgjengelig på markedet, videreselges og brukes som grunnlag for beregning av økonomiske oppgjør, oppfyller de krav som anses nødvendig for å sikre tilfredsstillende måleresultater.

§ 2. (Virkeområde)

Denne forskriften fastsetter hvilke krav automatiske gravimetrisk fyllmaskiner skal oppfylle for å kunne gjøres tilgjengelig på markedet og for å kunne brukes som grunnlag for beregning av økonomiske oppgjør.

Forskriften regulerer også videresalg av automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt. Bestemmelsene om samsvarsvurdering og samsvarsmerking, jf. § 6 – § 8, kommer ikke til anvendelse ved slik videresalg. Dersom slike automatiske gravimetrisk fyllmaskiner ikke har norsk godkjenning, må de godkjennes (justeres) etter de alminnelige reglene i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt før videresalg foretas.

Forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering § 21 og § 23 angir de tilfeller hvor automatiske gravimetrisk fyllmaskiner er unntatt fra kravene i forskriften her.

Forskriften her setter ikke krav til elektromagnetisk utstråling. Dette reguleres av forskrift 10. august 1995 nr. 713 om elektrisk utstyr.

§ 3. (Hvem som er ansvarlig)

Produsenten og dennes representant er ansvarlig for at automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som gjøres tilgjengelig på markedet har gjennomgått gyldig samsvarsvurdering og bærer gyldig samsvarsmerking etter kravene i denne forskriften.

De øvrige omsetningsledd som gjør automatiske gravimetrisk fyllmaskiner tilgjengelig på markedet, er ansvarlig for at de bare omsetter fyllmaskiner som bærer rettmessig samsvarsmerking.

Ved videresalg av automatiske gravimetrisk fyllmaskiner er den som selger fyllmaskinen ansvarlig for at den oppfyller de grunnleggende krav, jf. § 5 i denne forskriften.

Bruker av automatiske gravimetrisk fyllmaskiner er ansvarlig for at de krav som stilles til fyllmaskinen i bruk, jf. kap. III, er oppfylt.

§ 4. (Definisjoner)

- a) *Automatisk gravimetrisk fyllmaskin*: En automatisk vekt som fyller pakninger fra bulk med en forhåndsbestemt og tilnærmet konstant masse.
- b) *Automatisk vekt*: Et instrument som bestemmer massen av et produkt uten inngrep fra en operatør, og som følger et forhåndsdefinert program av automatiske prosesser karakteristisk for instrumentet.
- c) *Gjøre tilgjengelig på markedet*: Å gjøre en automatisk gravimetrisk fyllmaskin tilgjengelig for omsetning til en sluttbruker eller til egen bruk i EØS-området for første gang, enten mot betaling eller vederlagsfritt.
- d) *Videresalg*: Salg av automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som allerede er solgt i EØS-området før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt
- e) *Produsent*: Med produsent menes enhver fysisk eller juridisk person som konstruerer eller fremstiller automatiske gravimetrisk fyllmaskiner eller som får automatiske gravimetrisk fyllmaskiner konstruert og produsert under sitt navn eller varemerke, med sikte på markedsføring eller ibruktaking til egne formål.
- f) *Representant*: En fysisk eller juridisk person som er etablert i EØS-området og har skriftlig tillatelse fra en produsent til å opptre på dennes vegne ved oppfyllelse av visse oppgaver i henhold til denne forskriften.
- g) *Samsvarsvurdering*: En vurdering av om et produkt oppfyller de tekniske krav o.l. som er fastsatt i forskriften her.
- h) *Teknisk kontrollorgan*: Uavhengig tredjepart som i henhold til lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan er utpekt til å foreta samsvarsvurderinger etter bestemmelsene i denne forskriften.
- i) *Samsvarsmerking*: Merking av automatiske gravimetrisk fyllmaskiner med «CE»-merke, supplerende metrologisk merking og identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan som beskrevet i vedlegg 5.
- j) *Harmonisert standard*: En teknisk spesifikasjon vedtatt av europeiske standardiseringsorganer og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som en harmonisert standard.
- k) *Normativt dokument*: Et dokument som inneholder tekniske spesifikasjoner vedtatt av Den internasjonale organisasjonen for legal metrologi (OIML) og som er offentliggjort i C-serien av Den europeiske unions tidende som et normativt dokument.
- l) *Bruker*: Virksomhet eller enkeltperson som er ansvarlig for veiingen med den automatiske gravimetrisk fyllmaskinen, normalt eier av fyllmaskinen.

Kap. II. Krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som gjøres tilgjengelig på markedet

§ 5. (Grunnleggende krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner)

Automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som gjøres tilgjengelig på markedet skal minimum oppfylle de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg 1 (Generelle krav) og vedlegg 2 (Spesifikke krav).

En produsent står fritt til å velge enhver teknisk løsning som oppfyller de grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2.

De grunnleggende kravene i vedlegg 1 og 2 skal antas oppfylt når de automatiske gravimetrisk fyllmaskinene er i samsvar med

- a) harmonisert standard eller

- b) de deler av et normativt dokument som det er offentliggjort en henvisning til i C-serien av Den europeiske unions tidende.

Dersom den automatiske gravimetrisk fyllmaskinen bare er delvis i samsvar med harmonisert standard eller normativt dokument, skal det antas samsvar med de grunnleggende kravene som tilsvarer de elementer i standarden eller det normative dokumentet, som fyllmaskinen samsvarer med.

Opplysninger som er nødvendige for å sikre korrekt bruk av fyllmaskinen, skal være på norsk.

§ 6. (Samsvarsvurdering – førmarkedskontroll)

Før automatiske gravimetrisk fyllmaskiner gjøres tilgjengelig på markedet, skal det være foretatt en samsvarsvurdering som dokumenterer at fyllmaskinene oppfyller kravene i vedlegg 1 og 2, jf. § 5 i denne forskriften.

Samsvarsvurderingen skal utføres etter en av følgende prosedyrer for samsvarsvurdering:

For mekaniske systemer:

- Typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul B + D),
- typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt (modul B + E),
- typegodkjenning og førstegangsverifikasjon (modul B + F),
- samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul D1),
- samsvarserklæring basert på produktverifikasjon (modul F1),
- samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon (modul G) eller
- samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse (modul H1).

For elektromekaniske instrumenter:

- Typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul B + D),
- typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt (modul B + E),
- typegodkjenning og førstegangsverifikasjon (modul B + F),
- samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon (modul G) eller
- samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse (modul H1).

For elektroniske systemer eller systemer med programvare:

- Typegodkjenning og erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul B + D),
- typegodkjenning og førstegangsverifikasjon (modul B + F),
- samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon (modul G) eller
- samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse (modul H1).

Produsenten velger selv hvilken av de tillatte prosedyrene for samsvarsvurdering som skal benyttes. Det nærmere innholdet i samsvarsmodulene er fastsatt i vedlegg 3 (Samsvarsmoduler).

Produsenten skal fremlegge teknisk dokumentasjon som angitt i vedlegg 4 (Teknisk dokumentasjon) der det er relevant. Det skal antas samsvar med de relevante tester nevnt i vedlegg 4 nr. 3 pkt. i) dersom tilsvarende tester er utført i samsvar med relevante dokumenter nevnt i § 5 tredje ledd og dersom testresultatene sikrer samsvar med de grunnleggende krav.

Dokumenter og korrespondanse i forbindelse med samsvarsvurderingen skal være på norsk, engelsk, svensk, dansk eller annet språk som godtas av det tekniske kontrollorganet.

§ 7. (Teknisk kontrollorgan)

I vedlegg 3 er det fastsatt hvilke oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen som skal utføres av teknisk kontrollorgan. Produsenten kan fritt velge mellom de tekniske kontrollorganene som er utpekt til å kunne utføre oppgaver etter denne forskriften.

Virksomheter som skal utføre oppgaver som teknisk kontrollorgan som angitt i samsvarsmodulene i vedlegg 3, skal være utpekt til oppgavene av Nærings- og handelsdepartementet eller utpekende myndighet i et annet EØS-land. Teknisk kontrollorgan skal være meldt og offentliggjort i EØS-området og ha et identifikasjonsnummer.

De nærmere kriteriene som en virksomhet må oppfylle for å kunne utpekes til teknisk kontrollorgan for oppgaver etter denne forskriften, er fastsatt i vedlegg 6 (Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle). Organer som oppfyller kriteriene i relevante harmoniserte standarder som det er henvist til i Den europeiske unions tidende, skal antas å oppfylle de tilsvarende kriterier i vedlegg 6.

§ 8. (Samsvarsmerking)

Automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som samsvarer med kravene i forskriften her, skal samsvarsmerkes som angitt i vedlegg 5 (Samsvarsmerking). Det er ikke tillatt å påføre samsvarsmerking hvis forskriftens krav ikke er oppfylt.

Merkingen skal påføres av produsenten eller på dennes ansvar. Merkingen kan påføres under produksjonsprosessen hvis det er berettiget.

Automatiske gravimetriske fyllemaskiner som er påført samsvarsmerking, kan ikke hindres gjort tilgjengelig på markedet eller tatt i bruk i Norge under henvisning til forhold som er regulert av denne forskriften.

Det er ikke tillatt å gjøre automatiske gravimetriske fyllemaskiner som ikke har samsvarsmerking tilgjengelig på markedet, uansett om fyllemaskinen for øvrig oppfyller kravene i denne forskriften.

Merkinger som vil kunne villede tredjeparter med hensyn til samsvarsmerkingens betydning eller form, er forbudt. Enhver annen lovlig merking kan påføres på en automatisk gravimetrisk fyllemaskin forutsatt at samsvarsmerkingens synlighet og lesbarhet ikke reduseres ved dette.

Dersom den automatiske gravimetriske fyllemaskinen omfattes av annet regelverk som dekker andre aspekter enn det som dekkes av denne forskriften og som også krever påføring av «CE»-merking, skal «CE»-merkingen være bekreftelse på at det aktuelle instrumentet også antas å oppfylle kravene i dette andre regelverket. I et slikt tilfelle skal en henvisning til kunngjøringen i Den europeiske unions tidende av de berørte direktivene som ligger til grunn for regelverket, angis i dokumenter, merknader eller instruksjoner som kreves i henhold til disse direktivene, og som følger fyllemaskinen.

Kap. III. Krav til automatiske gravimetriske fyllemaskiner i bruksfasen

§ 9. (Krav til automatiske gravimetriske fyllemaskiner i bruk)

Hvilke krav automatiske gravimetriske fyllemaskiner skal oppfylle under bruk, vil avhenge av om de er godkjent for å gjøres tilgjengelig på markedet etter denne forskriften, jf. kap. II, eller om de er godkjent i Norge i henhold til tidligere regelverk.

Automatiske gravimetriske fyllemaskiner som det stilles krav til når de er i bruk, jf. § 2, skal oppfylle følgende krav:

- a) Automatiske gravimetriske fyllemaskiner som skal være godkjent etter bestemmelsene i kap. II når de gjøres tilgjengelig på markedet, skal minimum oppfylle de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg 1 og 2, herunder kravene til målenøyaktighet under bruk fastsatt i vedlegg 2.
- b) Automatiske gravimetriske fyllemaskiner som er godkjent i Norge i henhold til tidligere regelverk, skal under bruk oppfylle de kravene som var fastsatt i det regelverket som var gjeldende da de ble typegodkjent, herunder kravene til målenøyaktighet under bruk.

Automatiske gravimetriske fyllemaskiner som ikke er rettmessig samsvarsmerket eller har gyldig typegodkjenning og nyjustering, er ikke tillatt å bruke.

§ 10. (Kontroll og godkjenning av automatiske gravimetriske fyllemaskiner i bruk)

Automatiske gravimetriske fyllemaskiner som er underlagt krav når de brukes, jf. § 2, skal kontrolleres og godkjennes (justeres) av Justervesenet årlig, jf. lov om mål og vekt § 12 og forskrift om justering § 16.

Dersom den automatiske gravimetriske fyllemaskinen ikke lenger tilfredsstillter de fastsatte krav, må den repareres og omjusteres eller tas ut av bruk, jf. lov om mål og vekt § 11.

§ 11. (Utførelse av kontrollen – testing av automatiske gravimetriske fyllemaskiner)

Testing av automatiske gravimetriske fyllemaskiner i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R61 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

Fyllemaskinen skal normalt testes med de produktene den vanligvis benyttes til å veie og under normale driftsbetingelser.

Under testingen må det være tilgjengelig tilstrekkelig mengde av testproduktene, håndteringsutstyr, kvalifisert personell og nødvendig kontrollinstrument i nærheten av vekten.

Kap. IV. Øvrige bestemmelser

§ 12. (Tilsyn og følger av brudd på forskriften)

Justervesenet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften overholdes.

Justervesenet kan kreve framlagt dokumentasjon som viser at automatiske gravimetriske fyllemaskiner som gjøres tilgjengelige på markedet eller videreselges oppfyller kravene i denne forskriften.

Dersom samsvarsmerking er påført urettmessig eller den automatiske gravimetriske fyllemaskinen ikke er samsvarsmerket, kan Justervesenet pålegge produsenten eller dennes representant å sørge for at fyllemaskinen bringes i samsvar med forskriften, på de vilkår Justervesenet fastsetter.

Justervesenet skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å trekke tilbake automatiske gravimetriske fyllemaskiner fra markedet, forby eller begrense ytterligere tilgjengeliggjøring på markedet eller forby og begrense ytterligere ibruktaking dersom

- a) forholdet ikke bringes i overensstemmelse med forskriftens krav, jf. tredje ledd, eller
- b) fyllemaskinen, til tross for at det har gjennomgått samsvarsvurdering og er samsvarsmerket, ikke oppfyller de grunnleggende krav til måleytelse når fyllemaskinen er riktig installert og brukes i samsvar med produsentens anvisninger.

Automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som ikke oppfyller lovens krav når de er i bruk, kan stenges, ubrukbargjøres eller gis midlertidig brukstillatelse i samsvar med lov om mål og vekt § 39 og forskrift om justering § 18.

§ 13. (Klage)

Vedtak truffet av Justervesenet i medhold av denne forskriften kan påklages til Nærings- og handelsdepartementet i samsvar med de alminnelige bestemmelsene i forvaltningsloven.

§ 14. (Overgangsregler)

Automatiske gravimetrisk fyllmaskiner som er typegodkjent før denne forskriftens ikrafttredelsestidspunkt, kan fortsatt gjøres tilgjengelig på markedet inntil gyldighetstiden for typegodkjenningen bortfaller, men uansett ikke etter 30. oktober 2016.

Fyllemaskiner som er godkjent i henhold til den generelle justerbestemmelsen 5/86, kan nyjusteres i henhold til denne fram til og med år 2010. Dette forutsetter at typegodkjenningen for den aktuelle fyllmaskinen ikke er mer enn 10 år når fyllmaskinen skal nyjusteres.

§ 15. (Ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft fra og med 30. oktober 2006.

Fra samme tid oppheves forskrift 5. desember 2001 nr. 1350 om automatiske gravimetrisk fyllmaskiner.

Vedlegg nr. 1 til forskrift om automatiske gravimetrisk fyllmaskiner, jf. forskriften § 5. Generelle krav

Kap. I. Innledning

En automatisk gravimetrisk fyllmaskin skal ha en høy grad av måleteknisk beskyttelse, slik at alle berørte parter kan ha tillit til måleresultatet, og den skal konstrueres og framstilles etter et tilfredsstillende kvalitetsnivå med hensyn til måleteknologi og måldataenes sikkerhet.

De krav som automatiske gravimetrisk fyllmaskiner skal oppfylle, er fastsatt nedenfor og supplert med instrumentspesifikke krav i vedlegg 2 som utdyper visse aspekter ved de generelle kravene.

De løsninger som anvendes for å oppfylle kravene, skal det tas hensyn til den automatiske gravimetrisk fyllmaskinens (måleinstrumentets) påtenkte bruk samt den påregnelige feilbruk.

Kap. II. Definisjoner

Målestørrelse

Målestørrelsen er den bestemte størrelsen som skal måles.

Påvirkende størrelse

En påvirkende størrelse er en størrelse som ikke er målestørrelsen, men som påvirker måleresultatet.

Angitte driftsbetingelser

De angitte driftsbetingelser er de verdier av målestørrelsen og påvirkende størrelser som utgjør instrumentets normale driftsbetingelser.

Forstyrrelse

En forstyrrelse er en påvirkende størrelse med en verdi som er innenfor de grenser som er spesifisert i hensiktsmessige krav, men utenfor måleinstrumentets angitte driftsbetingelser. En påvirkende størrelse er uansett en forstyrrelse dersom den ikke er spesifisert i de angitte driftsbetingelser.

Kritisk endringsverdi

Den kritiske endringsverdi er den verdien der endringen i måleresultatet anses som uønsket.

Klimatiske miljøer

De klimatiske miljøer er de omgivelser der måleinstrumenter kan benyttes. Det er definert en rekke temperaturgrenser for å ta høyde for klimaforskjeller mellom EØS-statene.

Kap. III. Krav

1. *Tillatte feil*

1.1. Under de angitte driftsbetingelser og i fravær av en forstyrrelse skal målefeilen ikke overstige den maksimale tillatte målefeil som er fastsatt i vedlegg 2.

Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, uttrykkes den maksimale tillatte målefeil som avviket fra den sanne måleverdi som et tosidig intervall.

1.2. Under de angitte driftsbetingelser og dersom det foreligger en forstyrrelse, er kravet til yteevne som fastsatt i vedlegg 2.

Dersom instrumentet er beregnet brukt i et gitt permanent kontinuerlig elektromagnetisk felt, skal måleresultatet under forsøket med amplitudemodulert elektromagnetisk felt ligge innenfor maksimal tillatt målefeil.

- 1.3. Produsenten skal angi det klimatiske og elektromagnetiske miljø som instrumentet er beregnet brukt i, samt strømforsyning og andre påvirkende størrelser som kan påvirke målenøyaktigheten, idet det tas hensyn til kravene fastsatt i vedlegg 2.

1.3.1. *Klimatiske miljøer*

Produsenten skal angi øvre og nedre temperaturgrense blant verdiene i tabell 1, med mindre annet er angitt i vedlegg 2, og angi hvorvidt instrumentet er konstruert for kondenserende eller ikke-kondenserende fuktighet, samt om den tiltenkte plassering er åpen eller lukket.

Tabell 1

	<i>Temperaturgrenser</i>			
	30 °C	40 °C	55 °C	70 °C
Øvre temperaturgrense	30 °C	40 °C	55 °C	70 °C
Nedre temperaturgrense	5 °C	- 10 °C	- 25 °C	- 40 °C

1.3.2.

- a) Det *elektromagnetiske miljø* klassifiseres i klasse E1, E2 eller E3 som beskrevet nedenfor, med mindre annet er fastsatt i vedlegg 2.
- E1 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i bygninger som brukes til bolig- og handelsformål, og lette industribygninger.
- E2 Denne klassen omfatter instrumenter som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man kan finne i andre industribygg.
- E3 Denne klassen omfatter instrumenter som får strøm fra batteriet i et kjøretøy. Slike instrumenter skal oppfylle kravene for E2 samt følgende tilleggskrav:
- spenningsfall forårsaket av oppladning av startkretsen i forbrenningsmotorer,
 - spenningstransienter ved frakopling av utladet batteri mens motoren er i drift.

1.3.2.

- b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med elektromagnetiske miljøer:
- spenningsavbrudd,
 - kortvarig redusert spenning,
 - spenningstransienter på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
 - elektrostatiske utladninger,
 - høyfrekvente elektromagnetisk felt,
 - overførte høyfrekvente elektromagnetiske felt på forsyningsledninger og/eller signalledninger,
 - overspenning på forsyningsledninger og/eller signalledninger.

1.3.3. Det skal tas hensyn til følgende andre påvirkende størrelser når det er hensiktsmessig:

- spenningsvariasjon,
- variasjoner i nettfrekvens,
- nettgenererte magnetiske felt,
- andre størrelser som kan påvirke instrumentets nøyaktighet i vesentlig grad.

1.4. Ved utførelse av forsøk i henhold til denne forskriften gjelder følgende grunnleggende regler for forsøk og bestemmelse av feil:

De grunnleggende kravene angitt i punkt 1.1 og 1.2 skal kontrolleres for hver relevant påvirkende størrelse. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, gjelder disse grunnleggende kravene når hver påvirkende størrelse påføres og virkningen av den vurderes separat, idet alle andre påvirkende størrelser holdes relativt konstant ved sine referanseverdier.

Måleforsøk skal utføres under og etter påføring av den påvirkende størrelsen, alt etter hva som tilsvarer normal driftsstatus for instrumentet når denne påvirkende størrelsen kan antas å opptre.

2. *Reproduserbarhet*

Dersom måleinstrumentet brukes til å måle den samme målestørrelsen, men på ulike steder og av ulike brukere, skal resultatene av påfølgende målinger være i nært samsvar. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimal tillatt målefeil.

3. *Repetisjonsbarhet*

Dersom målestørrelsen har samme verdi og måleforholdene er uendret, skal de påfølgende måleresultatene stemme godt overens. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til maksimale tillatte målefeil.

4. *Oppløsning og følsomhet*

Et måleinstrument skal være tilstrekkelig følsomt, og skal ha tilstrekkelig oppløsning tilpasset måleoppgaven.
5. *Holdbarhet*

Et måleinstrument skal være konstruert slik at dets måletekniske egenskaper er tilstrekkelig stabile i et tidsrom som produsenten fastsetter, forutsatt at det monteres, vedlikeholdes og brukes korrekt i samsvar med produsentens anvisninger og i det miljø det er bestemt for.
6. *Pålitelighet*

Et måleinstrument skal konstrueres slik at virkningen av en funksjonsfeil som medfører et unøyaktig måleresultat, reduseres så langt som mulig med mindre en slik feil er åpenbar.
7. *Egnethet*
 - 7.1. Et måleinstrument skal ikke være av en slik art at det lett kan brukes til bedrageri, og muligheten for utilsiktet feilbruk skal være minst mulig.
 - 7.2. Et måleinstrument skal være egnet til den påtenkte bruk, idet det tas hensyn til de i praksis forekommende driftsbetingelser, og det skal ikke stilles urimelige krav til brukeren for å oppnå et korrekt måleresultat.
 - 7.3. Dersom et måleinstrument er beregnet til måling av verdier av målestørrelsen som er konstant over tid, skal måleinstrumentet være ufølsomt overfor små variasjoner i målestørrelsens verdi, eller det skal reagere på en hensiktsmessig måte.
 - 7.4. Et måleinstrument skal være robust og framstilt av materialer som er velegnet til de påtenkte driftsbetingelser.
 - 7.5. Et måleinstrument skal være konstruert slik at målefunksjonen skal kunne kontrolleres etter at instrumentet er markedsført og tatt i bruk. Om nødvendig skal særskilt utstyr eller programvare til denne kontrollen være en del av instrumentet. Testprosedyren skal være beskrevet i bruksanvisningen.

Dersom et måleinstrument har tilknyttet programvare med andre funksjoner enn målefunksjonen, skal programvaren som har avgjørende betydning for målefunksjonen, kunne identifiseres, og den skal ikke utsettes for forstyrrende påvirkning fra de tilknyttede programvarefunksjonene.
8. *Beskyttelse mot manipulering*
 - 8.1. Dersom måleinstrumentet koples til en annen anordning direkte eller ved fjerntilkopling, skal dets måletekniske egenskaper ikke påvirkes av anordningen på en feilaktig måte.
 - 8.2. Komponenter som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være konstruert slik at de kan sikres. De anvendte sikkerhetstiltak skal gjøre det mulig å påvise om inngrep har funnet sted.
 - 8.3. Programvare som har avgjørende betydning for de måletekniske egenskapene, skal være merket tilsvarende, og skal være sikret.

Identifikasjon av slik programvare skal lett framskaffes fra måleinstrumentet.

Eventuell informasjon eller indikasjon på at det har funnet sted et inngrep skal være tilgjengelig i et rimelig tidsrom.
 - 8.4. Måledata, programvare som er av avgjørende betydning for måleegenskapene, og måletekniske viktige parametere som lagres eller overføres, skal være beskyttet på hensiktsmessig vis mot tilsiktede eller utilsiktede endringer.
9. *Opplysninger som skal påføres eller følge måleinstrumentet*
 - 9.1. Et måleinstrument skal være påført følgende påskrifter:
 - produsentens merke eller navn,
 - opplysninger om dets nøyaktighet,samt, dersom det er relevant:
 - relevante opplysninger om bruksbetingelser,
 - målekapasitet,
 - måleområde,
 - identitetsmerke,
 - nummer på sertifikat for EF-typegodkjenning eller EF-konstruksjonsundersøkelse,
 - opplysninger om tilleggsutstyr som gir måleresultater, overholder bestemmelsene i fastsatte forskrifter vedrørende lovregulert måleteknisk kontroll.
 - 9.2. Med instrumentet skal det følge opplysninger om betjening, med mindre måleinstrumentet er så enkelt at dette er unødvendig. Opplysningene skal være lette å forstå, og skal i relevant omfang omfatte følgende:
 - angitte driftsbetingelser,
 - elektromagnetisk miljø,
 - øvre og nedre temperaturgrense, om kondensasjon er akseptabelt eller ikke, åpen eller lukket plassering,
 - anvisninger for montering, vedlikehold, reparasjoner og tillatte innstillinger,

- anvisninger for korrekt betjening og eventuelle særlige bruksvilkår,
 - vilkår for kompatibilitet med grensesnitt, underenheter eller måleinstrumenter.
- 9.3. Med mindre annet er angitt i vedlegg 2, skal skalaintervallet for en målt verdi være på formen 1×10^n , 2×10^n eller 5×10^n , hvor n er et heltall eller null. Målenheten eller dens symbol skal vises nær tallverdien.
- 9.4. Det skal benyttes målenheter og symboler som er i samsvar med bestemmelsene i forskrift 10. juni 1977 nr. 1 om målenheter med hensyn til målenheter og symboler.
- 9.5. Alle merker og påskrifter skal være klare og utvetydige, og de skal ikke kunne fjernes eller flyttes.
10. *Visning av resultat*
- 10.1. Resultatet skal vises på et display eller som papirutskrift.
- 10.2. Alle resultater skal være tydelige og utvetydige og ledsages av de merker og påskrifter som er nødvendige for å opplyse brukeren om resultatets betydning. Resultatet som vises, skal være lett lesbart under normale bruksforhold. Ytterligere informasjon kan vises under forutsetning av at den ikke kan forveksles med de måletekniske kontrollerte resultatene.
- 10.3. Ved utskrift skal skriften eller registreringen være lett lesbar og ikke kunne fjernes.
11. *Ytterligere behandling av data for å avslutte en handelstransaksjon*
- 11.1. Måleinstrumenter skal på en varig måte registrere måleresultatet sammen med opplysninger som identifiserer den bestemte transaksjonen, når
- målingen ikke kan gjentas og
 - måleinstrumentet normalt er beregnet brukt når den ene parten i transaksjonen er fraværende
- 11.2. I tillegg skal et varig bevis på måleresultatet og opplysninger for identifikasjon av transaksjonen kunne stilles til rådighet på anmodning idet målingen avsluttes.
12. *Samsvarsvurdering*
- Et måleinstrument skal være konstruert slik at det lett kan vurderes om det er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.

Vedlegg nr. 2 til forskrift om automatiske gravimetrisk fyllmaskiner, jf. forskriften § 5. Spesifikke krav

1. *Angitte driftsbetingelser*
- Produsenten skal angi nominelle bruksforhold for instrumentet som følger:
- 1.1. For målestørrelsen:
Måleområdet i form av største og minste last.
- 1.2. For påvirkende størrelser fra elektrisitetsforsyning:
For vekselstrømforsyning: Nominell vekselstrømspenning, eller grenser for vekselstrømspenning.
For likestrømforsyning: Nominell og minste likestrømspenning, eller grenser for likestrømspenning.
- 1.3. For mekaniske og klimatiske påvirkende størrelser:
Minste temperaturintervall er 30 °C.
For instrumenter som brukes under spesiell mekanisk belastning, f.eks. instrumenter som er innbygd i kjøretøyer, skal produsenten definere de mekaniske bruksforholdene.
- 1.4. For andre påvirkende størrelser (om relevant):
- Arbeidshastighet(er).
 - Egenskaper ved produkt(er) til veiing.
2. *Egnethet*
- 2.1. Det skal finnes midler til å begrense virkningene av skråstilling, belastning og arbeidshastighet slik at maksimal verdi for maksimal tillatte målefeil ikke overskrides ved normal drift.
- 2.2. Det skal finnes egnede anordninger for materialhåndtering slik at instrumentet kan overholde maksimal tillatte målefeil ved normal drift.
- 2.3. Betjeningsanordningers grenseflater skal være tydelige og effektive.
- 2.4. Operatøren skal kunne kontrollere at en eventuell visningsanordning er pålitelig.
- 2.5. Det skal finnes en hensiktsmessig nullstillingsfunksjon slik at instrumentet kan overholde maksimal tillatte målefeil under normal drift.
- 2.6. Resultater som faller utenfor måleområdet, skal identifiseres som slike, dersom det er mulig med utskrift.
3. *Nøyaktighetsklasser*
- 3.1. Produsenten skal angi både referansenøyaktighetsklassen Ref(x) og driftsmessig(e) nøyaktighetsklasse(r) X(x).
- 3.2. En instrumenttype tildeles en referansenøyaktighetsklasse, Ref(x), som tilsvarer den best mulige nøyaktighet for instrumenter av typen. Etter installering betegnes enkeltinstrumenter med én eller flere driftsmessige nøyaktighetsklasser, X(x), idet det er tatt hensyn til de bestemte produkter som skal veies. Klassifiseringsfaktoren (x) skal være ≤ 2 og ha formen 1×10^k , 2×10^k eller 5×10^k , hvor k er et negativt heltall eller null.

- 3.3. Referansenøyaktighetsklassen, Ref(x), gjelder for statiske belastninger.
- 3.4. For den driftsmessige klassen X(x) er X et system som sammenholder nøyaktigheten med lastens vekt, og (x) er en multiplikator for feilgrensene angitt for klasse X(1) i punkt 4.2.
- 3.5. Følgende nøyaktighetsklasser skal anvendes til følgende type veiing:
 Klasse X(x) når $x \leq 1$: Benyttes ved veiing av ferdig bearbejdede produkter, fisk og lignende handelstransaksjoner.

Ved veiing av andre produkter vil nøyaktighetsklasse bli bestemt av Justervesenet i hvert enkelt tilfelle.

4. Maksimale tillatte feil

4.1. Statisk veifeil

- 4.1.1. For statiske belastninger under angitte driftsbetingelser skal maksimal tillatte avvik for referansenøyaktighetsklassen Ref(x) være 0,312 ganger maksimal tillatte avvik for hver fyll fra gjennomsnittet, som angitt i tabell 5, multiplisert med klassifiseringsfaktoren (x).
- 4.1.2. For instrumenter der fylling kan utgjøre mer enn én last (f.eks. kumulative eller selektive kombinasjonsvekter), skal maksimal tillatte feil for statiske belastninger være den nøyaktighet som kreves for fyllingen som angitt i 4.2 (dvs. ikke summen av maksimal tillatte feil for hver enkeltlast).

4.2. Avvik fra gjennomsnittlig fylling

Verdien til massen av fyllingen m (g)	Maksimal tillatte avvik for hver fylling fra gjennomsnittsverdien for klasse X(1)	
	Ved salg og omjustering av instrumentet	Under bruk av instrumentet
m ≤ 50	7,2%	9%
50 < m ≤ 100	3,6 g	4,5 g
100 < m ≤ 200	3,6%	4,5%
200 < m ≤ 300	7,2 g	9 g
300 < m ≤ 500	2,4%	3%
500 < m ≤ 1.000	12 g	15 g
1.000 < m ≤ 10.000	1,2%	1,5%
10.000 < m ≤ 15.000	120 g	150 g
15.000 < m	0,8%	1%

Merk: Det beregnede avviket for hver fylling fra gjennomsnittet kan justeres for å ta hensyn til virkningen av materialets partikkelstørrelse.

4.3. Feil i forhold til forhåndsinnstilt verdi (Settpunktfeil)

For instrumenter der det er mulig å forhåndsinnstille en fylling, skal maksimal differanse mellom den forhåndsinnstilte verdien og gjennomsnittsmassen til fyllingene ikke overstige 0,312 av det maksimale tillatte avvik for hver fylling fra gjennomsnittet, som angitt i tabellen i punkt 4.2.

5. Ytelse under påvirkende faktorer og elektromagnetisk forstyrrelse

- 5.1. Maksimal tillatte feil som følge av påvirkende faktorer er som angitt i punkt 4.1.
- 5.2. Den kritiske endringsverdien som følge av en forstyrrelse er den endring av den statiske vektangivelsen tilsvarende maksimal tillatte feil som angitt i punkt 4.1 beregnet for minste tillatte fylling, eller en endring som ville gi en virkning tilsvarende fyllingen for instrumenter der fyllingen består av flere delmengder. Den beregnede kritiske endringsverdien avrundes til vektens neste høyere deling (d).
- 5.3. Produsenten skal angi minste tillatte fylling.

Vedlegg nr. 3 til forskrift om automatiske gravimetrisk fyllemaskiner, jf. forskriften § 6.

Samsvarsmoduler

Modul B – typegodkjenning

- «Typegodkjenning» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der et teknisk kontrollorgan undersøker et måleinstrument tekniske konstruksjon og garanterer og erklærer at den tekniske konstruksjonen oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- Typegodkjenningen kan utføres på en av følgende måter, og det tekniske kontrollorganet treffer beslutning om egnet framgangsmåte og nødvendige eksemplarer:

- a) undersøkelse av et eksemplar av det komplette måleinstrumentet som er representativt for den planlagte produksjonen,
 - b) undersøkelse av eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, av én eller flere kritiske deler av måleinstrumentet og vurdering av den tekniske dokumentasjonens egnethet for de andre delene av måleinstrumentet ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3,
 - c) vurdering av egnetheten til måleinstrumentets tekniske konstruksjon ved undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen nevnt i punkt 3, uten undersøkelse av et eksemplar.
3. Søknaden om typegodkjenning skal sendes inn av produsenten til et teknisk kontrollorgan.
- Søknaden skal inneholde følgende:
- produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom denne har sendt inn søknaden,
 - en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon,
 - eksemplarer som er representative for den planlagte produksjonen, slik det tekniske kontrollorganet krever,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet for de deler av måleinstrumentet som det ikke kreves prøveeksemplarer av. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.
4. Det tekniske kontrollorganet skal:
- For prøveeksemplarene;
- 4.1. undersøke den tekniske dokumentasjonen, kontrollere at prøveeksemplarene er produsert i samsvar med den tekniske dokumentasjonen og fastslå hvilke komponenter som er utformet i samsvar med de relevante bestemmelser i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, og hvilke som er utformet uten at de relevante bestemmelser i disse dokumentene er blitt brukt,
 - 4.2. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om disse løsningene er brukt korrekt,
 - 4.3. utføre eller la utføre de relevante undersøkelser og tester for, i de tilfellene produsenten har valgt ikke å bruke løsningene i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, å kontrollere om løsningene som produsenten har valgt, oppfyller de grunnleggende krav i denne forskriften,
 - 4.4. avtale med søkeren hvor de nødvendige undersøkelser og tester skal utføres.
For andre deler av måleinstrumentet;
 - 4.5. undersøke den tekniske dokumentasjonen og tilleggsdokumentasjonen for å vurdere om den tekniske konstruksjonen til de andre delene av måleinstrumentet er egnet.
For produksjonsprosessen;
 - 4.6. undersøke den tekniske dokumentasjonen for å sikre at produsenten har tilstrekkelige midler til å sikre ensartet produksjon.
- 5.1. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport om aktiviteter utført i henhold til punkt 4 og resultatene av dem. Med forbehold for bestemmelsen i vedlegg 6 nr. 8, skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
 - 5.2. Dersom den tekniske konstruksjonen oppfyller kravene til måleinstrumentet i denne forskriften, skal det tekniske kontrollorganet utstede et EF-typegodkjenningssertifikat til produsenten. Sertifikatet skal inneholde navn og adresse til produsenten og eventuelt dennes representant, konklusjonene fra undersøkelsen, eventuelle vilkår for sertifikatets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av instrumentet. Det kan være knyttet ett eller flere vedlegg til sertifikatet.
Typegodkjenningssertifikatet og tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig til å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:
 - instrumenttypens måletekniske egenskaper,
 - hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.),
 - opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentene og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med typen,
 - eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,

- for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.
- Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i denne forbindelse og kunne stille denne til rådighet for utpekende myndighet.
 6. Produsenten skal underrette det tekniske kontrollorganet som oppbevarer den tekniske dokumentasjonen med hensyn til EF-typegodkjenningssertifikatet, om alle endringer i instrumentet som kan ha påvirket instrumentets samsvar med de grunnleggende kravene eller sertifikatets gyldighetsvilkår. Slike endringer krever ytterligere godkjenning i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typegodkjenningssertifikatet.
 7. Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om
 - EF-typegodkjenningssertifikater og vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-typegodkjenningssertifikat.

Det tekniske kontrollorganet skal oppbevare den tekniske dokumentasjonen som produsenten har sendt inn, fram til utløpet av sertifikatets gyldighetsperiode.
 8. Produsenten skal oppbevare en kopi av EF-typegodkjenningssertifikatet med vedlegg og tillegg samt den tekniske dokumentasjonen i ti år etter produksjonen av siste måleinstrument.
 9. Produsentens representant kan sende inn søknaden nevnt i punkt 3 og utføre pliktene nevnt i punkt 6 og 8. Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området og ikke har noen representant, påfaller plikten til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning, den personen produsenten utpeker.

Modul D – erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen

1. «Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for produksjon, kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.

Søknaden skal inneholde følgende:

 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen for den godkjente typen og et eksemplar av EF-typegodkjenningssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med typen slik den er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet, og med de relevante kravene i denne forskriften.

Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.

Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av

 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.

I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.

Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.

- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.

Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 4.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 4.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.

Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.

6. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 4.3 og 4.4.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 5.2 og 6 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul D1 – samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen

1. «Samsvarserklæring basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at det berørte måleinstrumentet oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Teknisk dokumentasjon

2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon.

3. Produsenten skal stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet.

Produksjon

4. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for produksjon, kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 5, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 6.

Kvalitetssystem

- 5.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen nevnt i punkt 2.
- 5.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fyllestgjørende beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 5.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standard, når henvisningen til denne er offentliggjort.
I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 5.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det, slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 5.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 5.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelsen for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 6.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 6.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen nevnt i punkt 2,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 6.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 6.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 7.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 5.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 7.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
8. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen nevnt i punkt 5.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 5.5, som godkjent,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 5.5, 6.3 og 6.4.
9. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

10. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3, 5.1, 5.5, 7.2 og 8 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul E – erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt

1. «Erklæring om samsvar med typegodkjenning basert på kvalitetssikring av inspeksjon og prøving av sluttprodukt» er den del av prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter er i samsvar med typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for kontroll av sluttproduktet og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 4.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - den tekniske dokumentasjonen av den godkjente typen og et eksemplar av EF-typegodkjenningssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med typen slik den er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet, og med de relevante kravene i denne forskriften.
Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
Den skal særlig inneholde en fyllestgjørende beskrivelse av
 - kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til produktkvalitet,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale o.s.v.,
 - tiltak for oppfølging av den planlagte produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standard, når henvisningen til denne er offentliggjort.
I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.

- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det, slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.

Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfylder kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelsen for beslutningen.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 4.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfylder forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 4.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevnte identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som er i samsvar med EF-typegodkjenningssertifikatet og som oppfylder de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.

Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.

6. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorgan nevnt i punkt 3.5 siste ledd, punkt 4.3 og punkt 4.4.
7. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 5.2 og 6 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul F – førstegangsverifikasjon

1. «Førstegangsverifikasjon» er den del av en prosedyre for samsvarsvurdering der produsenten oppfylder forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at måleinstrumentene som er blitt kontrollert i henhold til punkt 3, er i samsvar med typen som er beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og oppfylder de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de produserte instrumentene er i samsvar med den godkjente typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

3. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester for å kontrollere instrumentenes samsvar med typen beskrevet i EF-typegodkjenningssertifikatet og de relevante kravene i denne forskriften.

Undersøkelsene og testene for å kontrollere samsvar med de måletekniske krav utføres, etter produsentens valg, enten ved undersøkelse og prøving av hvert instrument som angitt i punkt 4, eller ved undersøkelse og prøving av instrumentene på statistisk grunnlag som angitt i punkt 5.

4. *Førstegangsverifikasjon av hvert enkelt instrument*

- 4.1. Alle instrumentene undersøkes enkeltvis, og det utføres relevante tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, for å kontrollere at de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- 4.2. Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og tester, og skal sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.
Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

5. *Førstegangsverifikasjon basert på statistisk verifikasjon*

- 5.1. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen skal sikre at hvert produserte parti er homogent, og skal framlegge sine instrumenter for kontroll i form av homogene partier.
- 5.2. Av hvert parti tas det et utplukk etter kravene i punkt 5.3. Alle instrumenter i utplukket skal undersøkes enkeltvis, og relevante tester som fastsatt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, utføres for å fastslå om de er i samsvar med de måletekniske kravene som gjelder for dem, slik at det kan fastslås om partiet skal godkjennes eller underkjennes. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
- 5.3. Den statistiske prosedyren skal oppfylle følgende krav:
Den statistiske verifikasjonen skal være basert på attributtmetoden. Prøvetakingssystemet skal sikre at
 - dersom det i et parti er mindre enn 1% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mer enn 95% sannsynlighet for at partiet aksepteres,
 - dersom det i et parti er mer enn 7% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mindre enn 5% sannsynlighet for at partiet aksepteres.
- 5.4. Dersom et parti godkjennes, godkjennes alle instrumenter i partiet unntatt instrumenter fra utplukket som ble funnet ikke å bestå testene.
Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.
Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.
- 5.5. Dersom et parti blir underkjent, skal det tekniske kontrollorganet treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre at partiet gjøres tilgjengelig på markedet. I tilfelle hyppige underkjenninger av partier kan det tekniske kontrollorganet innstille den statistiske kontrollen og treffe hensiktsmessige tiltak.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen på hvert måleinstrument som er i samsvar med den godkjente typen og oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
Dersom det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3 samtykker, skal produsenten også sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene på vegne av det tekniske kontrollorgan.
7. Produsenten kan, dersom det tekniske kontrollorganet gir sitt samtykke og på dettes ansvar, sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene under produksjonsprosessen.

Representant

8. Produsentens forpliktelser kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant, med unntak av forpliktelsene omhandlet i punkt 2 og 5.1.

Modul F1 – samsvarserklæring basert på produktverifikasjon

1. «Samsvarserklæring basert på produktverifikasjon» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at måleinstrumentene som omfattes av bestemmelsene i punkt 5, oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Teknisk dokumentasjon

2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon.
3. Produsenten skal stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet.

Produksjon

4. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de produserte instrumentene oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

5. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester for å kontrollere instrumentenes samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
Undersøkelsene og testene for å kontrollere samsvar med de måletekniske krav utføres, etter produsentens valg, enten ved undersøkelse og prøving av hvert instrument som angitt i punkt 6, eller ved undersøkelse og prøving av instrumentene på statistisk grunnlag som angitt i punkt 7.
6. *Førstegangsverifikasjon av hvert enkelt instrument*
 - 6.1. Alle instrumentene undersøkes enkeltvis, og det utføres relevante tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, for å kontrollere at de er i samsvar med de måletekniske krav som gjelder for dem. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
 - 6.2. Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.
Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.
7. *Førstegangsverifikasjon basert på statistisk verifikasjon*
 - 7.1. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen skal sikre at hvert produserte parti er homogent, og skal framlegge sine instrumenter for kontroll i form av homogene partier.
 - 7.2. Av hvert parti tas det et utplukk etter kravene i punkt 7.3. Alle instrumenter i utplukket skal undersøkes enkeltvis, og relevante tester som fastsatt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter, eller tilsvarende tester, utføres for å fastslå om de er i samsvar med de måletekniske krav som gjelder for dem, slik at det kan fastslås om partiet skal godkjennes eller underkjennes. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.
 - 7.3. Den statistiske prosedyren skal oppfylle følgende krav:
Den statistiske verifikasjonen skal være basert på aributtmetoden. Prøvetakingssystemet skal sikre at
 - dersom det i et parti er mindre enn 1% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mer enn 95% sannsynlighet for at partiet aksepteres,
 - dersom det i et parti er mer enn 7% som ikke tilfredstiller kravene, skal det være mindre enn 5% sannsynlighet for at partiet aksepteres.
 - 7.4. Dersom et parti godkjennes, godkjennes alle instrumenter i partiet unntatt instrumenter fra utplukket som ble funnet ikke å bestå testene.
Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene, og skal sette på sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjente instrument eller sørge for å få det påsatt.
Produsenten skal stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.
 - 7.5. Dersom et parti blir underkjent, skal det tekniske kontrollorganet treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre at partiet gjøres tilgjengelig på markedet. I tilfelle hyppige underkjenninger av partier kan det tekniske kontrollorganet innstille den statistiske kontrollen og treffe hensiktsmessige tiltak.

Skriftlig samsvarserklæring

- 8.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 8.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene, i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.

Dersom det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 5 samtykker, skal produsenten også sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene på vegne av det tekniske kontrollorganet.

9. Produsenten kan, dersom det tekniske kontrollorganet gir sitt samtykke og på dettes ansvar, sette på det tekniske kontrollorganets identifikasjonsnummer på måleinstrumentene under produksjonsprosessen.

Representant

10. Produsentens forpliktelser kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant, med unntak av forpliktelsene omhandlet i punkt 4 og 7.1.

Modul G – samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon

1. «Samsvarserklæring basert på enhetsverifikasjon» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at et måleinstrument som omfattes av bestemmelsene i punkt 4 oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Teknisk dokumentasjon

2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 4, og skal stille den til rådighet for det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 4. Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon, produksjon og funksjon.

Produsenten skal stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år.

Produksjon

3. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at det produserte instrumentet oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Kontroll

4. Et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten skal utføre, eller la utføre, relevante undersøkelser og tester som angitt i de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter for å kontrollere instrumentets samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. I fravær av et relevant dokument skal det berørte tekniske kontrollorganet beslutte hvilke relevante tester som skal utføres.

Det tekniske kontrollorganet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de utførte undersøkelsene og testene og sette sitt identifikasjonsnummer på det godkjente instrumentet eller sørge for å få det påsatt.

Produsenten skal stille samsvarssertifikatet til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter sertifiseringen av instrumentet.

Skriftlig samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 4, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 5.2. Det skal utarbeides en samsvarserklæring som stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter at instrumentet er produsert. Det skal identifisere instrumentet det er utarbeidet for.
Et eksemplar av erklæringen skal følge med måleinstrumentet.

Representant

6. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 2 og 4.2 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Modul H1 – samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse

1. «Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse» er den prosedyren for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne modulen og garanterer og erklærer at de berørte måleinstrumenter oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.

Produksjon

2. Produsenten skal bruke et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon og produksjon og for kontroll og prøving av det berørte måleinstrument som angitt i punkt 3, og er omfattet av oppfølgingen omhandlet i punkt 5. Det skal etter framgangsmåten i punkt 4 ha blitt undersøkt at måleinstrumentets tekniske konstruksjon er egnet.

Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn en søknad om vurdering av kvalitetssystemet til et teknisk kontrollorgan.
Søknaden skal inneholde følgende:
 - alle relevante opplysninger for den aktuelle instrumentkategorien,
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at instrumentene er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften.
- Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av kvalitetspolitikk, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal gjøre det mulig å tolke kvalitetsplaner, håndbøker og registreringer på en ensartet måte.
- Den skal særlig inneholde en fullstendig beskrivelse av
- kvalitetsmål og organisasjonsstruktur, ansvarsforhold og fullmakter med hensyn til konstruksjons- og produktkvalitet,
 - tekniske konstruksjonsspesifikasjoner, herunder standarder, som blir brukt, og, dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke blir brukt i sin helhet, hvordan det er sikret at de grunnleggende krav i denne forskriften som gjelder for instrumentene, vil bli oppfylt,
 - teknikker for konstruksjonskontroll og konstruksjonssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes ved konstruksjon av instrumenter i forbindelse med den aktuelle instrumentkategorien,
 - tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt prosesser og systematiske tiltak som benyttes,
 - undersøkelser og testene som skal utføres før, under og etter produksjon, og hyppigheten de utføres med,
 - registreringer, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.,
 - tiltak for oppfølging av den nødvendige produktkvalitet og effektiv drift av kvalitetssystemet.
- 3.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2. Det skal anta samsvar med disse kravene for et kvalitetssystem som er i samsvar med tilsvarende spesifikasjoner i den relevante harmoniserte standarden, når henvisningen til denne er offentliggjort.
- I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal kontrollteamet inneha relevant erfaring på det aktuelle område innen måleteknikk og instrumentteknikk, og ha kunnskap om de relevante kravene i denne forskriften. Vurderingsprosedyren til det tekniske kontrollorganet skal omfatte et inspeksjonsbesøk til produsentens anlegg.
- Resultatet skal meddeles produsenten. Meddelelsen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for beslutningen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle de forpliktelser som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å vedlikeholde det slik at det forblir hensiktsmessig og effektivt.
- 3.5. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har godkjent kvalitetssystemet, underrettet om enhver påtenkt endring i kvalitetssystemet.
- Det tekniske kontrollorganet skal vurdere endringene og beslutte om det endrede kvalitetssystemet oppfyller kravene nevnt i punkt 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.
- Organet skal underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og begrunnelse for beslutningen.
- 3.6. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig kunne fremskaffe for utpekende myndighet en liste over godkjenninger av kvalitetssystemer som er gitt, avslått eller trukket tilbake. Tilbaketrekking av godkjenningen av et kvalitetssystem skal umiddelbart rapporteres til utpekende myndighet.

Konstruksjonsundersøkelse

- 4.1. Produsenten skal sende inn en søknad om undersøkelse av konstruksjonen til det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1.
- 4.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå instrumentets konstruksjon, produksjonen av det og dets funksjon, og skal gjøre det mulig å vurdere samsvaret med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal inneholde
- produsentens navn og adresse,
 - en skriftlig erklæring på at samme søknad ikke er sendt til et annet teknisk kontrollorgan,
 - den tekniske dokumentasjonen beskrevet i vedlegg 4. Dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om instrumentet er i samsvar med de relevante kravene i denne forskriften. Den skal, i den grad det er relevant for en slik vurdering, omfatte instrumentets konstruksjon og funksjon,
 - tilleggsdokumentasjonen for den tekniske konstruksjonens egnethet. Denne tilleggsdokumentasjonen skal nevne alle relevante dokumenter som er brukt, særlig dersom de relevante harmoniserte standarder og normative dokumenter ikke er brukt i sin helhet, og skal om nødvendig omfatte resultater av tester som er utført i produsentens egnede laboratorium, eller av et annet testlaboratorium på vegne av produsenten eller på produsentens ansvar.
- 4.3. Det tekniske kontrollorganet skal vurdere søknaden, og dersom konstruksjonen overholder de bestemmelser i denne forskriften som gjelder for måleinstrumentet, skal det utstede et EF-sertifikat for

- konstruksjonsundersøkelse til produsenten. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene av undersøkelsen, eventuelle vilkår for dets gyldighet og nødvendige data for identifikasjon av det godkjente instrumentet.
- 4.3.1. Alle relevante deler av den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet.
- 4.3.2. EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse med tilhørende vedlegg skal inneholde all relevant informasjon som er nødvendig for å gjennomføre samsvarsvurdering. Videre skal informasjonen være tilstrekkelig for å kunne foreta kontroll under bruk når instrumentet er korrekt regulert. Det skal gis informasjon om:
- instrumentkonstruksjonens måletekniske egenskaper,
 - hvilke tiltak som kreves for å sikre at instrumentet er intakt (plombering, identifikasjon av programvare osv.),
 - opplysninger om andre elementer som er nødvendige for å identifisere instrumentet og kontrollere at instrumentets ytre samsvarer med konstruksjonen,
 - eventuelt de spesifikke opplysninger som er nødvendige for å kontrollere produserte instrumenters egenskaper,
 - for en underenhet, alle opplysninger som er nødvendige for å sikre kompatibilitet med andre underenheter eller måleinstrumenter.
- 4.3.3. Det tekniske kontrollorganet skal utarbeide en evalueringsrapport i den forbindelse og stille den til rådighet for utpekende myndighet. Med forbehold av vedlegg 6 nr. 8 skal organet helt eller delvis offentliggjøre innholdet i denne rapporten bare med produsentens samtykke.
- Sertifikatet skal ha en gyldighet på ti år fra utstedelsesdatoen, og kan fornyes for etterfølgende tiårsperioder.
- Dersom produsenten nektes et sertifikat for konstruksjonskontroll, skal det tekniske kontrollorganet gi en detaljert begrunnelse for avslaget.
- 4.4. Produsenten skal holde det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse orientert om eventuelle grunnleggende endringer i den godkjente konstruksjonen. Endringer i den godkjente konstruksjonen må tilleggs godkjennes av det tekniske kontrollorganet som har utstedt EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse, dersom slike endringer kan påvirke samsvaret med de grunnleggende krav i denne forskriften, sertifikatets gyldighetsvilkår eller instrumentets foreskrevne bruksvilkår. Denne tilleggs godkjenningen gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.5. Hvert teknisk kontrollorgan skal regelmessig stille til rådighet for utpekende myndighet,
- EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse samt vedlegg som utstedes,
 - tillegg og endringer vedrørende sertifikater som allerede er utstedt.
- Hvert teknisk kontrollorgan skal umiddelbart underrette utpekende myndighet om tilbaketrekkingen av et EF-sertifikat for konstruksjonsundersøkelse.
- 4.6. Produsenten eller dennes representant skal oppbevare et eksemplar av EF-sertifikatet for konstruksjonsundersøkelse samt dets vedlegg og tillegg sammen med den tekniske dokumentasjonen i ti år etter at det siste måleinstrumentet er produsert.
- Dersom verken produsenten eller dennes representant er etablert i EØS-området, påhviler forpliktelsen til å stille den tekniske dokumentasjonen til rådighet på anmodning den person produsenten har utpekt.

Det tekniske kontrollorgans ansvar for oppfølging

- 5.1. Formålet med oppfølgingen er å sikre at produsenten oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 5.2. Produsenten skal gi det tekniske kontrollorganet adgang til å inspisere produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringsforhold, og gi alle nødvendige opplysninger, særlig
- dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel resultater av analyser, beregninger, tester osv.,
 - kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel inspeksjonsrapporter og testdata, kalibreringsdata, kvalifikasjonsrapporter for aktuelt personale osv.
- 5.3. Det tekniske kontrollorganet skal utføre regelmessig kontroll for å sikre at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og skal framlegge en kontrollrapport overfor produsenten.
- 5.4. Videre kan det tekniske kontrollorganet avlegge uanmeldte besøk hos produsenten. Ved slike besøk kan det tekniske kontrollorganet om nødvendig utføre eller la utføre produkttester for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det skal gi produsenten en rapport om besøket og, dersom tester er utført, en testrapport.

Skriftlig samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre «CE»-merkingen, den supplerende metrologiske merkingen og, etter avtale med det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert måleinstrument som oppfyller de relevante kravene i denne forskriften.
- 6.2. En samsvarserklæring utarbeides for hver instrumenttype og stilles til rådighet for de nasjonale myndigheter i ti år etter produksjonen av det siste instrumentet. Den skal identifisere den instrumenttypen den er utarbeidet for.

Et eksemplar av erklæringen skal følge med hvert måleinstrument som gjøres tilgjengelig på markedet. Dette kravet kan imidlertid tolkes som gjeldende for et parti eller en sending snarere enn for enkeltinstrumentene i tilfeller der et stort antall instrumenter leveres til én enkelt bruker.
7. Produsenten skal i ti år etter at siste instrument ble produsert, stille til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen for kvalitetssystemet nevnt i punkt 3.1 annet strekpunkt,
 - godkjente endringer som nevnt i punkt 3.5,
 - resultatene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet nevnt i punkt 3.5, 5.3 og 5.4.

Representant

8. Produsentens forpliktelser i henhold til punkt 3.1, 3.5, 6.2 og 7 kan, på dennes vegne og ansvar, oppfylles av produsentens representant.

Vedlegg nr. 4 til forskrift om automatiske gravimetrisk fyllmaskiner, jf. forskriften § 6. Teknisk dokumentasjon

1. Den tekniske dokumentasjonen skal på en tydelig måte beskrive den automatiske gravimetrisk fyllmaskinens konstruksjon, produksjon og virkemåte, og skal gjøre det mulig å vurdere om fyllmaskinen (instrumentet) er i samsvar med relevante krav i denne forskriften.
2. Den tekniske dokumentasjonen skal være tilstrekkelig detaljert til å sikre
 - a) definisjon av måletekniske egenskaper,
 - b) at de produserte instrumentenes måleytelser kan reproduseres når de er riktig innstilte med høvelige hjelpemidler, og
 - c) instrumentets integritet (f.eks. dokumentasjon om type plombering og identifikasjon av programvare).
3. Den tekniske dokumentasjonen skal i den grad det er relevant for vurdering og identifikasjon av type og/eller instrument, omfatte
 - a) en generell beskrivelse av instrumentet,
 - b) overordnede konstruksjons- og produksjonstegninger og planer over komponenter, underenheter, kretser osv.,
 - c) produksjonsmetoder som sikrer enhetlig produksjon,
 - d) eventuelt en beskrivelse av de elektroniske anordningene med tegninger, diagrammer, flytskjemaer med logiske og generelle opplysninger om programvare, som forklarer egenskaper og virkemåte,
 - e) nødvendige beskrivelser og forklaringer for å forstå bokstav b), c) og d), herunder instrumentets virkemåte,
 - f) en liste over de standarder og/eller normative dokumenter, som nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd, som helt eller delvis skal anvendes,
 - g) beskrivelser av løsninger som benyttes for å oppfylle grunnleggende krav, dersom standardene og/eller de normative dokumentene nevnt i forskriftens § 5 tredje ledd ikke er anvendt,
 - h) resultater av konstruksjonsberegninger, kontrollundersøkelser osv.,
 - i) relevante testresultater, om nødvendig, for å påvise at type og/eller instrumenter er i samsvar med kravene i denne forskriften under angitte driftsbetingelser og under angitte miljøforstyrrelser.
 - j) EF-typegodkjenningssertifikater eller EF-sertifikater for konstruksjonsundersøkelse for instrumenter som inneholder deler som er identiske med dem som inngår i konstruksjonen.
4. Produsenten skal angi hvor plomberinger og merker er anbrakt.
5. Produsenten skal angi vilkårene for kompatibilitet med grensesnitt og underenheter dersom det er relevant.

Vedlegg nr. 5 til forskrift om automatiske gravimetrisk fyllmaskiner, jf. forskriften § 8. Samsvarsmerking

1. Samsvarsmerkingen består av
 - a) «CE»-merking,
 - b) supplerende metrologisk merking og
 - c) identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorganet.
2. «CE»-merkingen består av symbolet «CE» i samsvar med utformingen gjengitt i nr. I.B(d) i vedlegget til beslutning 93/465/EØF. «CE»-merkingen skal være minst 5 mm høy.
3. Den supplerende metrologiske merkingen består av bokstaven «M» og de siste to sifrene i årstallet for påføring, omgitt av et rektangel. Rektangelets høyde skal være lik høyden til «CE»-merkingen. Den supplerende metrologiske merkingen skal følge umiddelbart etter «CE»-merkingen.

4. Identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan skal, dersom det kreves i prosedyren for samsvarsvurdering, følge etter «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen.
5. Dersom den automatiske gravimetrisk fyllmaskinen består av en rekke anordninger som virker sammen, men som ikke er underenheter, skal merkingene påføres på fyllmaskinens hovedanordning.
6. «CE»-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen skal være uutslettelig og varig. Det berørte tekniske kontrollorgans identifikasjonsnummer skal være uutslettelig og varig eller selvdestruerende ved fjerning. All merking skal være klart synlig og lett tilgjengelig.

Vedlegg nr. 6 til forskrift om automatiske gravimetrisk fyllmaskiner, jf. forskriften § 7. Kriterier som teknisk kontrollorgan skal oppfylle

1. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal ikke være konstruktør, produsent, leverandør, installatør eller bruker av måleinstrumentene som de inspisierer, og ikke representant for noen av disse. Videre kan de ikke være direkte involvert i konstruksjon, produksjon, markedsføring eller vedlikehold av instrumentene, eller representere parter som er involvert i disse aktivitetene. Dette kriteriet utelukker imidlertid ikke på noen måte muligheten for utveksling av tekniske opplysninger mellom produsenten og organet med henblikk på samsvarsvurdering.
2. Organet, dets leder og personalet som utfører oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen, skal være frie fra alle påvirkninger og motiver, særlig finansielle, som kan påvirke deres vurdering eller resultatene av samsvarsvurderingen, særlig fra personer eller grupper av personer med interesse i resultatene av vurderingene.
3. Samsvarsvurderingen skal utføres med høyeste grad av faglig integritet og nødvendig kompetanse innen måleteknikk. Dersom organet overdrar bestemte oppgaver, skal det først forsikre seg om at underleverandøren oppfyller kravene i denne forskriften, særlig i dette vedlegget. Organet skal kunne stille de relevante dokumenter om vurdering av underleverandørens kvalifikasjoner og arbeidet vedkommende utfører i henhold til denne forskriften, til rådighet for utpekende myndighet.
4. Organet skal være i stand til å utføre alle de samsvarsvurderingsoppgaver som det er utpekt for, enten disse oppgavene utføres av organet selv eller på vegne av det under dets ansvar. Det skal ha til rådighet nødvendig personale, og skal ha nødvendig utstyr og lokaler til å utføre de tekniske og administrative oppgavene som samsvarsvurderingen innebærer på en ordentlig måte.
5. Organets personale skal ha
 - solid teknisk og faglig opplæring som omfatter alle samsvarsvurderingsoppgaver som organet er utpekt til,
 - tilfredsstillende kunnskap om reglene som gjelder for de oppgaver det utfører, og tilstrekkelig erfaring med disse oppgavene,
 - nødvendig evne til å utarbeide sertifikater, protokoller og rapporter som viser at oppgavene er utført.
6. Det skal sikres at organet, dets leder og personalet er upartiske. Organets godtgjøring skal ikke være avhengig av resultatene av oppgavene det utfører. Godtgjøringen til organets leder og personale skal ikke avhenge av antallet oppgaver som utføres, eller av resultatene av slike oppgaver.
7. Organet skal tegne ansvarsforsikring dersom dets erstatningsansvar ikke dekkes av staten i henhold til nasjonal lovgivning.
8. Organets leder og personale er bundet av taushetsplikt med hensyn til alle opplysninger som innhentes i forbindelse med utøvelsen av plikter i henhold til denne forskriften, unntatt overfor den myndigheten som har utpekt organet.

2. mai Nr. 501 2006

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 2. mai 2006 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14. Kunngjort 12. mai 2006.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 9 sykdomspunkt nr. 2 og nye nr. 44 og 45 skal lyde:

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
2. Asthma bronchiale og obstruktive kroniske lungesykdommer (kronisk bronkitt).	a) Allergenekstrakter til spesifikk hyposensibilisering. b) Sympatomimetika. c) Teofyllinderivater.	<i>Til bokstav a:</i> Det må foreligge allergologisk spesialutredning.

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
<p>Dette sykdomspunktet gjelder utlevering av legemidler etter resept utstedt før 1. juli 2006. Utstedelse av resept fra og med 1. juli 2006, og utlevering av legemidler i henhold til resept utstedt etter dette tidspunktet, skal skje i henhold til sykdomspunkt 44 og 45.</p>	<p>d) Kortikosteroider. e) Anabole steroider. f) Visse andre antiastmatika som er registrert som farmasøytiske spesialpreparater. g) Kortikosteroid/langtidsvirkende beta₂-agonist. h) Leukotrienantagonister.</p>	<p><i>Til bokstav h:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> Behandling av astma med Singulair (montelukast) til barn skal være instituert av spesialist i barne- eller lungesykdom. Ved behandling av astma skal kombinasjonen av inhalasjonssteroider og langtidsvirkende beta₂-agonister være prøvd med tilstrekkelig effekt eller ikke akseptable bivirkninger, før montelukast refunderes. Behandlingseffekten av montelukast skal evalueres innen tre måneder.
<p>44. Bronkial astma.</p>	<p>a) Selektive beta₂-agonister til inhalasjon. b) Selektive beta₂-agonister til systemisk bruk. c) Glukokortikoider til inhalasjon (inhalasjons-steroider). d) Selektive beta₂-agonister + glukokortikoider. e) Glukokortikoider til peroralt bruk. f) Antikolinergika. g) Xantinderivater. h) Leukotrienreseptor-antagonister. i) Antiallergiske midler, ekskl. kortikosteroider. j) Adrenergika til injeksjon</p>	<p>Diagnosen astma må være verifisert ved hjelp av spirometri hos barn over 8 år og voksne. Hvis spirometri ikke kan gjennomføres, må årsaken journalføres.</p> <p><i>Til bokstav h:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> Refusjon ytes kun ved behandling av astma. Behandlingseffekten skal hos alle brukere evalueres innen tre måneder etter oppstart av behandling. Behandling av voksne: <ol style="list-style-type: none"> Kombinasjonen av inhalasjonssteroider og langtidsvirkende beta₂-agonister skal være prøvd med tilstrekkelig effekt eller ikke-akseptable bivirkninger. Behandling av barn: <ol style="list-style-type: none"> Behandling skal være instituert av spesialist i barne- eller lungesykdom. For barn under 5 år: Kombinasjonen av inhalasjonssteroider og korttidsvirkende beta₂-agonister skal være prøvd med tilstrekkelig effekt eller ikke-akseptable bivirkninger. For barn over 5 år: Kombinasjonen av inhalasjonssteroider og langtidsvirkende beta₂-agonister skal være prøvd med tilstrekkelig effekt eller ikke-akseptable bivirkninger.
<p>45. Kronisk obstruktive lungesykdommer.</p>	<p>a) Korttidsvirkende beta₂-agonister til inhalasjon. b) Langtidsvirkende beta₂-agonister til inhalasjon. c) Selektive beta₂-agonister til systemisk bruk. d) Glukokortikoider til peroralt bruk.</p>	<p>Refusjon ytes kun til pasienter med etablert KOLS. Diagnosen må være verifisert ved spirometri. Hvis spirometri ikke kan gjennomføres, må årsaken journalføres.</p>

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
	e) Antikolinergika. f) Xantinderivater. g) Anabole steroider.	<i>Til bokstav b, c, d, f og g:</i> Refusjon ytes kun til pasienter med moderat eller alvorlig KOLS (FEV1 < 80% av forventet verdi).

II

Endringen trer i kraft straks.

1. juli 2007 oppheves § 9 sykdomspunkt 2.

5. mai Nr. 502 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. mai 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 12. mai 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endring:

§ 18 nytt fjerde ledd skal lyde:

Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 til 21 meter i fisket etter torsk, kan fra og med 5. mai 2006 fiske en tilleggskvote (maksimalkvote) av torsk på 10%.

II

Endringen trer i kraft straks.

5. mai Nr. 503 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. mai 2006 med hjemmel i forskrift 19. desember 2005 nr. 1590 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 § 9. Kunngjort 12. mai 2006.

I

I forskrift 19. desember 2005 nr. 1590 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 gjøres følgende endring:

§ 7 nr. 2 første ledd skal lyde:

Fartøy med industritråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn rund vekt. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 100 tonn rund vekt. Maksimalkvotene skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes industritrålfiske.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. mai Nr. 504 2006**Forskrift om endring i forskrift om bingo.**

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 8. mai 2006 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Kunngjort 12. mai 2006.

I

I forskrift 30. november 2004 nr. 1528 om bingo gjøres følgende endringer:

§ 20 tredje ledd siste punktum skal lyde:

Sammendraget skal sendes politiet på fastsatt blankett innen seks uker.

§ 20a annet ledd skal lyde:

Regnskapsrapport føres på fastsatt bilag og sendes politiet innen seks uker etter utløpet av tillatelsesperioden.

§ 24 skal lyde:

Det kan gis tillatelse til å spille bingo 1 gang pr. uke. En lokalradiostasjon/lokal fjernsynsstasjon kan kun få 1 tillatelse til hovedspill pr. år.

II

Endringene trer i kraft straks.

11. mai Nr. 505 2006

Forskrift om endring i forskrift om merking mv av næringsmidler.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 11. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzu (direktiv 2005/63/EF). Kunngjort 12. mai 2006.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler gjøres følgende endring:

Vedlegg IV rad 4 i tabellen skal lyde:

<i>Ingredienser som refereres til i § 11 nr. 9 og 10, § 12 nr. 1 og § 14</i>	<i>Produkter fremstilt av ingredienser i listen i venstre kolonne som er midlertidig unntatt</i>
Fisk og produkter fremstilt av fisk.	<ul style="list-style-type: none"> – Fiskegelatin brukt som bærestoff for vitaminer, karotenoider og aromaer. – Fiskegelatin eller husblas brukt som klaringsmiddel i øl, cider og vin.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. mai Nr. 506 2006

Forskrift om endring i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater.

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 1, § 3, § 4 og § 18. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 12. mai 2006.

I

I forskrift 22. september 2000 nr. 960 om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd skal lyde:

Tillatelse til å stille opp utbetalingsautomater kan bare gis til organisasjoner eller foreninger som er godkjent av Lotteritilsynet etter lotteriloven § 10. Det er ikke tillatt å bruke sedler ved spill på utbetalingsautomater. Utbetalingsautomater kan ikke stå oppstilt i lokaler hvor det også finnes vekslingsautomater som veksler fra seddel til mynt. Seddelinntak som er montert på automaten skal være satt ut av funksjon ved permanent innvendig eller utvendig fysisk sperre.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2006.

2. mai Nr. 507 2006

Forskrift om endring i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer.

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 2. mai 2006 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova), forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder § 7, forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder § 7. Kunngjort 16. mai 2006.

I

I forskrift 28. januar 2005 nr. 60 om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer gjøres følgende endringer:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Tilskuddssatser for XR-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbejdede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (XR-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
1100	Helmelk flytende	0,79	1,26
1200	Skummet melk flytende	0,62	0,93
1300	Yoghurt	1,43	2,02
1450	Melk til drikkevarer	2,88	2,88
1500	Kondensert melk fet	2,37	3,91
1550	Kondensert melk mager	1,66	3,04
1600	Helmelkpulver 28%	8,30	12,05
1601	Helmelkpulver 28% til iskrem	8,85	12,05
1650	Melkepulver 20%	7,67	11,71
1651	Melkepulver 20% til iskrem	8,25	11,71
1700	Skummetmelkpulver	6,36	10,43
1701	Skummetmelkpulv. til iskrem	6,68	10,43
1750	Yoghurtpulver	3,89	10,43
1800	Kjernemelkpulver	10,43	10,43
2100	Fløte	3,84	5,61
2101	Fløte til iskrem	3,98	5,61
2300	Rømme	4,32	7,06
2400	Helmelkpulver 35%	8,98	12,14
2450	Fløtepulver 55%	8,90	14,46
3200	Mysepulver	1,82	2,83
3201	Mysepulver til iskrem	1,91	2,83
5100	Smør	11,21	15,56
5101	Smør til iskrem	11,60	15,56
5300	Smørrolje	14,11	18,75
6100	Ost, naturell	17,94	24,41
6200	Ostepulver	15,35	15,35
10100	Egg i skall	9,84	9,84
11100	Heleggmasse	9,32	12,65
11200	Heleggpulver	44,80	57,20
12100	Eggeplomme konservert	28,95	28,95
12200	Eggeplommepulver	52,67	66,40
20300	Bygg	0,72	0,72
20400	Havre	0,35	0,35
20550	Rughvete	0,98	0,98
21100	Hvetekli	3,04	3,04
21200	Havrekli	3,04	3,04
22300	Byggmel	3,04	3,04
22400	Havregryn	3,04	3,04
22550	Rughvetemel	3,04	3,04
30100	Poteter	0,70	1,11
31200	Mel og flak av poteter	12,38	12,38
32100	Potetstivelse	5,01	7,40
40200	Glykose (våt)	5,42	5,87
70750	Svinekjøttsortering 23%	9,11	15,32
71400	Storfekjøttsortering 14%	21,82	31,44
73000	Fårekjøttsortering 25%	9,80	10,47
74000	Høns	0,00	3,68

Kolonnen «Sats uten prisnedskrivning» benyttes hvis det ikke mottas tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1821 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

§ 2. Tilskuddsatser for XRK-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbejdede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder (XRK-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70000	Svin indrefilet	31,51
70050	Svin ytrefilet	31,51
70100	Svin flatbiff	31,51
70200	Skinke m/knoke	22,88
70250	Skinke u/ben m/svor	27,46
70350	Svinekam u/ben	21,50
70450	Svinenakke u/ben	23,71
70500	Picnicråstoff	21,02
70510	Ribberull	21,02
70550	Sideflesk u/ben sort 1	33,11
70600	Westfalerråstoff	61,41
70630	Purkekjøttsortering 6%	29,81
70640	Purkekjøttsortering 23%	14,92
70700	Svinekjøttsortering 6%	31,51
70750	Svinekjøttsortering 23%	15,32
70800	Svin småflesk u/svor	16,14
70850	Svinespekk u/svor	20,28
70900	Svinelever	7,54
71000	Storfe indrefilet	52,71
71050	Storfe ytrefilet	52,71
71100	Storfe flatbiff	52,71
71150	Storfe rundbiff	52,71
71200	Storfe mørbrad u/ben	52,71
71250	Storfe bankekjøtt	52,71
71300	Okserullsortering 4%	52,31
71350	Storfekjøttsortering 5%	52,71
71400	Storfekjøttsortering 14%	39,32
71500	Storfekjøttsortering 21%	30,62
71850	Storfe kam u/ben	52,71
71900	Storfe høyrygg u/ben	39,32
71950	Storfe bogstek	39,32
72300	Kalvekjøttsortering 8%	39,25
73000	Fårekjøttsortering 25%	22,75
73100	Fårelår m/knoke u/mørbrad	40,15
73150	Fårelår u/ben	60,22
73200	Lammelår m/isben	35,08
73250	Lammelår u/ben	49,11
73400	Lammerullsortering	64,85
73500	Lam pinnekjøttståstoff u/nakke	33,35
73600	Lam pinnekjøttståstoff m/nakke	33,35

§ 4 skal lyde:

Ordningen opphørte fra og med 1. januar 2006.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2006.

5. mai Nr. 508 2006

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 5. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 andre ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, delegeringsvedtak 16. januar 2004 nr. 93 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2005/409/EF og vedtak 2005/742/EF). Kunngjort 16. mai 2006.

I

I forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet siste parentes skal lyde:

(direktiv 91/67/EØF, vedtak 2003/804/EF, vedtak 2003/858/EF, vedtak 2004/319/EF, vedtak 2004/453/EF, vedtak 2004/454/EF, vedtak 2004/609/EF, vedtak 2004/623/EF, vedtak 2005/409/EF og vedtak 2005/742/EF).

§ 18 første ledd skal lyde:

Tempererte akvakulturdyr, av ikke mottakelig art og tropiske akvakulturdyr kan importeres fra land utenfor EØS når de oppfyller vilkårene i denne forskriftens kapittel II og utelukkende oppbevares i akvarium.

Vedlegg 8 skal lyde:

Vedlegg 8. Oversikt over områder i tredjeland det er tillatt å importere visse arter levende fisk, rogn og melke til oppdrett i EØS

Vedlegget kunngjøres og finnes tilgjengelig på <http://www.mattilsynet.no/>.

Vedlegg 12 skal lyde:

Vedlegg 12. Oversikt over områder i tredjeland hvorfra det er tillatt å importere visse arter levende bløtdyr, rogn og melke til EØS

Vedlegget kunngjøres og finnes tilgjengelig på <http://www.mattilsynet.no/>.

II

Endringene trer i kraft straks.

12. mai Nr. 509 2006

Delvis ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven).

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) § 49. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 16. mai 2006.

1. Lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) trer i kraft 1. juli 2006 med unntak av kapittel 5 og § 49 syvende og åttende ledd.
2. Overgangsbestemmelser til finnmarksloven om Finnmarkseiendommen gitt ved kongelig resolusjon 25. november 2005 nr. 1326 oppheves med virkning fra 1. juli 2006.

12. mai Nr. 510 2006

Forskrift om endring i forskrift om domssogns- og lagdømmeinndeling.

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 16, § 20 og § 22. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 16. mai 2006.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1494 om domssogns- og lagdømmeinndeling gjøres følgende endringer:

Del III nr. 1 tredje ledd skal lyde:

Oslo skifterett og byskriverembete behandler saker som er lagt til Oslo byfogdembete i forskriften del I nr. 19 pkt. 28 til og med pkt. 80.

Del III nr. 3 annet ledd skal lyde:

Stavanger byfogdembete behandler saker om tinglysing og de samme sakstyper som er lagt til Oslo byfogdembete i forskriften del I nr. 19.

II

Endringene trer i kraft 19. mai 2006.

15. mai Nr. 511 2006**Ikrafttredelse av forskrift 21. april 2006 nr. 432 om endring i forskrift om førstehåndsomsetning av råfisk.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. mai 2006 med hjemmel i lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 2, jf. forskrift 21. april 2006 nr. 432 om endring i forskrift om førstehåndsomsetning av råfisk del II. Kunngjort 16. mai 2006.

Forskrift 21. april 2006 nr. 432 om endring i forskrift 29. juni 1990 nr. 485 om førstehåndsomsetning av råfisk trer i kraft straks og skal gjelde til og med 30. april 2009.

15. mai Nr. 512 2006**Ikrafttredelse av forskrift 21. april 2006 nr. 433 om transitt av fisk fanget av og brakt i land fra EU-fartøy.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. mai 2006 med hjemmel i lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 2 og lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 9 og § 9a, jf. forskrift 21. april 2006 nr. 433 om transitt av fisk fanget av og brakt i land fra EU-fartøy § 13. Kunngjort 16. mai 2006.

Forskrift 21. april 2006 nr. 433 om transitt av fisk fanget av og brakt i land fra EU-fartøy trer i kraft straks og skal gjelde til og med 30. april 2009.

12. mai Nr. 522 2006**Vedtak om opphevelse av erklæring om åpning av valgting ved stortingsvalg og sametingsvalg. Delegering av myndighet.**

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 19. mai 2006.

Vedtak 24. februar 1989 nr. 103 om erklæring om åpning av valgting ved stortingsvalg og sametingsvalg. Delegering av myndighet oppheves.

12. mai Nr. 523 2006**Vedtak om opphevelse av delegering av myndighet etter valglovens § 94 a til å godkjenne forsøk med elektronisk avkryssing i manntall.**

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 19. mai 2006.

Kongelig resolusjon 18. juni 1993 nr. 537 om delegering av myndighet etter valglovens § 94 a til å godkjenne forsøk med elektronisk avkryssing i manntall oppheves.

15. mai Nr. 524 2006**Forskrift om opplysningsplikt mv. for krisesentre til barneverntjenesten.**

Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 15. mai 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 6–4a tredje ledd. Kunngjort 19. mai 2006.

§ 1. Private krisesentre som mottar statstilskudd i henhold til rundskriv fra Barne- og likestillingsdepartementet om retningslinjer for statstilskudd til krisesentre og voldtektssentre, er omfattet av bestemmelsene i barnevernloven § 6–4a.

§ 2. Medarbeidere som er tilknyttet krisesenteret for å gi råd, støtte og veiledning til brukerne, er omfattet av bestemmelsene i barnevernloven § 6–4a.

§ 3. Forskriften trer i kraft 1. juli 2006.

15. mai Nr. 525 2006**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 15. mai 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 19. mai 2006.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endring:

§ 1–15 skal lyde:

Bil i gruppe M1 og N1 som er i original utførelse er unntatt fra kravene i denne forskrift såfremt det fremlegges registreringsdokumentasjon eller dokumentasjon fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at kravene for godkjenning i annet EØS-land eller USA er tilfredsstilt, jf. § 3–1 nr. 8 og § 6–11 nr. 4. Bilen må imidlertid ha lykter med farge som angitt i kapittel 28 og være merket med understellsnummer som angitt i § 6–4.

Med «original utførelse» menes kjøretøy som innvendig, utvendig og teknisk er i den utførelse den ble levert i fra fabrikken.

Unntaket etter første ledd gjelder uavhengig av om bilen tidligere har vært registrert i annet land. For bil som tidligere har vært registrert gjelder de krav som gjaldt på tidspunkt for registrering. Bil som ikke tidligere har vært registrert må tilfredsstille de kravene som gjelder når bilen fremstilles for godkjenning i Norge, eventuelt godkjenningstidspunkt i annet land hvis dette kan godtgjøres.

Bil som ikke tidligere er registrert må uansett oppfylle følgende krav:

- § 13–2 dekk på bil – støykrav, jf. direktiv 92/23/EØF som senest endret ved direktiv 2001/43/EF,
- § 16–2, bilbelter, jf. direktiv 77/541/EØF som senest endret ved direktiv 2000/3/EF for bil i gruppe M1,
- § 24–5, støy fra bil, jf. direktiv 70/157/EØF som senest endret ved direktiv 1999/101/EF,
- Kapittel 25, avgasser, jf. direktiv 70/220/EØF som senest endret ved direktiv 2002/80/EF og direktiv 88/77/EØF som senest endret ved direktiv 2001/27/EF og
- § 49–1 opplysninger om CO₂ -utslipp og drivstofforbruk, jf. direktiv 80/1268/EØF som senest endret ved direktiv 1999/100/EF.

Ambulansebil kan ikke godkjennes etter denne bestemmelse.

II

Endringen trer i kraft 1. juni 2006.

16. mai Nr. 526 2006**Vedtak om endring i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 16. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23. Kunngjort 19. mai 2006.

I

I vedtak 9. februar 2005 nr. 115 om delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet gjøres følgende endring:

Nytt punkt 3.3 skal lyde:

3.3 Mattilsynets nasjonale senter for fisk og sjømat (Bergen) for godkjenninger eller registreringer av produkter i henhold til følgende bestemmelser:

- Kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer § 6–3.8 punkt 3.
- Forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel, fiskeolje m.v. § 2–1–4 punkt 2.
- Forskrift 20. desember 1999 nr. 1310 om vaksinasjon av husdyr, vilt, fisk og andre akvatiske dyr (vaksinasjonsforskriften) § 4 punkt 2.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. mai Nr. 527 2006**Ikrafttredelse av lov 12. mai 2006 nr. 14 om endringer i lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet.**

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006 med hjemmel i lov 12. mai 2006 nr. 14 om endringer i lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet del II. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. mai 2006.

Lov 12. mai 2006 nr. 14 om endringer i lov 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet trer i kraft straks.

12. mai Nr. 528 2006**Ikrafttredelse av lov 27. mai 2005 nr. 30 om endringer i plan- og bygningsloven (utbyggingsavtaler).**

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006 med hjemmel i lov 27. mai 2005 nr. 30 om endringer i plan- og bygningsloven (utbyggingsavtaler) del II. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 22. mai 2006.

Lov 27. mai 2005 nr. 30 om endringer i plan- og bygningsloven (utbyggingsavtaler) trer i kraft 1. juli 2006.

12. mai Nr. 529 2006**Ikrafttredelse av lov 12. mai 2006 nr. 15 om endringer i jordskifteloven mv.**

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006 med hjemmel i lov 12. mai 2006 nr. 15 om endringer i jordskifteloven mv. del III. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 23. mai 2006.

Lov 12. mai 2006 nr. 15 om endringer i jordskifteloven mv., endringene i § 1a, § 19 tredje ledd, § 20a, § 34a, § 35h, § 35j og § 41 første ledd annet punktum trer i kraft 1. juli 2006.

De øvrige endringene trer i kraft 1. januar 2007.

12. mai Nr. 530 2006**Delegering av myndighet til Landbruks- og matdepartementet etter jordskifteloven.**

Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2006 med hjemmel i lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven), jf. lov 12. mai 2006 nr. 15 om endringer i jordskifteloven mv. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 23. mai 2006.

Den myndighet som etter lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven) er tillagt Kongen eller departementet legges til Landbruks- og matdepartementet. Landbruks- og matdepartementet kan delegerer myndighet videre til Domstoladministrasjonen.

15. mai Nr. 531 2006**Forskrift om beskyttelse av produktbetegnelsen Skjenning som Beskyttet opprinnelsesbetegnelse.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 15. mai 2006 med hjemmel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunngjort 23. mai 2006.

§ 1. Beskyttet produktbetegnelse

Skjenning.

§ 2. Rettmessig bruker

Skjenningbakeren.

§ 3. Vilkår for bruk av produktbetegnelsen

1. *Produktbeskrivelse:* Skjenning er et tradisjonelt festflatbrød fra Innherred. Skjenning skal være tynt og sprøtt, ha en karakteristisk søt smak, gylden farge på en side og trekantet form.
2. *Geografisk område:* Skjenning skal produseres i Innherred som omfatter kommunene Levanger, Mosvik, Verran, Snåsa, Inderøy, Verdal og Steinkjer.
3. *Produksjonsmetode:* Skjenning skal lages av en deig av potet, havremel, byggmel, rugmel, sukker, salt og vann. Under steking skal deigen pensles på den ene siden med en melke- og sukkerblanding. Hovedingrediensene potet og havre skal være dyrket og bearbeidet i Innherred, og skal utgjøre minimum 75% av deigen.

Potet som skal brukes til produksjon av Skjenning skal ha et stivelsesinnhold på rundt 17%. Av potetråvaren skal det lages potetmos. Som råvare kan ferdig bearbeidet potetflakes eller potetgranulat brukes. Potetmos skal tilsettes havremel og øvrige ingredienser til passende konsistens. Havremelet skal være laget av skredd havre.

Den ferdige deigen skal kjevles ut til leiver. Leivene skal ha en tykkelse på 0,8–1 mm. Ved utbaking kan byggmel eller hvetemel brukes.

Leiven skal rulles fast på steikejernet. Når overflaten har tørket litt skal den smøres med melke- og sukkerblandingen. Leiven skal bare stekes på den ene siden. Leiven skal kantskjæres og deles i trekanter mens den ligger på steikejernet. Etter avkjøling skal den legges under press for at den skal holde seg flat. Ferdig stekt Skjenning skal ha en gylden brun farge.

Skjenning pakkes i plastposer og legges i pappesker, og merkes med produsentens navn og adresse.

4. *Merking av produktet:* Skjenning kan merkes med figurmerket for Beskyttet opprinnelsesbetegnelse.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg: Beskrivelse av næringsmidlets opprinnelse og tilknytning til det geografiske området

Skjenning er et tradisjonelt festflatbrød fra Innherredsområdet. Navnet kommer mest trolig av at brødet blir blankt på overflata på grunn av melke- og sukkerblandingen som smøres på under steking. Alt på 1800-tallet omtales skjenning i historiske bygdebøker fra området. Skjenning var et naturlig tilbehør til det like tradisjonelle soddet i gjestebud som barnedåp, bryllup og begravelser. Både soddbollene og skjenningen ble vurdert nøye av gjestene, og det ble bl.a. sagt at en brud ikke var et fullgodt husmorenne dersom hun ikke selv både hadde brygget ølet og bakt skjenningen til sitt eget bryllup. Skjenning er også omtalt i mange kokebøker og det finnes mange lokale oppskrifter på skjenning.

Det er ikke kjent at skjenning produseres i andre områder enn i Innherredsområdet. Området innehar unike menneskelige kunnskaper om produksjon av skjenning, bl.a. om krav til råvarer og de ulike trinnene i produksjonen.

18. mai Nr. 532 2006

Forskrift om endring i forskrift om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 18. mai 2006 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 2005/24/EF). Kunngjort 23. mai 2006.

I

I forskrift 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg I tilføyes følgende endringsdirektiv: direktiv 2005/24/EF.

Ny § 5a skal lyde:

§ 5a. Sædlagre

Sædlagre skal være godkjent i henhold til forskrift 6. oktober 2003 nr. 1242 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. mai Nr. 533 2006

Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen).

Fastsatt ved kgl.res. 19. mai 2006 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 67. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 23. mai 2006.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

§ 34–1 annet ledd skal lyde:

Spesialenheten er riksdekkende etterforsknings- og påtalemyndighet for saker etter § 34–1 første ledd. Enheten ledes av Sjefen for Spesialenheten for politisaker. Kongen kan utnevne assisterende sjef som etter sjefens fullmakt eller i dennes fravær skal utøve myndighet på sjefens vegne. Etterforskningen utføres av en etterforskningsavdeling, ledet av en etterforskningsleder. Etterforskningslederen skal avgi innstilling til Sjefen for Spesialenheten om hvordan

påtalespørsmålet bør avgjøres. Enheten kan knytte til seg personer i form av verv eller ansettelser. For dem som tildeles verv gjelder en karantenetid på to år fra eventuell tidligere ansettelse i politiet eller påtalemyndigheten. For ansettelser i enheten gjelder ikke bestemmelsen om karantenetid. Personer ansatt eller i verv i enheten kan ikke samtidig ha ansettelsesforhold i politiet eller påtalemyndigheten.

§ 34–3 skal lyde:

Sjefen for Spesialenheten avgjør påtalespørsmålet unntatt når påtalespørsmålet hører under Kongen i statsråd eller riksadvokaten, jf. straffeprosessloven § 67 sjette ledd. Leder av etterforskningsavdeling har påtalekompetanse tilsvarende politimester på etterforskningsstadiet. Sjefen for Spesialenheten, assisterende sjef og leder av etterforskningsavdeling skal ha juridisk embetseksamen.

Sjefen for Spesialenheten kan delegere sin myndighet til en annen i enheten med juridisk embetseksamen. Tilsvarende kan leder av etterforskningsavdeling delegere sin myndighet til en annen i avdelingen med juridisk embetseksamen.

I saker der enheten tar ut tiltale, utføres aktoratet av Sjefen, assisterende sjef eller en annen i enheten med juridisk embetseksamen Sjefen gir fullmakt.

§ 34–6 første og andre ledd skal lyde:

Sjefen for Spesialenheten fordeler sakene til de enkelte etterforskningsavdelinger. Etterforskningsavdelingen treffer beslutning om iverksettelse av etterforskning når det som følge av anmeldelse eller andre omstendigheter er rimelig grunn til å undersøke om en ansatt i politiet eller påtalemyndigheten har begått en straffbar handling i tjenesten, og foretar og leder etterforskningen. Etterforskningsavdelingen kan selv foreta de etterforskningskritt den mener er nødvendige. Etterforskning skal som regel iverksettes når det begjæres av en ansatt som det er framsatt mistanke mot.

II

Endringene trer i kraft 19. mai 2006.

23. mai Nr. 534 2006

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 23. mai 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 16–40 syvende ledd. Kunngjort 23. mai 2006.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 16–40–4 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Søknad om godkjenning av prosjekt som mottas av Norges forskningsråd før 1. september skal realitetsbehandles innen utløpet av søknadsåret. Tidspunktet for avslag på søknad om godkjenning av prosjekt i første instans legges til grunn etter § 16–40–6 annet ledd siste punktum dersom det er søkt før søknadsfristen og det særskilte klageorganet godkjenner prosjektet etter klage fra skattyter, jf. § 16–40–9 tredje ledd. Norges forskningsråd kan gi regler om rekkefølge for behandling av søknader som mottas etter søknadsfristen i søknadsåret.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

12. mai Nr. 545 2006

Forskrift om brann- og redningstjeneste (BSL E 4–4).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 12. mai 2006 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–1 og § 7–24, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 26. mai 2006.

(Bestemmelser som er merket med asterisk () har veiledende materiale.)*

§ 1. Formål

*(1) Forskriftens formål er å redde menneskeliv og begrense de materielle skadene ved et luftfartsuhell på eller i nærheten av en flyplass.

(2) Forskriften skal sikre at det ved enhver godkjent flyplass er en brann- og redningstjeneste dimensjonert etter den trafikk som flyplassoperatøren vil tillate på flyplassen.

§ 2. Virkeområde

(1) Forskriften gjelder for brann- og redningstjenesten ved flyplasser som skal ha teknisk/operativ godkjenning i henhold til forskrift 30. oktober 2001 nr. 1231 om teknisk/operativ godkjenning (BSL E 1–2).

(2) Luftfartstilsynet kan bestemme at hele eller deler av forskriften skal gjelde også for andre flyplasser dersom det anses nødvendig av hensyn til flysikkerheten.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

Brann- og redningstjeneste (rescue and fire fighting service): Tjeneste som skal redde menneskeliv og begrense de materielle skadene ved et luftfartsuhell på eller i nærheten av en flyplass.

Ferdelsområde (movement area): Den del av flyplass, som omfatter manøvreringsområdet og oppstillingsplattformer, der luftfartøy foretar start, landing, taksing eller er oppstilt.

Flyplass (aerodrome): Ethvert område på land, vann, bygning, skip eller annen fast eller flyttbar innretning der luftfartøy foretar start, landing, taksing eller er oppstilt.

Flyplassoperatør (aerodrome operator): Den virksomhet eller person som innehar flyplassens godkjenning.

Helikopterplass: Ethvert område på land, vann, bygning, skip eller annen fast eller flyttbar innretning der helikopter foretar start, landing, taksing eller er oppstilt.

Innsatstid: Tiden fra alarm slås og til innsatsen som kan redde menneskeliv på et skadested begynner.

Luftrutetraffikk: En serie flyginger som har samtlige av følgende kjennetegn:

1. de gjennomføres mot vederlag med luftfartøyer beregnet på transport av passasjerer, frakt og/eller post, slik at det for hver flyging tilbys seter for salg på individuell basis til allmennheten (enten direkte av selskapet eller av dets godkjente agenter),
2. de gjennomføres for å betjene trafikk mellom de samme to eller flere flyplasser, enten:
 - i henhold til offentliggjort rutetabell, eller
 - ved flyginger som er så regelmessige eller hyppige at de åpenbart utgjør en systematisk serie flyginger.

Manøvreringsområde (manoeuvring area): Den del av flyplass, unntatt oppstillingsplattformer, der luftfartøyer foretar start, landing eller taksing.

Oppstillingsplass (aircraft stand): Et nærmere bestemt område på en oppstillingsplattform avsatt for oppstilling av luftfartøy.

Oppstillingsplattform (apron): Et nærmere bestemt område på en flyplass på land, avsatt til bruk for luftfartøy som tar om bord eller setter av passasjerer, laster eller loss, fyller brennstoff, er oppstilt eller som det foretas vedlikeholdsarbeid på.

Stor helikopterplass: Helikopterplass som skal godkjennes for helikopter som er godkjent for 10 eller flere passasjer seter.

Stor flyplass: Flyplass som skal godkjennes for fly med største tillatte startmasse over 5700 kg eller som er godkjent for 10 eller flere passasjer seter.

Utrykningsstyrke: Personellet som bemanner de utrykningskjøretøyene, utrykningsbåten(e) og eventuelle andre utrykningsenheter som skal gjøre den første brann- og redningsinnsatsen ved et luftfartsuhell.

§ 4. Organisering

* (1) Flyplassoperatøren skal etablere en brann- og redningstjeneste som skal kunne redde menneskeliv og begrense de materielle skadene ved en luftfartsulykke eller -hendelse på eller i nærheten av flyplassen.

* (2) Flyplassoperatøren skal utpeke en leder for brann- og redningstjenesten. Leder for brann- og redningstjenesten skal være underlagt flyplassjefen, og på store flyplasser og store helikopterplasser skal leder for brann- og redningstjenesten ha sin daglige tjeneste på flyplassen.

(3) Utrykningsstyrken skal ledes av en utrykningsleder som skal komme i tillegg til førerne av utrykningskjøretøyene og eventuelle utrykningsbåt(er) og andre utrykningsenheter. Det skal til enhver tid være utpekt en stedfortreder for utrykningsleder.

§ 5. Lederens ansvar

* (1) Leder for brann- og redningstjenesten skal:

- a) utarbeide og vedlikeholde prosedyrer og dokumentasjon som sikrer at flyplassens brann- og redningstjeneste til enhver tid tilfredstiller godkjenningsvilkårene og kravene i denne forskrift,
- b) utarbeide flyplassens havariplan,
- c) kontrollere at prosedyrene blir etterlevd og havariplanen blir øvd,
- d) sikre at alt underlagt personell har tilstrekkelig opplæring og øving til å utføre de oppgaver de blir pålagt, og at de kan tåle de fysiske og psykiske belastninger som de vil kunne bli utsatt for.

* (2) Prosedyrene og havariplanen skal ta hensyn til prinsippene om den menneskelige faktor.

* (3) Utrykningsleder skal:

- a) organisere og lede utrykningsstyrken,
- b) lede slokke- og redningsarbeidet på skadestedet inntil politiet eller brannvesenet eventuelt overtar.

§ 6. Beredskap

(1) Brann- og redningstjenesten skal ha slik beredskap at tjenesten uten unødig tap av tid kan igangsettes på skadestedet dersom en luftfartsulykke eller -hendelse oppstår.

(2) Brann- og redningstjenesten ved en stor flyplass og en stor helikopterplass skal være bemannet slik det fremgår av § 16.

(3) Ved flyplasser hvor det ikke er krav om bemanning, skal slokke- og redningsutstyr i samsvar med denne forskrift være plassert på et lett synlig og tilgjengelig sted, og stedet og utstyret skal være tydelig merket.

§ 7. Havariplan

*(1) Flyplassoperatøren skal utarbeide en havariplan som samsvarer med lufttrafikken og øvrig aktivitet på flyplassen, og som koordinerer de tiltak som er nødvendige dersom en nødsituasjon oppstår på eller i nærheten av flyplassen.

(2) Hvis flyplassen er omgitt av vann, bløte områder eller vanskelig terreng, eller hvor vesentlige deler av innflygingen skjer over slike områder, skal havariplanen omhandle nødsituasjoner i slike områder.

*(3) Havariplanen skal omfatte alle aktuelle instanser på flyplassen, og den skal koordinere innsatsen med øvrige aktuelle instanser i flyplassens nærområde i samsvar med politiets planer.

(4) Havariplanen skal øves regelmessig og minst hvert halvår. Flyplassjefen skal minst hvert annet år anmode politiet om å gjennomføre en katastrofeøvelse på flyplassen der alle instanser som inngår i havariplanen deltar.

§ 8. Dimensjonering

(1) Alle flyplasser og helikopterplasser skal ha en brann- og redningstjeneste som er dimensjonert etter den lufttrafikk som skal tillates på flyplassen eller helikopterplassen.

(2) Store flyplasser og store helikopterplasser som er omgitt av vann, bløte områder eller vanskelig terreng, eller hvor vesentlige deler av innflygingen skjer over slike områder, skal ha spesiell redningstjeneste og slokkeutstyr som er tilpasset den aktuelle situasjon og risiko.

*(3) Store flyplasser som er omgitt av vann eller bløte områder, skal ha utstyr og beredskap som sikrer at flyte- og førstehjelpsutstyr under vanlige værforhold kan bringes raskt fram innenfor et område som strekker seg 300 m etter baneendene og 60–90 m til siden for rullebanens senterlinje avhengig av rullebanens referansekodebokstav. Flyteutstyret skal ha kapasitet i samsvar med det største luftfartøy som tillates å bruke flyplassen, og utstyret skal bringes så raskt fram at personer som ligger i sjøen kan reddes.

(4) Dimensjoneringen av brann- og redningstjenesten ved en stor flyplass og en stor helikopterplass skal være i samsvar med en brann- og redningskategori eller fastsatt som følger:

- Brann- og redningskategorien følger av tabell 1 eller tabell 2 basert på den totale lengden av de største flytypene eller helikoptertypene som bruker plassen.
- Dersom bredden på skroget til en av flytypene som bestemmer brann- og redningskategorien, er større enn maksimal skrogbredde i tabell 1, skal brann- og redningskategorien settes en kategori høyere.
- I perioder hvor fly- eller helikopterplassen brukes av fly- eller helikoptertyper som er mindre enn dimensjonerende flytype eller helikoptertype, skal brann- og redningstjenesten minst være dimensjonert i samsvar med høyeste brann- og redningskategori for de fly- eller helikoptertyper som bruker plassen i den aktuelle perioden.

(5) Store flyplasser og store helikopterplasser skal kunngjøre brann- og redningskategorien som følger av bokstav a og b ovenfor i AIP Norge AD 2.

<i>Brann- og redningskategori</i>	<i>Flytypens totale lengde</i>	<i>Maksimum skrogbredde</i>
1	– inntil 9 m	2 m
2	9 m – inntil 12 m	2 m
3	12 m – inntil 18 m	3 m
4	18 m – inntil 24 m	4 m
5	24 m – inntil 28 m	4 m
6	28 m – inntil 39 m	5 m
7	39 m – inntil 49 m	5 m
8	49 m – inntil 61 m	7 m
9	61 m – inntil 76 m	7 m
10	76 m – inntil 90 m	8 m

Tabell 1 – Oversikt over brann- og redningskategorier basert på flytypens totale lengde og skrogbredde.

<i>Brann- og redningskategori</i>	<i>Helikoptertypens totale lengde</i>
H1	– inntil 15 m
H2	15 m – inntil 24 m
H3	24 m – inntil 35 m

Tabell 2 – Oversikt over brann- og redningskategorier basert på helikoptertypens totale lengde inklusive rotor.

§ 9. Slokke- og redningsutstyr

(1) Alle flyplasser skal ha slokke- og redningsutstyr i samsvar med den trafikk som til enhver tid tillates.

(2) Under klargjøring av et luftfartøy, herunder tanking og start av motorer, skal det i nærheten av luftfartøyet være slokkeutstyr lett tilgjengelig og godt synlig. Slokkeutstyret skal minst ha kapasitet til innledende slokking av en

drivstoffbrann. På store flyplasser og store helikopterplasser skal det være personell som er trent i bruk av slukkeutstyret, og det skal være anordning i nærheten av luftfartøyet for rask alarmering av brann- og redningstjenesten.

(3) På store flyplasser skal slukke- og redningsutstyret være plassert på utrykningskjøretøyer, og minste antall utrykningskjøretøyer skal være i henhold til den kunngjorte brann- og redningskategori og i samsvar med tabell 3.

*(4) På store helikopterplasser skal slukke- og redningsutstyret være slik plassert at kravet til innsatstid i § 11 annet ledd blir overholdt. Dersom utstyret plasseres på utrykningskjøretøyer, skal minste antall utrykningskjøretøyer være i henhold til den kunngjorte brann- og redningskategori og i samsvar med tabell 3.

(5) Det skal etableres et system for forebyggende vedlikehold av utrykningskjøretøyene og øvrig slukke- og redningsutstyr for å sikre at utstyret er i god stand til enhver tid og at kravene til innsatstid kan overholdes.

<i>Brann- og redningskategori</i>	<i>Hurtigutrykningsbil</i>	<i>Hovedutrykningsbiler</i>
1 + H1	1	0
2 + H2	1	0
3 + H3	1	0
4	1	0
5	1	1
6	1	1
7	1	1
8	1	2
9	1	2
10	1	2

Tabell 3 – Minste antall utrykningskjøretøyer

§ 10. Slökkemidler

*(1) Store flyplasser og store helikopterplasser skal både ha primære og sekundære slökkemidler.

a) Primærslökkemidlet skal være skum med egenskaper som sikrer rask sløkking og kontinuerlig kontroll av brann i luftfartøy.

b) Sekundærslökkemidlet skal være pulver for sløkking av hydrokarbonbranner, og pulveret skal kunne brukes sammen med skummet som brukes som primærslökkemiddel.

(2) Mengden av vann til framstilling av skum og mengde sekundærslökkemiddel, samt pumpe og tømme kapasiteten for skum, skal være tilstrekkelig til rask sløkking og kontinuerlig kontroll av brann i luftfartøy, og skal være i henhold til den kunngjorte brann- og redningskategori og tabell 4 eller 5.

(3) Mengden av sekundærslökkemidler skal minst være i henhold til tabell 4 eller 5, og tømme kapasiteten skal oppnå optimal effektivitet av slökkemidlet.

(4) Mengden av skumkonsentrat skal være tilstrekkelig til å framstille skum av minst det dobbelte av tilgjengelig vannmengde. Dersom vannmengden er begrenset, for eksempel fordi den er plassert på utrykningskjøretøyer, skal ekstra vannmengde for rask og effektiv etterfylling være tilgjengelig.

*(5) Store flyplasser skal ha en reservebeholdning tilsvarende 200% av både primær- og sekundærslökkemidlene, som er plassert på utrykningskjøretøyene, lett tilgjengelig. Slökkemidlene skal lagres slik at utrykningskjøretøyene kan etterfylles raskt og effektivt. Dersom etterfylling av reservebeholdningen ikke kan skje uten stor forsinkelse, skal reservebeholdningen økes.

(6) Det skal etableres et system for lagring og kontroll av slökkemidlene.

<i>Brann- og redningskategori</i>	<i>Vann for fremstilling av</i>				
	<i>Skumkvalitet A</i>		<i>Skumkvalitet B</i>		
	<i>Mengde</i>	<i>Tømme kapasitet</i>	<i>Mengde</i>	<i>Tømme kapasitet</i>	<i>Pulver</i>
	<i>l</i>	<i>l/min</i>	<i>L</i>	<i>L/min</i>	<i>kg</i>
1	350	350	230	230	45
2	1000	800	670	550	90
3	1800	1300	1200	900	135
4	3600	2600	2400	1800	135
5	8100	4500	5400	3000	180
6	11800	6000	7900	4000	225
7	18200	7900	12100	5300	225
8	27300	10800	18200	7200	450
9	36400	13500	24300	9000	450
10	48200	16600	32300	11200	450

Tabell 4 – Minimum mengde slökkemidler for de enkelte brann- og redningskategorier – flyplass.

Mengden vann som fremgår i kolonne 2 og 4 er basert på gjennomsnittslengden av luftfartøyene i den enkelte brann- og redningskategori. Hvis flyplassen skal tillate trafikk med luftfartøy som er større enn gjennomsnittsluftfartøyet, må mengden vann beregnes på nytt.

<i>Brann- og redningskategori</i>	<i>Vann for fremstilling av Skumkvalitet B</i>		
	<i>Mengde</i> <i>L</i>	<i>Tømmekapasitet</i> <i>L/min</i>	<i>Pulver</i> <i>kg</i>
H1	500	250	23
H2	1000	500	45
H3	1600	800	90

Tabell 5 – Minimum mengde slokkemidler for de enkelte brann- og redningskategorier – helikopterplass.

*(7) Mengden slokkemidler kan reduseres i forhold til hva som følger av denne paragrafen dersom en analyse viser at en akseptabel risiko kan opprettholdes.

§ 11. *Innsatstid*

*(1) Innsatstiden på en stor flyplass, under normale sikt- og kjøreforhold, til første utrykningskjøretøy er i posisjon innenfor ethvert sted på ferdselsområdet og i stand til å påføre slokkemidler med minst 50% av tømmekapasiteten i henhold til tabell 4, skal helst ikke overstige 90 sekunder og skal overhodet ikke overstige 120 sekunder. Innsatstiden til øvrige utrykningskjøretøyer er i posisjon og i stand til å påføre resten av slokkemidlene skal sikre kontinuerlig påføring av slokkemidler og skal ikke være mer enn 60 sekunder etter at slokkingen startet.

(2) Innsatstiden på en stor helikopterplass, under normale værforhold og slik at det kan påføres slokkemidler med minst 50% av tømmekapasiteten i henhold til tabell 5, skal ikke overstige 120 sekunder. Innsatstiden til resten av slokkemidlene skal sikre kontinuerlig påføring av slokkemidler og skal ikke være mer enn 60 sekunder etter at slokkingen startet.

(3) Innsatstiden for utrykningsbåt og annet spesielt utstyr skal være slik at kravene i § 8 (3) kan etterkommes.

(4) Dersom en oppstillingsplass ikke har eget slokkeutstyr, skal innsatstiden til den aktuelle oppstillingsplassen ikke overstige 60 sekunder. Den samme innsatstiden skal gjelde dersom det skal fylles drivstoff samtidig med passasjerer om bord.

§ 12. *Utrykningsveier*

(1) Der terrenget tillater, skal det på store flyplasser og store helikopterplasser være utrykningsveier. For store flyplasser i brann- og redningskategori 4– 10 skal utrykningsveiene nå ut til 1000 m fra innflygingsflatens innerkant. For store flyplasser i brann- og redningskategori 1–3, og for store helikopterplasser, skal utrykningsveiene nå ut til 500 m fra innflygingsflatens innerkant.

(2) Utrykningsveiene skal til enhver tid være framkommelige for alle flyplassens utrykningskjøretøyer. For store helikopterplasser uten utrykningskjøretøyer, skal veiene være framkommelige for eventuelle andre utrykningsenheter. Eventuelle porter skal være slik at de hurtig kan forseres, og møte- og snuplasser skal anlegges dersom veiene ikke tillater toveis trafikk. Veiene skal merkes slik at de er lett synlige uavhengig av værforhold og årstid.

§ 13. *Brannstasjon*

Alle utrykningskjøretøyer skal normalt være parkert i oppvarmet brannstasjon.

§ 14. *Kommandorom og kommandoplass*

*(1) Dersom det fremgår av havariplanen, skal det på store flyplasser og store helikopterplasser være tilgjengelig et permanent kommandorom for bruk ved nødssituasjoner, og om nødvendig skal det også være tilgjengelig en mobil kommandoplass.

(2) Den mobile kommandoplassen skal hurtig kunne etableres nær ulykkesstedet dersom forhold og samband er slik at tilstrekkelig koordinering og ledelse ikke kan utføres fra det permanente kommandorommet eller politiets operasjonssentral.

§ 15. *Sambands- og alarmsystemer*

(1) På store flyplasser og store helikopterplasser skal det etableres et spesielt sambandssystem mellom kommandorommet, brannstasjonen(e), lufttrafikkjenesten, utrykningskjøretøyene og eventuelle utrykningsbåter og andre utrykningsenheter som inngår i brann- og redningstjenesten.

(2) På store flyplasser og store helikopterplasser skal det etableres et alarmsystem som skal kunne utløses fra brannstasjonen(e) og lufttrafikkjenestens arbeidsposisjon, og som effektivt og pålitelig kan varsle utrykningslederen og alle som inngår i utrykningsstyrken.

§ 16. *Personell*

*(1) Alt personell som inngår i brann- og redningstjenesten skal ha tilstrekkelig opplæring og øving til å kunne utføre de oppgaver de blir pålagt på en effektiv og god måte. De skal regelmessig delta i praktiske øvelser slik at innlærte ferdigheter vedlikeholdes. Øvelsene skal tilpasses de luftfartøyer som trafikkerer flyplassen og det slokke- og redningsutstyr flyplassen er utrustet med. Øvelsene skal bl.a. omfatte brann i drivstoff under trykk.

*(2) Når lufttrafikk pågår, skal det på store flyplasser og store helikopterplasser være en utrykningsstyrke som er i stand til å overholde innsatstiden og å bemanne utrykningskjøretøyene i henhold til den brann- og redningskategori som til enhver tid er aktuell. Utrykningsstyrken skal også være i stand til å bemanne eventuelle utrykningsbåter og andre utrykningsenheter, og til å bruke flyplassens øvrige slokke- og redningsmateriell.

(3) Flyplassoperatøren skal fastsette hvor mange personer som skal inngå i utrykningsstyrken for hver enkel brann- og redningskategori, og tatt hensyn til de ulike typer luftfartøy som bruker flyplassen.

(4) Alt personell i utrykningsstyrken skal ha tilgang til beskyttende bekledning, pusteutstyr og kommunikasjonsutstyr, slik at de kan utføre tjenesten på en sikker og effektiv måte.

(5) Alt personell i brann- og redningstjenesten skal kunne tåle de fysiske og psykiske belastninger som de vil kunne bli utsatt for under brann- og redningsarbeid. Flyplassoperatøren skal definere minstekrav for fysisk og psykisk helse for det personellet som skal inngå i brann- og redningstjenesten.

(6) Flyplassoperatøren skal utarbeide en plan for oppfølging av flyplassens personell som har deltatt i brann- og redningsarbeid. Planen skal beskrive tiltak for oppfølging av personellet.

§ 17. *Dispensasjon*

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 18. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft fra 1. juli 2006.

§ 19. *Overgangsbestemmelse*

For forskriftens § 8 fjerde ledd gjelder følgende overgangsordning:

Frem til og med 31. desember 2007 kan flyplassoperatøren dimensjonere etter én brann- og redningskategori lavere enn det største flyet som tillates, forutsatt at det flyet har færre enn 700 bevegelser i de tre travleste månedene.

Veiledning til BSL E 4-4 – Del 1

Eksempler, referanser og forklaringer

Henviser til paragrafer og underpunkter i BSL E 4-4

Til § 2 Virkeområde

(2) Flyplass innbefatter helikopterplass.

Til § 4 Organisering

(1) Norge er tilsluttet Chicagokonvensjonen, og plikter å følge standardene og anbefalingene om brann- og redningstjeneste i Annex 14 Vol I og Vol II til konvensjonen. Konvensjonen og annekseene forvaltes av FN-organet ICAO (International Civil Aviation Organization).

Flyredningstjenesten i Norge er organisert i samsvar med Annex 12 til Chicagokonvensjonen. Hovedansvaret for ettersøknings- og redningstjenesten er tillagt Justisdepartementet. Lufttrafikkjentestens enheter er ansvarlig for å initiere ettersøknings- og redningsaksjoner innenfor eget ansvarsområde, samt ivareta nødvendige tiltak fram til det tidspunkt hovedredningssentralene overtar. Lufttrafikkjentestens enheter vil videre assistere hovedredningssentralene i nødvendig grad.

Ansvaret for den lokale ettersøknings- og redningstjeneste er tillagt det stedlige politi. I henhold til norsk brannlov skal enhver kommune ha et brannvesen av en slik størrelse og organisasjon, og med slikt utstyr, at det kan løse de oppgaver som brannvesenet kan ventes å bli stilt overfor, herunder sløkking av brann, redning av mennesker, verdier og materiell med mer.

Veiledning til organisering av brann- og redningstjeneste ved stor flyplass finnes i ICAO Airport Services Manual Part 1.

(2) En flyplassjef kan også lede brann- og redningstjenesten. På store flyplasser og store helikopterplasser må da flyplassjefen ha sin daglige tjeneste på flyplassen.

Til § 5 Lederens ansvar

(1) Den kommunale brannsjef er ansvarlig overfor de kommunale myndigheter for ledelsen av brannvesenets virksomhet innen kommunen. Brannsjefen er følgelig ansvarlig for den branntekniske kontroll av flyplassens etableringer samt ledelse av alt sløkkearbeid, også det som har direkte tilknytning til brann i luftfartøy.

Den enkelte flyplass kan, dersom dette anses formålstjenelig, etter avtale med kommunal brannsjef, forestå ledelsen av sløkkearbeidet ved brann i luftfartøy på eller i den umiddelbare nærhet av flyplassen.

(2) Mennesker har, på samme måte som luftfartøyer, begrensninger i sin ytelsesevne, og disse begrensningene må det tas hensyn til ved utarbeidelse av prosedyrer. For eksempel bør en unngå fremgangsmåter/metoder som er spesielt ulystbetont eller krever ferdigheter som er vanskelige å oppnå og opprettholde.

Prosedyrene må dessuten ta høyde for at mennesker gjør feil ved at prosedyrene inneholder kontrollsystemer som sikrer at menneskelige feil blir avdekket og korrigert før de får flysikkerhetsmessige konsekvenser, jf. også krav til kvalitetssystem, BSL A 1-1.

Ytterligere veiledning om den menneskelige faktor finnes i ICAO Human Factors Training Manual.

(3) Eventuell overtakelse av skadestedsledelse må fremgå av havariplanen, jf. veiledningen del 2 pkt. 5.3.

Til § 7 Havariplan

(1) Nødsituasjoner i denne sammenheng er slike som havari med luftfartøy, hendelser med farlig gods, brann- i

bygninger, naturkatastrofer etc. Nødsituasjoner relatert til sabotasje, flykapring, bombetrusler etc. dekkes av flyplassens sikkerhetsprogram, jf. BSL A 2–1.

(3) Aktuelle instanser på flyplassen er slike som lufttrafikkjentesten, flynavigasjonstjenesten, førstehjelps- og ambulansenhet, politi, fly- og helikopterselskaper, handlingsselskaper, fraktagenter, flyverksteder, cateringsselskaper og andre foretak på flyplassen.

Aktuelle instanser i flyplassens nærområde er foruten politi og brannvesen slike som sykehus, ambulansetjeneste, sjøredningstjeneste, industrivern, frivillige organisasjon og militære enheter.

Til § 8 Dimensjonering

(3) Bestemmelsen gjelder ikke for store helikopterplasser.

Informasjon om overlevelsesmuligheter i vann finnes i forskningsmateriale fra Forsvarets Forskningsinstitutt og i FAA Advisory Circular (AC) 150/5210–13A, Water Rescue Plans, Facilities and Equipment. I FAA-sirkulæret antydes 10 minutter som en gjennomsnittstid for overleving i vann.

Til § 9 Slokke- og redningsutstyr

(4) På en stor helikopterplass med settings- og løfteområde sentrisk på landings- og startområdet, kan stasjonære anlegg være et alternativ til utrykningskjøretøyer.

Til § 10 Slokkemidler

(1) Nærmere beskrivelser av primære og sekundære slokkemidler, herunder spesifikasjon av skumkvalitet A og B, finnes i ICAO Airport Services Manual Part 1. Anerkjente standarder for sekundærslokkemidler finnes i ISO 5923, ISO 7201 og ISO 7202.

Pulveret skal kunne brukes sammen med skummet, dvs. enten ved separat påføring eller ved innblanding i skummet.

Luftfartstilsynet vil kunne godkjenne andre sekundærslokkemidler enn pulver. Ved vurderingen vil anbefalingene i Annex 14 og Airport Services Manual Part 1 legges til grunn.

(5) Bestemmelsen gjelder ikke for store helikopterplasser.

(7) Bestemmelsen gir anledning til å ha en mengde slokkemidler som er lavere enn hva som følger av bestemmelsen for øvrig. Formålet med dette er gi en viss fleksibilitet for flyplasser som for eksempel har svært lav trafikk med flytyper som tilsier en høyere kategori enn hva flyplassens normale trafikk tilsier, og hvor omfanget av personskader ved en eventuell ulykke antas å være mer begrenset enn hva tilfellet er ved trafikk av passasjerfly. Som eksempel på en situasjon hvor bestemmelsen kan tenkes benyttet kan nevnes trafikk av begrenset omfang med fraktfly, dog med unntak av tankfly og andre fraktfly med spesielt brennbar eller eksplosiv last.

Flyplassoperatøren må overfor Luftfartstilsynet godtgjøre gjennom en analyse at det er mulig å opprettholde en akseptabel risiko dersom man reduserer mengden slokkemidler.

Tabell 4 Hvis flyplassen skal tillate trafikk med luftfartøy som er større enn gjennomsnittsluftfartøyet, må mengden vann beregnes på nytt. Veiledningen i hvordan vannmengden beregnes finnes i ICAO Airport Services Manual Part 1.

Til § 11 Innsatstid

(1) Innsatstiden kan forkortes ved for eksempel forberedte kjøreveier (utrykningsveier), samt ved stadige utrykningsøvelser til forskjellige punkter på flyplassens ferdselsområde under skiftende vær- og føreforhold.

Som normale sikt og kjøreforhold kan regnes dagslys, god sikt, ingen nedbør og med uhindrede utrykningsveier som ikke er dekket av vann, is eller snø.

Til § 14 Kommandorom og kommandosentral

Grensesnittet mellom flyplassens brann- og redningstjeneste og den offentlige redningstjeneste, herunder den lokale redningssentral og politiets operasjonssentral, må avklares i havariplanen.

Til § 16 Personell

(1) Detaljer om øvelser og øvingsprogram finnes i ICAO Annex 14 Vol I Attachment A, Airport Services Manual Part 1 Section 16 og i Training Manual Part E– 2.

Slokking av drivstoff under trykk, kan øves ved bruk av andre brennbare stoffer enn flydrivstoff, for eksempel gass.

(2) Verneutstyr må være i henhold til norske verne- og sikkerhetsregler, jf. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og Arbeidstilsynet.

Veiledning til BSL E 4–4 – Del 2

Akseptabel minstestandard

1. Generelt

1.1 Forskrift om brann- og redningstjeneste inneholder formuleringer som tilsier utøvelse av skjønn. Eksempler på slike formuleringer er «raskt fram», «lett tilgjengelig» og «tilstrekkelig». Skjønnnet må både utøves av den som skal etterleve forskriften og av luftfartsmyndigheten som skal føre tilsyn med at

- forskriften blir etterlevd. Dersom det oppstår uenighet er det den myndighet som har fastsett forskriften, dvs. Luftfartstilsynet, som avgjør skjønnsutøvelsen.
- 1.2 Nedenstående veiledning skal gi flyplassoperatøren informasjon for praktisering av forskriften, og angir det sikkerhetsnivå Luftfartstilsynet vil legge til grunn for sin skjønnsutøvelse. Veiledningen angir således en akseptabel minstestandard som flyplassoperatøren kan legge til grunn for sin etterlevelse av forskriften.
- 1.3 I veiledningen brukes «skal» når veiledningen direkte gjengir krav i forskriften. Når det benyttes «må», angis det sikkerhetsnivå Luftfartstilsynet vil legge til grunn for sin skjønnsutøvelse. Uttrykkene «kan» eller «bør» angir en større grad av valgmulighet enn «må». Dersom flyplassoperatøren ønsker å tilfredsstille kravene i forskriften på en annen måte enn det som fremgår av veiledningen, må flyplassoperatøren skape tillit hos Luftfartstilsynet til at samme sikkerhetsnivå kan oppnås som om veiledningen ble fulgt. Dette gjelder særlig de deler der uttrykket «må» er brukt.
- 1.4 *Innholdsfortegnelse*
- 2. *Organisering*
 - 2.1 Generelt
 - 2.2 Organisasjonsformer
 - 3. *Beredskap*
 - 3.1 Generelt
 - 3.2 Beredskapsgrader
 - 3.3 Bemanning
 - 3.4 Endring av beredskap
 - 4. *Tidsfaser*
 - 4.1 Generelt
 - 4.2 Innsatstid
 - 4.3 Kontrolltid og sløkketid
 - 5. *Havariplan*
 - 5.6 Innholdsfortegnelse
 - 5.7 Havarikart
 - 6. *Dimensjonering*
 - 7. *Slokke- og redningsutstyr*
 - 7.1 Generelt
 - 7.2 Enkelt sløkkeutstyr
 - 7.3 Utrykningskjøretøyer
 - 7.4 Redningsutstyr
 - 7.5 Utstyr for spesielle områder
 - 8. *Slokkemidler*
 - 8.1 Valg av slokkemidler
 - 8.2 Lagring
 - 9. *Anlegg for brann- og redningstjeneste*
 - 9.1 Brannstasjon
 - 9.2 Utrykningsveier
 - 9.3 Øvingsfelt
 - 10. *Kommandoforhold og kommandorum*
 - 10.1 Generelt
 - 10.2 Kommandorum
 - 10.3 Mobil kommandoplass
 - 10.4 Overføring av kommando
 - 11. *Sambands- og alarmsystemer*
 - 12. *Personell*
 - 12.1 Utrykningsstyrken
 - 12.2 Varsling og mottak av hjelpestyrker
 - 12.3 Bemanning av kommandorummet
 - 12.4 Minstekrav til fysisk og psykisk helse
 - 12.5 Røykdykkertjeneste
 - 12.6 Opplæring
 - 12.7 Øvelser

2. *Organisering*

2.1 *Generelt*

Brann- og redningstjenesten skal, jf. § 4 (1) være organisert på en slik måte at tjenesten uten unødig tap av tid kan igangsettes på skadestedet dersom et luftfartsuhell skulle oppstå.

Ved organiseringen av brann- og redningstjenesten må det blant annet tas hensyn til:

- Flyplassens størrelse og utforming
- Flyplassens beliggenhet og omgivelser
- Typer luftfartøyer og trafikkmengde
- Trafikkfordelingen over døgnet
- Tilgangen på eksterne ressurser.

2.2 Organisasjonsformer

Brann- og redningstjenesten ved flyplass kan være organisert i henhold til et av nedenstående alternativer:

- Flyplassens eget personell og materiell. Enten separat tjeneste (rene utrykningsmannskaper) eller kombinert tjeneste (der mannskapene også utfører andre oppgaver).
- Personell og/eller materiell som tilhører annen offentlig eller privat innstans, så som Forsvaret, kommunen eller privat firma.
- Kombinasjon av ovennevnte.
- Med begrenset krav til materiell og uten krav til personell. (Gjelder små flyplasser og små helikopterplasser).

3. Beredskap

3.1 Generelt

Brann- og redningstjenestens beredskap avhenger av flyplassens beliggenhet etc. og den type trafikk som tillates, jf. ovenstående pkt. 2.1.

For store flyplasser og store helikopterplasser er det krav til bemanning, mens det for øvrige flyplasser, herunder små helikopterplasser, bare er krav til slokke- og redningsutstyr.

3.2 Beredskapsgrader

Avhengig av situasjonen må nedenstående beredskapsgrader etableres på store flyplasser og store helikopterplasser når lufttrafikk pågår. Se nærmere detaljer under pkt. 6 nedenfor.

<i>Beredskapsgrad</i>	<i>Iverksettes når</i>	<i>Handling</i>	<i>Varsles ved</i>
<i>ALMINNELIG BEREDSKAP</i>	Alminnelig beredskap iverksettes når lufttrafikk pågår.	1. Utrykningsleder påser at utrykningsstyrken har slik beredskap at kravene til innsatstid kan overholdes. 2. Vognførere for bemanning av utrykningskjøretøyene skal være i umiddelbar nærhet av disse	
<i>ØKET BEREDSKAP</i>	Øket beredskap iverksettes når et luftfartøy er i/antas å komme i vanskeligheter som dog er av en slik art at luftfartøyet normalt kan foreta en sikker start eller landing. Eksempler på forhold som tilsier øket beredskap: – Sterk sidevind – Glatt rullebane, kontaminert rullebane eller andre forverringer av baneforholdene. – Redusert sikt som gjør at LTT ikke ser hele manøvreringsområdet.	1. Utrykningskjøretøyene bemannes og kjøres ut på plattformen utenfor garasjen. 2. Den øvrige utrykningsstyrken kalles inn til brannstasjonen. 3. Interne instanser i henhold til havariplanen underrettes om situasjonen.	Telefon/radio
<i>FULL BEREDSKAP</i>	Full beredskap iverksettes når det vites/antas at et luftfartøy har slike vanskeligheter at det er fare for havari.	1. Utrykningskjøretøyene bemannes og kjøres ut til angitt posisjon ved rullebanen. 2. Samtlige mannskaper i henhold til havariplanen møter på sine respektive møteplasser. 3. Politiet varsles, og eksterne hjelpestyrker i henhold til politiets katastrofeplan møter på flyplassen.	Telefon/radio/alarmsystemet
<i>FULL UTRYKNING</i>	Full utrykning iverksettes når et havari har inntruffet.	1. Utrykningskjøretøyene kjører ut til angitt havaristed. 2. Samtlige mannskaper disponeres i henhold til havariplanen	Alarmsystemet

- 3.3 *Bemannings*
Se nedenstående pkt. 12 om personell.
4. *Tidsfaser*
- 4.1 *Generelt*
Brann- og redningstjenestens innsats ved et havari inndeles i et antall tidsfaser fra det tidspunkt alarmen går og til slokking eller redningsarbeidet er fullført. Disse tidsfaser er nærmere beskrevet nedenfor.
- 4.2 *Innsatstid*
- 4.2.1 Med innsatstid menes tiden fra alarmen går til første utrykningskjøretøy har kommet frem til havaristedet og innledet slokke- og/eller redningsarbeidet. Innsatstiden inndeles i:
- Forspenningstid
 - Kjøretid
 - Angrepstid.
- Med *forspenningstid* menes tiden fra alarmen går til første utrykningskjøretøy er bemannet og forlater brannstasjon eller oppstillingsplass. Forspenningstiden bør ikke overstige 30 sekunder.
- Med *kjøretid* menes tiden for utrykningskjøretøyenes forflytning fra utgangspunktet til havaristedet. Kjøretiden skal, jf. § 6 (1) være så kort som mulig. Kjøretiden kan reduseres ved for eksempel forberedte kjøreveier (utrykningsveier) samt ved stadige utrykningsøvelser til forskjellige posisjoner på flyplassen under skiftende vær- og føreforhold.
- Med *angrepstid* menes tiden fra utrykningskjøretøyet har stanset på havaristedet til selve slokke- og/eller redningsarbeidet er begynt. Angrepstiden må ikke innebære forsinkelser og bør aldri overstige 20 sekunder.
- 4.2.2 Tiden til første kjøretøy starter slokkingen bør ikke overstige 90 sekunder. Forskriftens krav til innsatstid innebærer at utrykningskjøretøyer med minimum 50% av tømningsskapasiteten skal, jf. § 11 (2) kunne starte slokkingen innen 120 sekunder. Tiden til øvrige kjøretøyer starter slokkingen må ikke være mer enn 60 sekunder etter at det første kjøretøyet startet slokkingen. Dette må dessuten ses i sammenheng med mengde og kapasitet til første kjøretøy slik at dette ikke går tomt før resten av kjøretøyene kan fortsette slokkingen.
- 4.3 *Kontrolltid og slokkesid*
- 4.3.1 Med *kontrolltid* menes tiden fra det første utrykningskjøretøyet starter slokkingen til brannintensiteten er redusert med 90% innen det såkalte «kritiske området» omkring luftfartøyet. Kontrolltiden bør ikke overstige 60 sekunder.
- Med *slokkesid* menes tiden fra første utrykningskjøretøy starter slokkingen til brannen er helt slokket.
- 4.3.2 Kontrolltiden kan være avgjørende for muligheten til å redde liv. Forsøk og erfaringer viser at 90% av en stor brann i et luftfartøy bør være slokket innen 2–3 minutter for å unngå for høy temperatur inne i luftfartøyet.
5. *Havariplan*
- 5.1 Det skal, jf. § 7 (1) utarbeides en havariplan for alle flyplasser, herunder helikopterplasser. Planen bør inngå som et tillegg til politiets katastrofeplan. Planen må omfatte og regulere totalinnsatsen dersom en nødsituasjon oppstår på eller i flyplassens umiddelbare nærhet, og den kan også omfatte tiltak for å hindre skader på ytre miljø. Dersom flyplassen er omgitt av vann, bløte områder eller vanskelig terreng, skal, jf. § 7 (2) planen også omfatte innsats i disse områdene. Planens geografiske område må inntegnes på et kart med rutenett som kan brukes for posisjonsanvisning.
- 5.2 Havariplanen skal, jf. § 7 (3) omfatte alle aktuelle instanser på flyplassen, så som lufttrafikkjenesten, flynavigasjonstjenesten, eventuell førstehjelps- og ambulansenhet, politi, fly- og helikopterselskaper, handlingselskaper, fraktagenter, flyverksteder, cateringsselskaper og andre foretak på flyplassen.
- Planen bør dessuten koordinere innsatsen med øvrige aktuelle instanser i flyplassens nærområde som, foruten politi og brannvesen, kan være slike som sykehus, ambulansetjeneste, sjøredningstjeneste, industrivern, frivillige organisasjon og militære enheter.
- 5.3 Havariplanen skal, jf. § 7 (1) definere flyplassens ansvar for tiltak dersom en nødsituasjon oppstår på eller i nærheten av flyplassen. Planen må definere hvem som er leder på skadestedet også etter at politi eller brannvesen ankommer skadestedet. Dersom politiet eller brannvesen er skadestedsleder, stilles flyplassens personell og materiellressurser til disposisjon for skadestedsleder. Se for øvrig pkt. 10 nedenfor.
- 5.4 Havariplanen må beskrive politiets og brannvesenets mulighet til rekvirere flyplassens personell og materiellressurser. Den må også inneholde, eller vise til, prosedyre som regulerer flyplassens brann- og redningsberedskap dersom politi eller brannvesen rekvirerer ressurser.
- 5.5 Havariplanen må inneholde en oversikt over flyplassens brann- og redningsressurser, både personell og materiell.

5.6 Eksempel på innholdsfortegnelse for en havariplan:

- 0. *Innledning*
 - 0.1 Innholdsfortegnelse
 - 0.2 Kontrolliste
 - 0.3 Liste over rettelser
 - 0.4 Fordelingsliste
- 1. *Situasjon*
 - 1.1 Generelt
 - 1.2 Ansvarsforhold
 - 1.3 Risiko og sårbarhet
 - 1.4 Planforutsetninger
 - 1.5 Gyldighet
- 2. *Oppdrag*
 - 2.1 Generelt
 - 2.2 Lokale forhold
- 3. *Utførelse*
 - 3.1 Generelt
 - 3.2 Brann- og redningstjenesten
 - 3.3 Lufttrafikkjentesten
 - 3.4 Øvrige instanser på flyplassen
 - 3.5 "
 - :"
 - :"
- 4. *Administrasjon og forsyning*
 - 4.1 Økonomi
 - 4.2 Forpleining
 - 4.3 Personell
 - 4.4 Forsyning
 - 4.5 Informasjon og media
 - 4.6 Debriefing og evaluering
- 5. *Ledelse og samband*
 - 5.1 Ledelse
 - 5.2 Samband
 - 5.3 Rapporter
 - 5.4 Tiltakskort
- Vedlegg*
 - 1. Havarikart
 - 2. Sambandsdiagram
 - 3. Tiltakskort
 - 4. Personelloversikt
 - 5. Materielloversikt
 - 6. Politiets redningsplan for luftfartsulykker
 - 7. Avtale med lokalt brannvesen.

5.7 *Havarikart*

I havariplanen må det inngå et kart over det området hvor flyplassens brann- og redningstjeneste skal kunne settes inn. Kartet må være i en hensiktsmessig målestokk og påført et rutenett som muliggjør raske posisjonsangivelser. Kartet brukes blant annet under utrykning i forbindelse med luftfartsulykker og må således bl.a. være plassert i en lett tilgjengelig utgave (for eksempel på stiv kartong med plastoverflate) i samtlige utrykningsenheter, samt i tårnet og kommandorommet. Bruk av kartet må legges inn når havariplanen øves.

6. *Dimensjonering*

6.1 Dimensjonering av brann- og redningstjenesten skal, jf. § 8 (1) og (4) baseres på de største luftfartøy som tillates å trafikkere flyplassen. For store flyplasser reflekteres dette også i godkjenningsvilkårene der største luftfartøy som kan bruke plassen er angitt med kodebokstav.

Dersom flyplassoperatøren vil tillate et større luftfartøy enn det som ble lagt til grunn for dimensjonering av brann- og redningstjenesten, må tjenestens kapasitet økes slik at den dekker det aktuelle luftfartøyets brann- og redningskategori. Dersom luftfartøyet tilsier større kodebokstav enn

flyplassen er godkjent for, må flyplassoperatøren innhente Luftfartstilsynets tillatelse. Et vilkår for å få slike tillatelser vil være at brann- og redningstjenesten dekker det aktuelle luftfartøyets brann- og redningskategori.

- 6.2 Dersom foreskrevet kapasitet relatert til et luftfartøy ikke kan opprettholdes, for eksempel pga. redusert bemanning eller feil på utrykningskjøretøy, kan det luftfartøyet ikke bruke flyplassen. Om nødvendig må flyplassjefen, eller den som er bemyndiget, kunngjøre flyplassen stengt for det aktuelle luftfartøyet. Slik regulering av trafikken kan formidles av lufttrafikkjentesten på vegne av flyplassjefen.

Ved kortvarig redusert kapasitet, for eksempel mens ekstra personell innkalles eller det gjennomføres vedlikehold eller mindre reparasjoner på et utrykningskjøretøy, kan flyplassjefen allikevel tillate at luftfartøy bruker plassen. Dette forutsetter en skriftlig prosedyre der det fremgår under hvilke forhold (vær, banestatus etc.) redusert kapasitet er akseptabel, hvilke luftfartøyer/operatører dette er aktuelt for, hvilken informasjon som skal gis til fartøysjef, hvem flyplassjefen eventuelt har bemyndiget etc. Prosedyren skal, jf. BSL E 4-1 § 5 (3) d) være behandlet av flytryggingskomiteen, og de flyoperatører som skal omfattes av prosedyren må enten være representert i komiteen med flyoperativ kompetanse eller de må ha uttalt seg skriftlig. Flytryggingskomiteens sammensetning og oppgaver fremgår av BSL E 4-1 § 5 (3).

- 6.3 Når lufttrafikk pågår må brann- og redningstjenesten være dimensjonert i overensstemmelse med aktuelle luftfartøy. Brann- og redningstjenesten må være i stand til å overholde kravene til kapasitet og innsatstid så lenge luftfartøyet befinner seg på flyplassens manøvreringsområde, eller så lenge luftfartøy befinner seg i luften innenfor flyplassens havariområde. Brann- og redningstjenesten må også opprettholde en beredskap som ivaretar innsatstiden i minimum 15 minutter etter en avgang i tilfellet luftfartøyet må returnere.

Kravene til kapasitet og innsatstid må også overholdes dersom det tillates fylling av drivstoff med passasjerer om bord.

- 6.4 Ved anløp eller avgang med luftfartøy som tilsier en lavere brann- og redningskategori enn den kunngjorte, kan brann- og redningstjenestens kapasitet reduseres slik at den bare dekker det aktuelle luftfartøyets kategori. Ved fastsettelse av redusert brann- og redningskategori legges kun luftfartøyets lengde og bredde til grunn, ikke antall bevegelser.

Eksempel: En flyplass har etablert en brann- og redningstjeneste dimensjonert etter brann- og redningskategori 6. Flyplassen har 4 daglige bevegelser med kategori 6 luftfartøy. I forbindelse med disse bevegelsene skal, jf. § 8 (1) og (4) brann- og redningstjenesten være dimensjonert etter brann- og redningskategori 6. På andre tidspunkt har flyplassen bevegelser med kategori 4 luftfartøy. I forbindelse med disse bevegelsene kan brann- og redningstjenesten dimensjoneres etter nivået for brann- og redningskategori 4, selv om kunngjort brann- og redningskategori er 6.

- 6.5 På oppstillingsplattformene skal det, jf. § 9 (2), være eget slokkeutstyr dersom brann- og redningstjenesten ikke er bemannet eller dersom utrykningsstyrken ikke kan tilfredsstille kravet om innledende slokking av drivstoffbrann. I slike tilfeller må det på store flyplasser være annet personell som kan betjene slokkeutstyret på oppstillingsplattformene. Dersom hele eller deler av kravet til slokkeutstyr under klargjøring av luftfartøy skal dekkes av utrykningsstyrken, skal, jf. § 11 (4) kravet til innsatstid for dette (60 sekunder) opprettholdes så lenge klargjøring av luftfartøy pågår.

7. *Slokke- og redningsutstyr*

7.1 *Generelt*

Flyplassen skal, jf. § 9 (1) være utstyrt med slokke- og redningsutstyr i henhold til den brann- og redningskategori som er kunngjort i AIP-Norge.

Det skal, jf. § 9 (5) etableres et system for forebyggende vedlikehold som sikrer at slokke- og redningsutstyret til en hver tid er klart til operativt bruk og at krav til innsatstid overholdes.

7.2 *Enkelt slokkeutstyr*

Alle flyplasser skal, jf. § 9 (1) ha slokke- og redningsutstyr i samsvar med den trafikk som tillates. Plasser som ikke defineres som stor flyplass eller stor helikopterplass, må som et minimum ha kapasitet til innledende slokking av drivstoffbrann i de aktuelle luftfartøy.

Følgende mengder anses retningsgivende for luftfartøy med drivstoff av typen Jet A-1:

– Enmotors fly	12 kg pulverapparat
– Enmotors helikopter	12 kg pulverapparat
– Flermotors fly med tillatt totalmasse under 5700 kg	2 x 12 kg pulverapparat
– Flermotors fly med tillatt totalmasse 5700 kg og over	25 kg pulverapparat på tralle
– Flermotors helikopter med D mindre enn 15 m	2 x 12 kg pulverapparat
– Flermotors helikopter med D lengre enn 15 m	25 kg pulverapparat på tralle.

Der helikopterets største utvendige mål når alle rotor er i gang («fra rotortupp til rotortupp»).

For luftfartøy med drivstoff av typen *AVGAS (bensin)* dobles ovenstående mengder.

Inntil halvparten av pulveret kan erstattes av CO₂, men da med dobbel mengde, dvs. at hver kilo pulver må erstattes av to kilo CO₂.

7.3 *Utrykningskjøretøyer*7.3.1 *Kjøreegenskaper og fremkommelighet*

Utrykningskjøretøyenes kjøreegenskaper og fremkommelighet må tilpasses de lokale forhold. I tillegg til å kunne komme fram overalt på fast grunn innenfor sikkerhetsområdet, må kjøretøyene også kunne benytte utrykningsveiene. Dersom det er vann eller bløte områder innenfor sikkerhetsområdet, og utrykningskjøretøyene også skal, jf. § 8 (2) dekke kravet til slokke- og redningsutstyr innenfor slike områder, må kjøretøyene ha fremkommelighet deretter. Når det er snø, må kjøretøyene kunne komme så langt at et havaristed innenfor sikkerhetsområdet kan nås med skumkanonen. I beregningen kan det tas hensyn til at store snømengder vil begrense hvor langt et fly går utenfor rullebanen.

Kjøretøyene må kunne nå en topphastighet på fast dekke og flat vei på minst 110 km/time, med mindre kjøredistansene er så korte at innsattstiden allikevel kan overholdes med god margin.

Kjøretøyene må dessuten vanligvis

- ha drift på alle hjul med tilhørende differensialsperrer eller tilsvarende anordninger,
- fungere sikkert innenfor flyplassens aktuelle temperaturområde, vanligvis fra – 30 °C til + 30 °C.

Skal, jf. § 8 (2) utrykningskjøretøyene også dekke fremkommelighet i vanskelig terreng, må kjøretøyene vanligvis også

- kunne kjøre i helning på 20 i side og 40 i lengderetning.
- ha på- og avkjøringsvinkler på 30 foran og bak og mellom hjulakslingene.

7.3.2 *Slokkeutstyr*

Utrykningskjøretøyene må til sammen ha tankkapasitet slik at de kan ha med den mengde slokkemidler som følger av forskriften. I tillegg skal pumpe- og tømme kapasitet minimum tilfredsstillende kravene i forskriftens § 9 figur 4.

Utrykningskjøretøyene skal merkes i henhold til BSL E 4–1 § 8 (2) bevegelige hindre. I tillegg skal utrykningskjøretøyene i henhold til Vegdirektoratets krav utstyres med sirene og blinkende blått lys, jf. BSL 4–1 § 8 (2) b, merking av hinder.

Kontroll og vedlikehold:

- Utrykningskjøretøyene må vedlikeholdes slik at de alltid er klare for utrykning
- Alle utrykningskjøretøyer må kontrolleres hver dag i henhold til produsentenes anvisninger. Sjekkliste for hvert utrykningskjøretøy skal føres og dokumenteres.
- Minimum en gang per måned må skumbilen med pumpe system, inklusive slanger, prøvekjøres.
- Minimum en gang per kvartal må våt eller tørr sugeprøve utføres. Kontrolldata innføres i egen logg.
- Utrykningskjøretøyene må vedlikeholdes i henhold til produsentenes anbefalinger.
- Feil eller mangel som oppdages under kjøring eller ved kontroll, må repareres eller utbedres straks.
- Minimum en gang per år må aggregat for pulver (montert i utrykningskjøretøy) utløses, tømmes helt og rengjøres.
- Minimum en gang per år må hele skumbilens produksjonssystem tømmes og rengjøres.
- Håndslukkeapparater må kontrolleres etter produsentens anvisninger, og kontroll dato påføres apparatet.
- All kontroll og alt vedlikehold må dokumenteres.

7.4 *Redningsutstyr*7.4.1 *Diverse utstyr*

På flyplasser med utrykningskjøretøyer, jf. § 9 (3) og (4) må følgende utstyr som et minimum være plassert på utrykningskjøretøyene (gjelder totalt antall fordelt på utrykningskjøretøyene).

	<i>Brann- og redningskategori</i>							
	<i>1 og 2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>
Havarisag	1	1	1	2	2	2	3	3
Wire og boltekutter	1	1	1	2	2	3	3	3
Slagspett, av type galvanisert stål med herdet spiss	1	1	1	2	2	3	3	3
Havariøks med isolert stålskaft	1	2	3	3	3	4	4	4
Lysaggregat minimum 1000 W	1	1	1	1	1	1	1	2
Håndlykter	2	2	2	4	5	5	6	6
Pressluftapparater med lungeautomater	–	–	–	4	4	4	4	4
To leddet aluminiumsstige (8 – 10m)	1	1	1	2	2	2	3	3
Håndslukkeapparat	1	1	1	1	2	2	3	3
Beredskapskoffert for enkel Førstehjelp	1	2	4	6	6	6	10	15
Havarikniv	2	2	2	2	2	4	4	4

Følgende utstyr må i tillegg til utstyret på utrykningskjøretøyene være tilgjengelig på *flyplasser med utrykningskjøretøyer*:

	<i>Brann- og redningskategori</i>							
	<i>1 og 2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>
Ekstra pressluftapparater	–	–	–	3	3	3	3	3
Verktøymappe for vedlikehold av pressluftapparat	–	–	–	1	1	1	1	1
Trykkmåler til pressluftapparater	–	–	–	1	1	1	1	1
Kompressor for fylling av pressluft	–	–	–	1	1	1	1	1
Redningstelt, ca. 40 m ² , med varmeaggregat	–	–	–	1	1	1	1	1
Sykebårer	5	10	25	25	50	50	75	75
Ulltepper	10	20	50	50	100	100	150	150

Følgende utstyr må være tilgjengelig på *flyplasser, herunder helikopterplasser, uten utrykningskjøretøyer*: Utstyret skal, jf. § 6 (3) være godt merket og lett tilgjengelig og bør oppbevares sammen med eller ved siden av slokkeutstyret, jf. pkt. 7.2.

- Vernehansker 1 par
- Førstehjelpsveske 1 stk.
- Håndlykter 2 stk.

Førstehjelpsvesken bør inneholde forbindelsessaker, plaster, sterile kompresser, desinfiserende midler, saks m.m.

I tillegg bør følgende være tilgjengelig på flyplasser uten utrykningskjøretøyer:

- Hjelm m/visir 1 stk.
- Vernestøvler 1 par
- Wire- og boltekutter 1 stk.
- Kubein/brekkjern 1 stk.
- Havarisaks 1 stk.
- Havarikniv 1 stk.
- Sykebårer 2 stk.
- Ulltepper 4 stk.

I vurderingen av om det ovennevnte utstyret bør være tilgjengelig, kan det tas hensyn til hvorvidt deler av utstyret forsvarlig kan oppbevares utendørs, eller der hvor personell oppholder seg (for eksempel ved flyplasser hvor det er etablert baser, pasientmottak osv).

7.4.2 *Personlig utstyr*

Alle som inngår i utrykningsstyrken skal, jf. § 16 (4), ha tilgang til beskyttende bekleddning, pusteutstyr og kommunikasjonsutstyr, slik at de kan utføre tjenesten på en sikker og effektiv måte.

Eksempler på personlig utstyr for personell i utrykningsstyrken:

- Utrykningsdrakt – kjeledress av brannhemmende materiale
- Hjelm med visir
- Hansker av lær med høy mansjett
- Røykmaske, eventuelt røykdykkermaske for røykdykkere
- Vernestøvler av gummi eller lær
- Lommelykt
- Underbekleddning for røykdykkere.

Alt personlig utstyr må oppbevares lett tilgjengelig og skal, jf. § 9 (5) vedlikeholdes slik at det til enhver tid i full orden og klart til bruk.

Personlig verneutstyr må tilfredsstillende krav i henhold til norske verne- og sikkerhetsstandarder, jf. arbeidsmiljøloven, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) krav til personlig verneutstyr samt Arbeidstilsynets krav til konstruksjon og bruk av personlig verneutstyr på arbeidsplassen.

7.4.3 *Kontroll og vedlikehold*

Flyplassoperatøren skal gjennomføre forebyggende vedlikehold av utrykningskjøretøyene og øvrig slokke- og redningsutstyr slik at utstyret til enhver tid er i god stand og klart til bruk, jf. § 9 (5). Kontroll og vedlikehold bør utføres etter produsentenes anvisninger, og må dokumenteres. Håndslukkeapparater, førstehjelpsutstyr etc. bør kontrolleres minst årlig.

7.5 *Utstyr for spesielle områder*

7.5.1 *Generelt*

Behovet for spesielle fartøyer, kjøretøyer og slokke- og redningsutstyr for vann, bløte områder og vanskelig terreng må tilpasses de lokale forhold. Slokkeutstyr kreves ikke for havari i vann, men dersom det er øyer innenfor havariplanområdet er det nødvendig med slokkekapasitet minst tilsvarende det som fremgår av pkt. 7.2 ovenfor.

7.5.2 *Fartøyer*

Fartøyer, som inn går i brann- og redningstjenesten, må være dimensjonert for å kunne operere innenfor det området som fremgår av havariplanen, og være utstyrt med hensiktsmessig verktøy, lysaggregat, sanitetsutstyr, redningsflåter, redningsvester, livliner etc. Flåtene må ha kapasitet tilsvarende antall personer om bord i dimensjonerende luftfartøy. Dersom et fartøy, som for øvrig er hensiktsmessig, er for lite til å transportere alle flåtene, kan resten av flåtene oppbevares på land på en slik måte at de enkelt og raskt kan bringes ut til havaristedet. Fartøyene må kunne operere under vanlige værforhold for flyplassen. Gjennomsnittlig vindstyrke for den måned som har mest vind, bør være dimensjonerende.

7.5.3 *Kjøretøyer*

Beltevogner, eller andre terrenggående kjøretøyer, kan være hensiktsmessig for bløte områder og gruntvannsområder. Slike kjøretøyer, når de inngår i brann- og redningstjenesten, må være utstyrt med hensiktsmessig slokkeutstyr, verktøy, lysaggregat, redningsutstyr etc. Slokkeutstyret må minst ha kapasitet tilsvarende det som fremgår av pkt. 7.2 ovenfor.

8. *Slokkemidler*

8.1 *Valg av slokkemidler*

Ved valg av slokkemiddel skal, jf. § 10 (1) følgende krav tilfredsstilles:

- at slokkemidlene er så effektive som mulig for slokking og kontinuerlig kontroll av brann i fly,
- at de kan benyttes sammen med andre slokkemidler.

Følgende slokkemidler er aktuelle:

- Vann
- Skum (kvalitet A eller B)
- Pulver, natrium eller kaliumsbase
- Karbondioksyd (CO₂).

Angående krav til slokkemidler, se veiledningen del 1 til § 10. Se også ICAO Annex 14 Chap 9 Table 9–2.

8.2 *Lagring*

Slokkemidler skal, jf. § 10 (6) lagres slik at slokkeegenskapene ikke forringes. Det må tas hensyn til temperatur etc, og produsentens anvisninger, bla. med hensyn til lagringstid, må følges.

9. *Anlegg for brann- og redningstjenesten*

9.1 *Brannstasjon*

9.1.1 *Generelt*

Brannstasjonen bør plasseres og utformes i henhold til de anbefalinger som fremgår av ICAO Airport Services Manual Part 1 (Doc 9137–AN/898) Chapter 9.

9.1.2 *Plassering*

Brannstasjonen må plasseres slik at kravet til innsatstid overholdes, og den bør plasseres slik at det oppnås fri sikt over hele ferdselsområdet og inn- og utflygingssektorene.

9.1.3 *Utforming*

Brannstasjonen må som et minimum inneholde:

- Vaktrom med opplegg for sambands- og alarmsystemer (jf. § 15)
- Oppvarmet garasjeanlegg med automatiske dører og tilpluggingsmuligheter for lading og oppvarming av utrykningskjøretøy.

Dessuten bør den inneholde:

- Oppvarmet lager for slokkemidler og anlegg for hurtigfylling
- Oppvarmet lager for redningsutstyr, herunder utrykningsbåt og annet spesielt utstyr
- Oppholdsrom og spisefasiliteter
- Toalett
- Dusj og garderobe.

9.2 *Utrykningsveier*

Det vises til forskriftens § 12 som gir mange detaljer.

Utrykningsveiene må utformes slik at alle aktuelle utrykningsenheter kan komme fram, og det må også tas hensyn til ambulanser og kommunale brann- og redningsbiler. Det må anlegges møteplasser og snuplasser som muliggjør toveis trafikk.

Dersom terrenget er slik at veier for vanlige utrykningskjøretøyer ikke kan anlegges, må det ryddes og utbedres slik at det spesielle utstyret slike plasser skal ha, kan komme ut til de samme avstander, dvs. 1000 m for flyplasser i kategori 4–10 og 500 m for øvrige flyplasser og helikopterplasser. Dersom det er vann i området, må det være mulig å komme fram og sette ut båter og utstyr. Se pkt. 7.5 ovenfor.

Utrykningsveiene skal, jf. § 12 (2) brøytes vinterstid, og det må settes opp merkestikker eller lignende slik at veiene er synlige også om de er gjensnødd. For prioritering av brøyting av utrykningsveier vises til BSL E 4–2, veiledningens del 2 pkt. 3.2.2.

9.3 *Øvingsfelt*

9.3.1 Flyplassoperatøren må enten etablere øvingsfelt for brann- og redningstjenesten på flyplassområdet eller i nærheten, eller inngå avtale med annen operatør som har øvingsfelt. Dersom den siste løsningen velges, kan den mest avanserte treningen skje utenfor flyplassen, mens forenklete øvinger skjer på flyplassens eget øvingsfelt.

Øvingsfeltet, eller feltene, må være slik utformet og utstyrt at utrykningspersonellet kan gis nødvendig trening, samt tilfredsstillende minimumskravene til opplæring.

9.3.2 Øvingsfelt på flyplassområdet må plasseres slik at det ikke utgjør et hinder (jf. aktuell forskrift om utforming), og slik at det ikke får noen innvirkning på navigasjonsanlegg eller andre anlegg på eller i nærheten av flyplassen.

10. *Kommandoforhold og kommandorum*

10.1 *Generelt*

Dersom det fremgår av havariplanen, skal det på store flyplasser skal, jf. § 14 (1), være tilgjengelig et permanent kommandorum, og det må til enhver tid være klart til innsats. Kommandorommet for redningstjenesten ved en luftfartsulykke kan med fordel kombineres med tilsvarende fasiliteter til bruk ved ulovlige anslag; flykapring, bombetrussel og lignende. Noen nødsituasjoner vil også kreve en mobil kommandoplass på selve stedet for ulykken eller hendelsen.

10.2 *Kommandorum*

Et kommandorum kjennetegnes vanligvis av

- at det er et forberedt lokale med nødvendig innredning og utstyr og
- at det bemannes av personell som
 - skal assistere skadestedsleder og
 - foreta den overordnede koordinering av de ressurser som settes inn.

Fra kommandorommet bør det være god oversikt over ferdselsområdet og den isolerte oppstillingsplassen.

Et kommandorum må utstyres med nødvendige planer, kart, data- og sambandsutstyr, og utstyret må kontrolleres jevnlig slik at det til enhver tid er klart til bruk.

10.3 *Mobil kommandoplass*

En mobil kommandoplass kjennetegnes vanligvis av

- at den raskt kan etableres på skadestedet, og
- at den kan tjene som kommando- og sambandscenter for skadestedsleder.

Det er allment erkjent at en kommandoplass kan være nødvendig på et skadested, spesielt dersom skadestedet er av et visst omfang og utenfor selve flyplassområdet. Skadestedets omfang vil bl.a. avhenge av befolkningstettheten i inn- og utflygingsområdene og luftfartøyenes størrelse. Hvilke flyplasser som eventuelt vil trenge mobil kommandoplass, må avklares i dialog mellom Luftfartstilsynet og den aktuelle flyplassoperatør.

Den eventuelle mobile kommandoplassen må kunne utplasseres så raskt som mulig etter at den innledende slokke- og redningsinnsats er påbegynt, og være klart til bruk for skadestedsleder når de tilkalte ressurser begynner å innfinne seg. Den må derfor til enhver tid stå ferdig utstyrt med nødvendige planer, kart, data- og sambandsutstyr, og den må kontrolleres jevnlig slik at den er i orden. Videre bør den mobile kommandoplassen ha en farge eller merkes på annen måte slik at den er godt synlig i terrenget.

10.4 *Overføring av kommando*

Den første som tar kommando over et skadested på eller i nærheten av flyplassen vil vanligvis være flyplassoperatørens utrykningsleder. Etter hvert som øvrige ressurser innfinner seg, kan ledere fra politi eller brannvesen være aktuelle til å overta skadestedsledelsen. Ved eventuell overføring av kommando, bør flyplassoperatørens utrykningsleder inngå i ledergruppen som den nye skadestedslederens faglige rådgiver. Slike overføringer av kommando må være klart beskrevet i havariplanen og øves jevnlig.

Erfaringer viser at overføring av kommando er et kritisk ledd, og øving bare hvert annet år i forbindelse med en katastrofeøvelse vil ikke være tilstrekkelig. Dersom overføring av kommando fra flyplassoperatørens utrykningsleder til leder fra politi eller brannvesen inngår i havariplanen, må flyplassoperatøren inngå avtale med politi eller brannvesen om at dette øves minst halvårlig. Dersom flyplassoperatøren ikke når fram med dette, må forholdet legges fram for Luftfartstilsynet.

11. *Sambands- og alarmsystemer*

11.1 *Samband*

Flyplassen må ha hensiktsmessige og funksjonelle sambandssystemer som sikrer godt samband mellom brannstasjonen(e), kontrolltårn og utrykningskjøretøyene, mellom kommandorommet og eventuell mobil kommandoplass, samt til alle instanser som deltar ved en nødsituasjon. Sambandssystemene og bruken av disse må være beskrevet i flyplassens havariplan. Sambandssystemene må være tilpasset flyplassens størrelse, disponible ressurser og andre lokale forhold som kan være av betydning.

11.2 *Alarmsystemer*

Alarmsystemet for en stor flyplass kan være alarmklokke, sirene eller annen lyd eller lysanordning som gir tilstrekkelig lyd/lys til å kunne oppfattes på alle de steder personellet i utrykningsstyrken kan oppholde seg

Anordning på store flyplasser for alarmering av brann- og redningstjenesten, jf. BSL E 4-4 § 9 (2) kan være utløserknapp for det ordinære alarmsystemet. Slike knapper må være lett synlige og tilgjengelige og godt merket.

12. *Personell*

12.1 *Utrykningsstyrken*

Kravene til bemanning av utrykningsstyrken omfatter

- utrykningsleder, jf. BSL E 4-4 § 4 (3)
- øvrig del av styrken, jf. BSL E 4-4 § 16 (2).

Utrykningsleder skal, jf. § 4 (3) lede slokke- og redningsarbeidet på skadestedet, og kan derfor ikke inngå i den del av utrykningsstyrken som utfører selve slokke- og redningsarbeidet. Sagt på en annen måte: Utrykningsleder må ikke være sjåfør på noen av de kjøretøyene som inngår i beregningen av mengde slokkemidler og tømmekapasitet, og tjenesten må være slik organisert at utrykningsleder kommer først fram til skadestedet, for eksempel ved at han sitter på hurtigutrykningsbilen eller har egen bil.

12.2 *Varsling og mottak av hjelpestyrker*

Den første varslingsfasen av avgjørende, og må gjennomføres av kvalifisert personell samtidig som utrykningen pågår. Flere løsninger er mulig, herunder bemanning av vaktrommet i brannstasjonen, jf. pkt. 9.1.3 ovenfor, eller kommandorommet, jf. pkt. 10.2 ovenfor.

Tilkalte ressurser (flyplasspersonell, brannvesen, politi, ambulanser, hjelpekorps etc.) ankommer vanligvis i løpet av 10 minutter. Mottak av disse ressursene er neste avgjørende fase. Hvordan den organiseres, vil variere fra flyplass til flyplass, men avgjørende vil være å gi styrkene adgang til flyplassområdet og en første veiledning.

12.3 *Bemanning av kommandorommet*

Kommandorommet bemannes av flyplassjefen, politimesteren og brannsjefen, eller deres representanter, samt sambands- og støttepersonell. Dette innebærer at politiet oppretter lokal redningssentral (LRS) i kommandorommet.

12.4 *Minstekrav til fysisk og psykisk helse*

Personellet i brann- og redningstjenesten skal, jf. § 16 (5) kunne tåle de fysiske og psykiske belastninger som de vil kunne bli utsatt for under brann- og redningsarbeid, og flyplassoperatøren skal, jf. § 16 (5) fastsette og dokumentere minstekrav for fysisk og psykisk helse. Dette gjelder spesielt personellet i utrykningsstyrken.

Minstekravene må fastsettes i samarbeide med medisinske sakkyndige, for eksempel bedriftslege, og flymedisinsk institutt bør konsulteres. For personell som kom inn under den tidligere forskrift om medisinske krav for personell i brann- og havaritjenesten, bør disse kravene videreføres.

For personell som ikke inngår i utrykningsstyrken, men som for eksempel skal gjennomføre varsling og mottak av hjelpestyrker kan kravene reduseres.

12.5 *Røykdykkertjeneste*

12.5.1 Forskriften krever at alle i utrykningsstyrken skal, jf. § 16 (4) ha beskyttende bekledning, pustestyr og kommunikasjonsutstyr slik at de kan utføre tjenesten på en sikker og effektiv måte. For å tilfredsstillende dette kravet må utrykningsstyrken i noen situasjoner kunne utføre røykdykkertjeneste. Behovet for røykdykkertjeneste har sammenheng med luftfartøyets størrelse på den måten at gjennomlysning av et stort luftfartøy stiller andre krav enn gjennomlysning av et lite. I Norge har det vært krevd røykdykkertjeneste ved alle flyplasser i brann- og redningskategori 5 og høyere, og Luftfartstilsynet anser fortsatt dette som en tilfredsstillende norm.

12.5.2 En røykdykkertjeneste må tilfredsstillende kravene i Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskaps (DSB) veiledning (HR-2074), og røykdykkerpersonellet skal i tillegg til bestemmelsene i § 16 (4) tilfredsstillende de helsekrav og fysiske krav som til enhver tid fremgår av gjeldende forskrifter for røyk- og kjemikaliedykking.

I henhold til DSBs veiledning kreves et minimum på fire innsatsmannskaper; to røykdykkere, en utrykningsleder og en pumpekjører. Utrykningsleder kan lede og være sikringsmann for røykdykkerne, mens pumpekjøringen utføres av en sjåfør.

12.6 *Opplæring*

12.6.1 *Utrykningsstyrken*

Personell som inngår i utrykningsstyrken kan for eksempel gjennomgå følgende opplæring:

- Norges brannskoles brevkurs i brannvern
- I løpet av første tilsettingsår; et innføringskurs samt opplæring i tjenesten herunder deltakelse i hensiktsmessige øvelser.

- Grunnkurs i brann- og redningstjeneste av ca. 3 ukers varighet som inneholder
 - slokke- og redningstjeneste
 - flykjenning
 - førstehjelp
 - organisasjon og bestemmelser
- Oppdateringskurs hvert 4. år.

Personell som inngår i utrykningsstyrken for kortere tid, vikarer og lignende, skal, jf. § 16 (1) ha tilstrekkelig opplæring og øving til å kunne utføre de oppgaver de blir pålagt. Foruten deltakelse i hensiktsmessige øvelser, må de gjennomgå teoretisk opplæring, for eksempel ovennevnte innføringskurs.

12.6.2 Røykdykkere

Røykdykkere må gjennomgå et røykdykkerskurs ved Norges Brannskole eller et likeverdig kurs.

Hvis ikke etterleves ikke kravene i forskrift om røyk og kjemikaliedykking, og det vil også kunne bli problemer med å komme inn på kurs i brann- og redningstjeneste fordi kursarrangører forlanger dokumentasjon fra slik opplæring.

12.6.3 Utrykningsleder

Utrykningsleder må gjennomgå samme opplæring som øvrig personell i utrykningsstyrken. Dessuten kan for eksempel utrykningsleder gjennomgå:

- Lederkurs i brann- og redningstjeneste av ca. 3 ukers varighet som inneholder
 - ledelse
 - instruksjon
 - slokke- og redningstjeneste
 - skadestedsledelse
 - organisasjon og bestemmelser
 - sikkerhetsregler
 - katastrofepsykiatri.
- Videregående kurs i skadestedsledelse av ca. 1 ukes varighet.

12.6.4 Leder for brann- og redningstjenesten

Leder for brann- og redningstjenesten kan for eksempel gjennomgå følgende opplæring:

- Norges brannskoles brevkurs i brannvern
- Sjefskurs i brann- og redningstjeneste av ca. 3 ukers varighet som inneholder:
 - slokke- og redningstjeneste
 - flykjenning
 - skadestedsledelse
 - organisasjon og bestemmelser
 - sikkerhetsregler
 - katastrofepsykiatri.
- Oppdateringskurs hvert 4. år.

12.6.5 Dokumentasjon

Gjennomført opplæring må dokumenteres på en hensiktsmessig og oversiktlig måte, og dokumentasjonen bør oppbevares i minst 2 år.

12.7 Øvelser

12.7.1 Alle som inngår i utrykningsstyrken må delta i minst følgende øvingsvirksomhet:

Månedlig:

- Én brannslukkeøvelse
- Én utrykningsøvelse.

Utrykningsøvelser bør initieres av lufttrafikkjentesten, og minst 4 pr. år må være i mørke eller dårlig sikt. Dersom det inngår båter eller andre spesialkjøretøyer i utrykningsstyrken, må utrykningsøvelsene også omfatte disse.

Kvartalsvis:

- Minimum 4 ganger i året må alle vognførere kjøre utrykningskjøretøyene på veiene utenfor flyplassen, spesielt innenfor havariplanområdet. Dersom noen av kjøretøyene ikke er godkjent for offentlig veg, må politiets tillatelse innhentes og omfanget av øvelsene tilpasses politiets anvisninger.

Hensikten med den ovennevnte kjøringen er å bli kjent med forholdene.

- Personell som utøver røykdykkerinnsats må minst gjennomføre 4 røykdykkerøvelser i året, herav minst én varm øvelse.

Halvårlig:

- Én førstehjelpsøvelse

- Én havariplanøvelse hvor alle innstanser på flyplassen som inngår i havariplanen deltar. Samtlige utrykningsledere må øve skadestedsledelse minst 2 ganger i året, jf. pkt. 10.4 over.

Hensikten med havariplanøvelsene er både å verifisere at flyplassens havariplan er effektiv og fungerer etter hensikten, jf. § 7 og pkt. 5 over, og å sikre at utrykningslederne får øvet skadestedsledelse av et visst omfang, herunder mottak av hjelpestyrker og optimal disponering av tilgjengelige ressurser.

- 12.7.2 Flyplassjefen skal, jf. § 16 (1) anmode politiet om å gjennomføre katastrofeøvelse på flyplassen hvert annet år. Dersom flyplassjefen ikke når fram med dette, må forholdet legges fram for Luftfartstilsynet.
- 12.7.3 Alle øvelser på alle nivåer må dokumenteres på en hensiktsmessig og oversiktlig måte, og dokumentasjonen bør oppbevares i minst 2 år.
- 12.7.4 Det må etableres et system for evaluering av øvelsene som bl.a. sikrer at alle impliserte innstanser får kjennskap til de erfaringer som gjøres gjennom øvelsene.

19. mai Nr. 546 2006

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. mai 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4 og § 8, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 91. Kunngjort 26. mai 2006.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 49 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 49. *Oppmaling av torsk, hyse, sei og vassild*

(1) Det er forbudt å fiske eller lande torsk, hyse, sei, kystbrisling og vassild til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr.

§ 59 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 59. *Adgang til å fiske med småmasket bunntål i området mellom 4 og 12 nautiske mil*

(1) Fartøy under 34 meter største lengde, og med en bruttotonnasje under 250 etter 1947-konvensjonens måleregler og under 500 etter 1969-konvensjonens måleregler, kan drive trålfiske etter vassild, skolest og kolmule med småmasket bunntål i området mellom 6 og 12 nautiske mil sør for 67° 10' N. Fartøy nevnt i første punktum og som i tillegg til vassildtråltillatelse har adgang til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N, kan i perioden fra og med 1. april til og med 30. september drive trålfiske etter vassild med småmasket bunntål mellom 4 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene i området mellom 64° 00' N og 67° 10' N.

§ 62 overskriften skal lyde:

§ 62. *Adgang til å drive fiske med stormasket bunntål i området mellom 4 og 12 nautiske mil bestemte tider av året*

§ 62 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) I området mellom 4 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål for trålere som leverer fisken fersk for videre bearbeiding i land, fra og med 15. april til og med 30. september avgrenset av følgende posisjoner:

1. mellom 23° 00' Ø og 24° 00' Ø
2. mellom 27° 30' Ø og 29° 45' Ø
3. mellom 30° 10' Ø og 31° 30' Ø.

§ 74 overskriften og første kolon skal lyde:

§ 74. *Spesielle merkebestemmelser utenfor 4 nautiske mil*

Garn- og lineredskap som står i sjøen i Norges sjøterritorium utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene og økonomiske sone, skal være merket slik:

II

Endringene trer i kraft straks.

19. mai Nr. 547 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. mai 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 26. mai 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endring:

Ny § 26a skal lyde:

§ 26a. Fangstrappertering og prøvetaking for trålere

Ferskfisktrålere som fisker i området mellom 4 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene i henhold til forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelsen av fisket i sjøen § 62 fjerde ledd, pålegges ukentlig fangstrappertering. Fangstrappertertene sendes Fiskeridirektoratet hver mandag.

Fartøy som nevnt i første ledd pålegges å samle inn prøver av ørestein fra 20 torsk per uke fra disse områdene. Det skal føres inn i fangst dagboken når prøven er tatt og fra hvilket hal. Prøvene skal sendes Havforskningsinstituttet.

II

Endringen trer i kraft straks.

22. mai Nr. 548 2006**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa i Russland.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 22. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2005/933/EF). Kunngjort 26. mai 2006.

I

I forskrift 13. oktober 2005 nr. 1199 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa i Russland gjøres følgende endring:

I forskriftens hjemmelsfelt skal siste parentes lyde:

(vedtak 2005/693/EF, vedtak 2005/740/EF og vedtak 2005/933/EF)

II

Endringen trer i kraft straks.

22. mai Nr. 549 2006**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med innførsel av fjær fra visse tredjeland.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 22. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/183/EF). Kunngjort 26. mai 2006.

I

I forskrift 19. januar 2006 nr. 40 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med innførsel av fjær fra visse tredjeland gjøres følgende endring:

I forskriftens hjemmelsfelt skal siste parentes lyde:

(vedtak 2006/7/EF og vedtak 2006/183/EF)

II

Endringen trer i kraft straks.

22. mai Nr. 550 2006**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa ved innførsel av fugler holdt i fangenskap fra visse tredjeland.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 22. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/79/EF). Kunngjort 26. mai 2006.

I

I forskrift 21. november 2005 nr. 1297 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa ved innførsel av fugler holdt i fangenskap fra visse tredjeland gjøres følgende endring:

I forskriftens hjemmelfelt skal siste parentes lyde:
(vedtak 2005/760/EF og 2006/79/EF)

II

Endringen trer i kraft straks.

22. mai Nr. 551 2006**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa ved innførsel av burfugl i privat eie fra visse tredjeland.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 22. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/79/EF). Kunngjort 26. mai 2006.

I

I forskrift 23. januar 2006 nr. 66 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med aviær influensa ved innførsel av burfugl i privat eie fra visse tredjeland gjøres følgende endring:

I forskriftens hjemmelfelt skal siste parentes lyde:
(vedtak 2005/759/EF, vedtak 2005/862/EF og vedtak 2006/79/EF)

II

Endringen trer i kraft straks.

24. mai Nr. 552 2006**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, fuglevilt, oppdrettsfugler og strutsefugler samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter fra disse, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 24. mai 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/354/EF). Kunngjort 26. mai 2006.

I

I forskrift 16. september 2005 nr. 1050 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, fuglevilt, oppdrettsfugler og strutsefugler samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter fra disse, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease gjøres følgende endringer:

I forskriftens hjemmelfelt skal siste parentes lyde:
(vedtak 2005/648/EF, vedtak 2006/263/EF og vedtak 2006/354/EF)

I vedlegget tilføyes:

Det administrative distriktet Burgas, unntatt kommunene Burgas og Sungurlare.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. mai Nr. 553 2006**Forskrift om endring i forskrift om arbeidstid for sjåførere og andre innenfor vegtransport.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 22. mai 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 21 annet ledd og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 10–12 sjette ledd. Kunngjort 30. mai 2006.

I

I forskrift 10. juni 2005 nr. 543 om arbeidstid for sjåførere og andre innenfor vegtransport gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 10. juni 2005 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 21 annet ledd og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 10–12 sjette ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24d (direktiv 2002/15/EF).

§ 9 annet ledd skal lyde:

Ved tvist om rett til redusert arbeidstid gjelder bestemmelsene i arbeidsmiljøloven § 10–13.

Overskriften før § 20 skal lyde:

Tilsyn og straff mv.

§ 20 skal lyde:

Arbeidstilsynet, politiet og Regionvegkontoret er tilsynsmyndigheter i samsvar med de respektive hjemmelslover.

§ 21 skal lyde:

Overtredelse av denne forskriften eller vedtak truffet i medhold av den kan straffes etter vegtrafikkloven § 31 og arbeidsmiljøloven kap. 19.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. mai Nr. 554 2006**Forskrift om beskyttelse av produktbetegnelsen Fjellmandel fra Oppdal som Beskyttet geografisk betegnelse.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 26. mai 2006 med hjemmel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunngjort 30. mai 2006.

§ 1. Beskyttet produktbetegnelse

Fjellmandel fra Oppdal.

§ 2. Rettmessig bruker

Fjellmandel Oppdal BA.

§ 3. Vilkår for bruk av produktbetegnelsen

1. *Produktbeskrivelse:* Fjellmandel fra Oppdal er mandelpotet dyrket i et nærmere avgrenset område i Oppdal kommune.

Mandelpotet er en halvsein matpotetsort som har ekstra god kvalitet forutsatt riktige dyrkingsforhold. Knollene er meget lange, svakt flattrykte, ofte krokete, slette og jamne og med grunne grohull. Potetene har hvit skallfarge og gul kjøttfarge. Blåskjær kan forekomme i skallet og av og til i kjøttet. Fjellmandel fra Oppdal skal ha tørrstoffinnhold mellom 22–26%.

2. *Geografisk område:* Fjellmandel fra Oppdal skal dyrkes i Oppdal kommune begrenset til høydelaget over 400 moh.

3. *Produksjonsmetode:* Fjellmandel fra Oppdal skal dyrkes i lett og varm sandjord i jordartsgruppene 2–6 fra mellomsand til siltig finsand, og med moldinnhold opp til moldklasse 4 (opp til 20,5% mold). Vekstskifte skal skje med et omløp på minimum 3 år.

Det skal kun brukes statskontrollerte settepoteter av mandelpotet som utgangspunkt. Miniknoller fra godkjent frøfirma for oppformering på egen gård kan også brukes. Settepoteter kjøpes da inn hvert år til 10–15% av arealet. Settepotetene skal lysgroes før setting.

Potetene skal settes i løs, varm, tilstrekkelig tørr og dypt bearbeidet jord. Av hensyn til luftveksling skal ikke jorden være for finsmuldret. Normal settetid er fra midten av mai til midten av juni.

Potetene skal gjødsles svakt til moderat med nitrogen. Gjødsling med kalium, fosfor, kalsium og magnesium beregnes på grunnlag av jordanalyser. Forebyggende tørråtesprøyting er obligatorisk og skal

utføres ved rishøyde på 20–30 cm eller tidligere hvis tørråte blir registrert. Senere sprøytes det ved behov avhengig av vær og temperatur.

I normalår avsluttes potetplantenes vekst ved mekanisk eller kjemisk fjerning av ris ca. 2 uker før opptak. Potetene kan om nødvendig tas opp på grønt ris.

Etter opptak skal potetene lagres i 2–3 uker for sårheling ved 10–12 °C og minimum 90% relativ luftfuktighet. Potetene skal vinterlagres ved 4–5 °C ved så høy luftfuktighet som mulig uten at det dannes fritt vann (kondens) på knollene (97–98% relativ luftfuktighet). Før sortering skal potetene varmes til 8 °C.

Fjellmandel fra Oppdal kan selges størrelsessortert eller ikke størrelsessortert.

4. *Merking av produktet:* Fjellmandel fra Oppdal kan merkes med figurmerket for Beskyttet geografisk betegnelse.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg: Beskrivelse av næringsmidlets opprinnelse og tilknytning til det geografiske området

Mandelpotet er en gammel landsort av ukjent avstamning. Til Oppdal ble den tatt inn en gang i løpet av perioden 1858–1878 av distriktslege Hans Michael Arentz, som også var en «interessert Jordbruker». Mandelpotet har siden den gang blitt dyrket som matpotet nr. 1 i Oppdal. Først på 1980-tallet ble det mer vanlig å dyrke mandelpotet for salg.

Mandelpoteter dyrket i fjellbygdene har et høyt tørrstoffinnhold og er av ekstra god kvalitet, noe som kan tilskrives dyrkingsforholdene. Mandelpotet har dårlig resistens mot sykdommer som bl.a. potetkreft, tørråte og potetvirus y. Organismene som forårsaker disse sykdommene trives dårligere ved de luft- og jordtemperaturer som finnes i høyereliggende strøk, som i Oppdal, enn de varmere luft- og jordtemperaturene i lavereliggende strøk. Dyrking i høyereliggende strøk er med det en forutsetning for jevn årvisst kvalitet på poteten. En annen faktor av betydning for mandelpotetens tørrstoffinnhold og matkvalitet er kontroll med nitrogentilførselen, og at denne er moderat. Mineralisering av nitrogen er mindre i høyereliggende strøk enn i lavereliggende strøk, noe som bidrar til høyere tørrstoffinnhold.

Dyrking i fjellregionene, deriblant Oppdal, har vært avgjørende for at mandelpoteten har overlevd som sort i Norge.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2006-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2004	8	1131	Forskrift nr. 930	3
2004	9	1277, 1278 og 1281	Forskrift nr. 931	6
2005	15	2312	Forskrift nr. 1446	3
2005	16	2529	Forskrift nr. 1593	4
2005	16	2538	Forskrift nr. 1609	1
2005	16	2644	Forskrift nr. 1668	2
2005	17	2713	Forskrift nr. 1690	2
2005	17	2855	Forskrift nr. 1694	2
2006			Forskrift nr. 83	2
2006	3	328	Forskrift nr. 229	4

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2006 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no